

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayanabalta.com

www.tabularatalanayanabalta.com

SEVENLER – SORANLAR – SÖVENLER (SSS) 6

EDEP YAHU!..

* "sn. Balta

söylenecek en iyi söz senin ananı avradını...

X

Bu gün "kalecik@kalpsiz.net" gelen şu pespaye küfrü dikkatinize sunuyorum.

"Hangi dünya görüşü insanı bu kadar pespaye duruma düşürür!" diye soruyorum.

Kendisini kendisinin Tanrı'sına değil, benim Tanrı'ma havale ediyorum...

Başka söyleyecek söz bulamıyorum.

Ey Edepsizler Edepsizi; bunun gibi Sitemize göndereceğin bütün iletileri,

Görsün okuyucularımız hangi dünya görüşü yetiştirebilir sizin gibi edepsizleri...

"Aferin oğlum Memet. Sen bu yola devam et!"

Av. Hayri Balta, 7.12.2004

+

Fahri Ünlü,

Ananı Selanikli mi s...ti pezevingin çocuğu. Selanik piçleri sizi artık sonunuz geldi

Türkiye değişiyor Sülalenizin kökünü kurutmanın zamanı geldi. S...tiğimin yunan

soylu piçleri,

Fahri Ünlü, 6.12.2002/12.47

+

Sayın Balta,

Ay ne güzel bir söz.. Kimsenin aklına gelmeyecek üstün bir zeka belirtisi.. Kutlamak

gerek bu vatandaş.. Orhan pamuk bile bu kadar güzel bir söz düşünemez,

yazamaz, söyleyemez.. Yürekten kutluyorum bu arkadaş, her kimse!..

Sen çok yaşa e mi, Hayri Balta... Bize böyle edebi şaheserler kazandırıyor,

kültürümüzü arttırıyorsun...

** İletiler olduğu gibi alınmıştır.*

EDEP YAHU!..

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

SEVENLER

SORANLAR

SÖVENLER

(SSS)

6

EDEP YAHU!..

**I. BASKI
AĞUSTOS 2015**

İÇİNDEKİLER

1 ŞEYTANIN DÖLLERİ	4
2 CTC	8
3 BU PROFESÖRE DİKKAT	13
4 ŞEYTANIN AVUKATI'NA,	18
5 HİÇ BİR KONU TARTIŞILMAZ DEĞİLDİR	20
6 VATANSEVER'DEN,	24
7 NEYMiŞ?	26
8 PEŞİN VE VERESİYE	28
9 BİR OKUYUCUDAN	30
10 ERGİN SARP KAYA'DAN,	32
11 G. F.	35
12 SAYIN OKUYUCULARIM...	37
13 SAYIN MUFTU	39
14 TATLISU MÜSLÜMANLARI...	39
15 Dr. ALİ RIZA ÜÇER	49
16 ÇETİN ALTAN	54
17 FETHİ GÜRCAN KONUŞUYOR	56
18 EDEPLİLERLE/EDEPSİZLERE...	57
19 KALPSİZ	58
20 SUAT EMİROĞLU	68
21 ÖMER GÜRCAN'DAN:	72
22 THOMAS COSMADES	76
23 NESRİN ÖZYAYCI	80
24 DENİZ BAYMAR'DAN	84
25 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN	89
26 F. KÜÇÜK	91

27 TANRI FİKİR DEĞİŞTİRİR Mİ?	95
28 MELULİ'DEN	100
29 ÇİĞDEM KERİME TOPBAŞ	101
30 DEĞER ERBORA	102
31 MAHİR'DEN,	122
32 ALİ SEZENÖZ,	140
33 ALİ USTA'DAN,	146
34 EBU UBAYDE BİN NİHAT	148
35 K. ALKANT'TAN,	162
36 TANRI NASIL OLMALI?	165
37 ALATURKA GAZETESİ	168
38 ANGORA YAYINEVİ	179
39 AHMET TÜZEL'DEN,	181
40 ARİF KEMAL,	183
41 ATA KEMAL'DAN,	190
42 FAHRİ ÜNLÜ'den	192
43 ATA KEMAL ve FAHRİ ÜNLÜ ADLI İKİ KÜFÜRBAZA...	192
44 BUNLAR ANLAMAZ...	194
45 ATTİLA AŞUT	195
46 YASAKÇILARA...	196
47 BU ÇİĞLIĞI DUYUNUZ ARTIK!	199
48 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...	203
49 TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:	207

1 ŞEYTANIN DÖLLERİ

Günlerdir dünya kamuoyu, Iraklı tutsaklara yapılan işkence ve tecavüzlere endekslenmiştir.

İşgal güçlerinin tutsaklara uyguladığı işkence ve tecavüzlerin çoğu daha dile getirilmemiştir...

Bu işkence ve tecavüz görüntülerini sıralamaya gerek duymuyorum.

İşkence ve tecavüz sözü edilince bu sahneleri gözünüzün önüne getireceğinizi biliyorum...

Bu işkence ve tecavüzlerin hiçbir hafifletici nedeni olamaz diyorum...

İşgalcilerin bu işkence ve tecavüzleri savaş psikolojisi ile yaptıkları da ileri sürülemez.

İşkence ve tecavüzler sanki insanlığın kaderi imiş gibi her ülkede rastlanıyor denemez...

Örneğin bu gün Amerika cezaevlerinde yılda: "140 bin erkek mahkûm tecavüze uğramıştır....

Bakın Amerikalı bir anne diyor: "17 yaşındaki oğlum hapishanedeki diğer mahkûmlar tarafından tecavüze uğradığı için AIDS olmuştu ve bu tecavüzler üzerine 75 gün sonra kendisini asmıştır.

Üstelik oğlum tecavüz üzerine hapishane yönetimine başvurmuşsa da oğlumun yakınması ciddiye alınmamıştır."

(Bkz. 3 Temmuz 2003 tarihli Hürriyet. s.7 burada tecavüze uğrayan gencin, annesinin resimleri vardır ve bu yazıda çok olay (vak'a) gösterilmektedir...)

Dünyanın savaştan ve savaşmayan pek çok ülkesinde sermayeye hizmet eden egemenler işkence ve tecavüz uygulamasını sistematik bir uygulama

haline getirmişlerdir.

Örneğin: 12 Mart ve 12 Eylül döneminde Türk-Kürt demeden bütün halkımıza uygulanan işkenceler hâla düşlerimize girmektedir.

Bizleri korkuya sürmektedir.

Ne var ki bu uygulamalar az da olsa bu gün de yalnız Türkiye’de değil bütün dünyada sürüp gitmektedir...

Bütün bu kepezeliklerin ve vahşetlerin nedeni kapitalizmdir.

Kapitalizm insanı doğa ve toplumda tek başına bırakır.

Güçlü olanlar eleğin üstünde kalır, güçlü olmayan çok büyük çoğunluk da yoksulluğa takılır.

Bunlar açlık ve yoksulluk sınırı altında çoluk-çocuk yaşar gider eğer buna yaşamak denirse...

Dünyada tarih boyunca yapılan savaşlar ekonomik nedenlerle yapılmıştır nedense.

Bütün savaşlarda egemenlerin cebi dolmuş, serveti olmuştur.

Bütün savaşlar, çatışmalar da bu nedenle yapılmıştır.

Dikkati çeken bir durum var ki; o da, bu savaşları çıkaranlar tek tanrılı din mensuplarıdır.

Allahsız Budistler, Allah inancı olmayan felsefi dinler, öküze, güneşe tapanlar, Putperestler arasında böylesine bir didişme, çekişme, kin ve nefret yapılmamıştır.

İşgalcilerin kitabında şöyle yazar: **“Göze göz, dişe diş denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim: ‘Şerire karşı koyma fakat; her kim senin sağ yanağına**

vurursa, ona ötekini de çevir.” (İn. Matta. 5/38)

Burada İsa'nın, Musa'nın kısasa kısas ilkesine karşı çıktığı görülmektedir.

Sözde Allah Tevrat'ta Musa'ya şöyle vahyetmiştir:

“Size bir zarar veren olursa; cana karşı can, göze karşılık göz, dişe dişe karşılık diş, ele karşı el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşı yanık, yaraya karşı yara, bereye karşılık bere ödenecektir.” (Tevrat. Çıkış, 21/23-24)

Hiç Allah böyle şey der mi?

Böyle bir şeyi dese dese amaçları için insanları kendisine itaate motive etmek isteyen Musa demiştir...

Anlayacağınız kimileri kendi dünya görüşlerini Allah'a mal ederek insanları birbirine düşürmüştür.

Ama Musa'nın bu görüşüne itiraz eden İsa:

“Fakat ben size derim: Düşmanlarınızı sevin ve size eziyet edenler için bile dua edin ki göklerde olan Babanızın oğulları olasınız!” (İncil. Mat. 5/45) der.

Altını çizdiğim “Allah'ın oğlu” terimine dikkatinizi çekerim.

İslam'da bu terimin karşılığı “Allah'ın dostu” olarak geçer.

Bu şu anlama gelir:

İnsanlar kendilerini doğruluğa, dürüstlüğe, erdeme, güzelliğe, iyiliğe, sevgiye; kısaca, genel doğrulara, üstün davranışlara, yüce kavramlara (=Allah...) kodlarsa; bu insan, Allah'ın oğlu=Allah'ın dostu olarak kabul edilir.

Bu kurallara uymayıp tersini yapanlara ise Allah'ın düşmanı ve Şeytanın oğlu denir...

Demek ki Iraklı tutsaklara işkence yaparak tecavüz edenler kendi kitaplarına karşı geliyorlar.

Bu durumda bunlar “Allah’ın oğlu” değil Şeytanın Oğulları oluyorlar...

Çünkü şeytana hizmet etmektedirler. İstedikleri kadar vaftiz çıkarınsınlar; İsa, Meryem, Kutsal ruh desinler işe yaramaz... Kötülük, kötülüğü üretmektedir...

Görünen gerçek şu ki: Bütün dinler insanın iç benliğindeki canavarlığı, sadistliği, kini, nefreti, öfkeyi giderememiştir.

Öyleyse bu Allah dedikleri peygamberleri niçin göndermiş, kitapları niçin indirmiştir?

Bu işkence ve tecavüz olayları kapitalist ve emperyalist dünyanın sistematik bir işlemidir...

Bunlar dünyaya gözdağı vermektedir.

O da şu: “Eğer değirmenimizin çarkına çomak sokarsanız, dünyayı sömürmemize engel olursanız göreceğiz muamele budur demektedir...”

Kim ki bizim egemenliğimizi kabul etmezse onlara böyle işkence yaparız.

Böyle tecavüz ederiz.

Onun kişiliğini, onurunu, ruhsal dengesini darmadağın eder onu kendi kendinden utanır duruma getiriz...

İyisi mi aklınızı başınıza toplayın bize itaat ve hizmet edin!” demektedir...

Bunların şerrinden kurtulmanın yolu doğanın yarattığı insan denen varlığı işleyerek hamlıktan kurtarıp; bilge, erdemli, olgun bir şekilde eğitmektir.

Bu da akılcı, laik ve hümanist bir eğitim sisteminde görülmektedir...

Öyle dinle imanla, İmam-Hatiplerin önünü açmakla, Kuran kurslarını yurt yüzeyine yaymakla olacak iş değildir.

Yapılacak iş emperyalizmin akıllı bombasına karşı canlı bomba olmak değildir.

Yapılacak iş emperyalistin akıllı bombasından daha akıllı bomba yapmaktır.

Bu da vahye dayanan eğitim sistemi ile değil akılcı, laik ve hümanist eğitim sistemi ile olur ki bu da İslam dünyasında yoktur ve olacak gibi de değildir...

Kimileri acizliklerinden, kimileri cahilliklerinden, kimileri de Allah'a ve dinlerine söz söyletmemek için "Allah bizi imtihan ediyor, sabrımızı deniyor!" demektedir.

Git be! Allah yarattığı insanları sadistlerin tecavüzüyle imtihan eder mi?

Kimileri de kendilerini şöyle teselli ediyor:

"Allah zalimlerin cezasını öte dünyada verecektir..."

Git be! İnsanın namusuna tecavüz edildikten sonra tecavüzcünün cezasını Allah dedikleri öte dünyada verse ne olur, vermese ne olur?

Av. Hayri Balta, 7.5.2004

+

2 CTC

Sayın CTC,

Önce sevgi... Merak ettim nasıl yorumladınız şu söz konusu ettiğim egemenleri?

Irak'ın, Vietnam'ın başına çökenler Amerika'daki şirketler imparatoru egemenlerin hizmetindekiler değil mi?

Vietnamda yapılanlar karşısında "o Irak hapisanelerinde çekilen resimler masum kalır." demişsin; doğrudur.

Bu fotoğraflardan daha beterinin çekilmesine neden olanlar da komünist egemenler değil mi? Ancak bu, kapitalizmin paralı askerlerinin yaptığı işkence ve tecavüz olayını mazur gösterir mi?

Sor bakalım yanında çalışan felsefe hocasına: “Amerikan işgalcileri ile işbirliği etmiş mi, etmemiş mi?”

Yoksa durup dururken mi çekmiş o çektiklerini...

İşgalcilere karşı savaşıyan vatansever komünist teğmen Ho'nun kafasına tabancasını dayayarak, caddenin ortasında, ateş edip öldüren işbirlikçi General LOAN değil mi?

Bu işbirlikçi general şu an Newyork caddelerinde pizzacı fırını işletiyor mu, işletmiyor mu?

Yazımdan yaptığın şu alıntıda: “...Dünyanın savaşıyan ve savaşmayan pek çok ülkesinde sermayeye hizmet eden egemenler işkence ve tecavüz uygulamasını sistematik bir uygulama haline getirmişlerdir...” denmemiş mi?

Alıntıladığın bu yazımda komünist ülkelerde işkence yapılmıyor denmiş mi?

Bu gün dünyanın pek çok ülkesinde, kapitalist-komünist ülkeler dahil, sistematik olarak işkence yapılıyor mu, yapılmıyor mu?

Hem yazdığım yazı da ve aşağıya aldığım paragrafta “...İşkencecilerin şerrinden kurtulmanın yolu doğanın yarattığı insan denen varlığı işleyerek hamlıktan kurtarıp; bilge, erdemli, olgun bir şekilde eğitmektir...” denmiyor mu?

Demek istiyorum ki insan hamlıktan kurtulup olgunlaşırsa; Şeytanın çocuğu değil, Allah'ın çocuğu olursa, işkence yapmayacağı gibi işkencecilere de kor posta...

Yazımda İslam dünyasına seslenmişim; emperyalizm belasından kurtulmak istiyorsanız aklınızı, bilimi, tekniği kullanın demişim.

Bu iş “dinle imanla, İmam-Hatiplerin önünü açmakla, Kuran kurslarını yurt yüzeyine yaymakla olacak iş değil!” demişim.

Yazımda; kapitalizmin insanın doğasını tahrip ederek, insanı insanlıktan çıkardığını vurgulamışım.

“Ne kendini aldatmışım, ne de başkasını aldatmışım!”, düşüncelerimi açıkça anlatmışım...

Hayret nasıl oldu da senin gibi aydın, bilgili, hem de işveren konumundaki bir insan:

Fikrini açıklayan bir insana “Hadi şurdan sen de.” der, budur beni şaşırtan...

Ben de bir insanım, elbette yanılıyorum; öyle ki sizler kadar bilgili de değilim. bilgisizim.

Sizler gibi aydın, bilgili işverenler arasında dünya görüşünü açıklama yürekliliğini gösteren, “aydın!” biriyim?

Bir önemli özelliğim daha var: Yanılgılarım efendice bana hatırlatılırsa; sevinir, teşekkür ederim...

Tatlı tatlı görüşlerini açıklamak dururken “Hadi şurdan sen de. Ne kendini aldat, ne de başkasını” diyerek bir fikir adamı aşağılanır mı?

Sizin gibi aydın, bilgili, işveren bir kişiye bu yakışır mı?

Şimdi kal sağlıcakla, sevgi saygı, sana ve yanında çalışan Vietnamlı felsefe hocasına...

Av. Hayri . Balta. 7.5.2004

+

Hayri bey ben sizin gönderdiğiniz yazıdaki alıntı

yaptığım cümlenize tepki gösterdim, sizi kişisel olarak aşağılamak gibi bir şey aklımın ucundan dahi geçmiş değil. Bunun nedeni ise gayet açıktır.

“Önce sevgi. Merak ettim nasıl yorumladınız şu söz konusu ettiğim egemenleri?”

Ben Viet-Kong “Halk ordusunu” sermayeye hizmet eden egemenler olarak algılamam. Kimin sermayesine hizmet ettiler komunist gerillalar? Sanırım 100 kişiye sorsanız 99’u da öyle algılamaz.

Tüm bunları Amerikalı gardiyanların Irak’ta yaptıklarını “mazeret” göstermek için yazmadığım da açıktır. Bunu da siz söylüyorsunuz ve hayretle okuyorum. Bush dahi gösterecek bir mazeret bulamazken, kim kalkıp da o rezilliği “mazeret” gösterecek nedenler ileri sürebilir?

Benim vurgulamak istediğim, insanlık dışı eylemlerin “sermaye” ile o kadar açık ve doğrudan bir ilişkisi bulunmamasıdır. İnsanın insana değer vermemesi ile ilgilidir olay, insanın kendi değerlerinden yoksun kalmasıdır, savaş psikolojisi içinde insanın düştüğü rezil durumun bir aynasıdır.

“Sor bakalım yanında çalışan felsefe hocasına: “Amerikan işgalcileri ile işbirliği etmiş mi, etmemiş mi? Yoksa durup dururken mi çekmiş o çektiklerini.”

Bu soruyu kendisine yöneltmeye hiç gerek yok, on yıldır yanımda çalışıyor daha sesini yükselttiğini duymadım. Sessiz sakin kendi halinde efendilerin efendisi bir insandır. Eğer Saygon’da bir lisede felsefe hocalığı yapmak Amerikan işgalcileri ile işbirliği olarak algılanıyorsa, o da o kadar işbirlikcidir işte. Onu kalkıp da general Loan ile karşılaştırmak düşünülemez bile. Ama dediğim gibi, felsefe hocasıdır, zehirli fikirler aşılar, dolayısı ile komunistler için general Loan’dan bile daha tehlikeli, başı ezilmesi gereken bir işbirlikçi olarak algılanmıştır, buna hiç şüphe yok...

Alıntıladiğın bu yazımda komünist ülkelerde işkence yapılmıyor denmiş mi? Hayır, ama yapılmıyor da denmemiş. Nitekim aşağıdaki alıntıda da insan doğasını tahrip edenin “kapitalizm” olduğunu vurgulamışsınız.

“Yazımda; kapitalizmin insanın doğasını tahrip ederek, insanı insanlıktan çıkardığını vurgulamışım.” Ne anlıyoruz biz bundan? İnsan doğası sosyalist bir sistemde tahrip olmaz mı?

Siz hiç Sovyetler Birliğine gittiniz mi? işgalci Kızıl Ordu askerlerinin Polonya’da yaptıkları hakkında bir bilginiz var mı? Benim “ne kendinizi ne de başkalarını aldatmayın” dememin nedeni budur. Yanıltıcı ve eksik bir şekilde yazıyorsunuz. Arkasında kapitalist güçler de olsa, komünist güçler de olsa, ulvi ve de dini nedenler de bulunsa savaş işte bugün Irak’ta gördüğünüzdür, dün doğu anadoluda yasadıklarınızdır, pistir, insanı insanlıktan çıkarır. Bu kadar basit.

“Ben de bir insanım, elbette yanılırım; öyle ki sizler kadar bilgili de değilim. bilgisizim. Sizler gibi aydın, bilgili işverenler arasında dünya görüşünü açıklama yürekliğini gösteren, ‘aydın!’ biriyim?”

Ben sizin bilgisiz biri olduğunuzu ne düşündüm, ne de bu manaya gelecek herhangi birşey söyledim. Sadece bilgiyi tek yanlı vermenize doğan tepki ile karşılaştınız.

Bu arada birkaç kez yazınızda vurgulamışsınız, benim “İşveren” konumunda bulunduğumu nereden çıkarttınız? Vietnamlı meslekdaşımın “yanımda” çalıştığını söylememden mi? Yoksa özellikle vurgulamak istediğiniz başka birşey mi var? Fikir işçisiyim efendim, bu gün işveren yol verse yarın İş ve İşçi bulma kurumunun önünde kuyruktayım. Bilmem anlatabildim mi?

Selamlar,
CTC, 7.5.2004

+

3. BU PROFESÖRE DİKKAT

Biliyorum başlık dikkatinizi çekmiştir, "B Profesör de kim?" diye. Bu Profesör hakkında, CHP'ye alındığı günlerde,

"Aman Bu Profesöre Dikkat" diye yazı göndermiştik Deniz Baykal'a; Sayın İlhan Arsel de, ben de...

Bu Profesör, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'a "Anadolu'nun Yağız Delikanlısı!" diye yağ çekiyordu o günlerde.

İstediği ilgiyi göremeyince,
CHP Parti Meclisi'ne seçilmeyince,
Başta Deniz Baykal olmak üzere esip yağmıştı hepsine...

Sayın İlhan Arsel de, ben de haklı çıkmıştık böylece.

Bu Profesör CHP'den istifa ettiğinde "Ben vagon olmam, ben lokomotif olmalıyım ve yığınları arkamda toplamalıyım!" diyerek sitem etti kibirlice:

"Ben ki sadece Türkiye'yi değil, dünyayı İslam konusunda yönlendiren biriyim. CHP için son şansım, bilmediler değerimi neyleyeyim..."

Bu Profesör, bas bas bağıırıyor ikide bir: "Kuran Müslümanlığı" diye.

Aklınca "Kuran Müslümanlığı" getirecek Türkiye'ye. İslam'la, Kuran'la Demokrasi ve laiklik bağdaşmış sözde...

Aman Bu Profesöre dikkat; bunun yüzünden çok sancı çekecek Türkiye...

+

Şöyle demiş bu Profesör; Bedri Baykam, din ve laiklik konusunu getirince gündeme,
20 Mayıs 2004 günü STAR TV'nin Objektifinde;

Bedri Baykam "Uğur Mumcu'nun, Prof. Dr Ahmet

Taner Kışlalı'nın ve Turan Dursun'un öldürüldüklerini..." söylemiş.

Bu Profesör hiç düşünmeden: "Turan Dursun, dine küfrettiği için öldürüldü." demiş.

Bedri Baykam "Ahmet Taner Kışlalı da öldürüldü ama.." deyince; "Olabilir canım, bu gün kolundaki bilezikler için de adam öldürülüyor..." diye yanıt vermiş Bedri Baykam'a...

Yanıt vermeden önce düşünür bir parça insan.
Yetmiş milyona karşı söylenir mi böyle yalan...

Bir kere Turan Dursun dine küfretmemiştir; alışılmadık bir şekilde dini eleştirmiştir.

Ayrıca bu konuda mahkemeye de çekilmemiştir.

Ne var ki bu Profesör'e göre, dini eleştirmek dine küfretmek anlamındadır. "Dinsel inancı olmayan, Allah'a inanmayan Ateistler; kafir sayılmazmış ama, müşrik sayılmış.

Bu nedenle adam öldürenler de müşrikler gibi ebediyen Cehennem de kalırmış."

Ne derin felsefe, ne ince düşünce...

Aklına gelmez normal bir insanın kırk yıl düşünse...

Yine bu profesörün Türkiye'ye getirmek istediği Kuran Müslümanlığına göre.

Müşrikler öldürülür nerede görülürse,

Okuyalım öyleyse:

K. 9/5'te: "... puta tapanları (müşrikleri) bulduğunuz yerde öldürün!" denir.

Bu hükme göre müşrikler görüldüğü yerde öldürülmeli midir?

Türkiye Cumhuriyetinin laik hukukuna göre reşit

olan herkes “dinini seçmekte hür.” Değim-I midir?

Yüzde doksan dokuzunun Müslüman olduğu söylenen Türkiye’de; yurttaşlar, Kuran Müslümanlığına göre mi hareket etmelidir?

Şimdi soruyorum bu profesör’e, bu ayetler ve hadisler ortada iken “İslam’la, Kuran’la demokrasi ve laiklik nasıl olur da bağdaşır.”

Yine soruyorum bu Profesöre; Türkiye yurttaşı olan bir insan, TC Anayasasına göre mi, İslam’ın anayasası Kuran’a göre mi davranmalıdır?

Sonra nedendir bu Profesörün Turan Dursun’a kini?

Çünkü Turan Dursun sağlığında çürütmüştür bu Profesörün fikirlerini...

Ne var ki Turan Dursun kendisini eleştirirken ses-seda çıkmamıştır kendisinden.

Turan Dursun öldürülünce; Turan Dursun aleyhinde atıp tuttu öfkeden.

Ahmet Taner Kışlalı’nın öldürülmesini basit bir olaymış gibi görmesine gelince.

Bahriye Üçok, Muammer Aksoy, Çetin Emeç ve Turan Dursun öldürülmüştür Kışlalı’dan önce.

Kışlalı’dan sonra Uğur Mumcu, Necip Hablemitoğlu ve en son olarak da İhsan Güven öldürülmüştür sinsice. Bütün bu öldürmeler sıradan bir olaymış kendisince...

Öldürmek; ister para için, ister bilezik-yüzük için olsun; ister siyasal nedenle olsun, isterse dini nedenle olsun, hiçbir insana yakışmaz.

İnsan olan insan; değil insanın, hayvanın bile canına kıymaz...

Her zaman, hem de sık sık söylemişimdir:
“Aydın din adamı olamaz!” demişimdir.

Bir adam Aydınlsa laik olur ama dinci olamaz.
Dinsel inancı olan bir insan olanağı yok laiklikte
duramaz...

Aydınım deyen insanın; tutum ve davranışları, aklın
ve bilimin verilerine dayanır.
Din adamı ise vahye ve dinin emirlerine göre
davranır.

Bütün bunlar sitemizde genişliğine anlatılmıştır,
anlatılacaktır.

Bu Profesör ise hem aydınım der; hem de, vahye
inanan biriyim der.

Vahye inanan bir adam akıl ve bilim yolundan nasıl
gidebilir?

Vahye İnanan birini inandığı dinin emirlerine inanır.
Kuran'ın bir ayetini kabul etmeyen ise mürtet, kâfir,
müşrik, zalim sayılır. (Bk. K. 5/44, 45)

Bu nedenle mürtet, kâfir, müşrik sayılanlar
öldürülmüştür.

Bunun örnekleri din tarihinde çok görülmüştür.

Bu profesör bunları senden benden iyi bilir.
Bilmezden gelmesinin nedeni: Tanrı'yı
bilmemesindendir.

Bu tür din adamları bilemediğimiz bir yerde olan bir
varlığın evreni yönettiğini sanır.

Bu varlığın peygamber gönderdiğine, kitap
indirdiğine inanır.

Allah denen bu varlık aciz midir ki Peygambere, kitaba gereksinim duysun.

Doğru dürüst yaşarsan O'nu benliğinde bulursun.

O varlık hiçbir yere sığmamış; doğru, dürüst yaşayan bilge ve olgun insanın kalbine sığmıştır.

Bilge ve olgun insan, söylenen her söze körü körüne inanmamıştır.

Bütün bu terimler simgesel bir kavramdır, anlamı başkadır.

Allah'ın da, Peygamber göndermenin de, kitap indirmenin de simgesel bir anlamı vardır.

Bu tür gerçekler **“Akıllılardan, bilgililerden gizlenmiştir!” (İncil. Matta. 11/25).**

Bu tür bilgiler zincirlerini kıran hikmetlilere verilmiştir.

Tanrı bilgisi olmayanlar; inanç zincirleri ile sıkıca bağlanmıştır.

Bu nedenle uygarlık yolunda bir adım atamamıştır.

Ne sanatta, ne sporda, ne bilimde, ne tıpta geçmez adları.

Dünya nesine gerek, öbür dünyada ki cennettir umutları.

Eğer bir dergah, tarikat, tekke, lideri olsaydım;

Okulum olsaydı, bu Profesörü, okuluma almazdım.

Bunu yeni baştan Anaokulu olmak üzere eğitim ve öğretime tabi tutardım.

Bu Profesör acınacak durumdadır. Allah'ın işlerini değil insanların işlerini düşünmektedir.

Amacı lokomotif olup insanları vagonlara doldurarak arkasına düşürmektir.

Bu lokomotifin arkasına takılan vagonlar muhakkak ve muhakkak raydan çıkacaktır.

Bu lokomotifin arkasına düşen vagonlar muhakkak kazaya uğrayacaktır.

Söyleyin dostlar acaba ben duygusal mı davranıyorum.

Bu profesörün siyasal cinayetleri sıradan bir olaymış gibi görmesine dayanamıyorum.

İşte şimdi yine söylüyorum:

“Amanın bu Profesöre dikkat!” diyorum.

Av. Hayri Balta, 24.5.2004

+

4 ŞEYTANIN AVUKATI’NA,

Sayın Şeytanın Avukatı,

Seni tanımıyorum; ama bu güzel yazından ötürü, saygılar sevgiler sana.

Benim saygım, sevgim adam gibi adam olanlara.

Yazıklar olsun şeriatçılara yalakalık yapanlara...

Düşünce açıklamalarına saygımız var, amenna!

Ama; yurdumuza karanlığı getirecek olan bağnazlara, yobazlara, hakaret eden, küfreden, kelle keserim diye tehdit savuran şeriatçı militanlara da saygı duyacak değilim ya...

Ya bu, kendisine aydın-demokrat yaftası takıp; hakaretçilere, küfürcülere, tehditçilere sahip çıkanlar; hoşgörü gösterenler?

Bunlardır ortalığı velveleye verenler...

Bunlar insanlığın yüz karalarıdır;

İçimizden önce, bu acayip yaratıklar atılmalıdır.

Sizin gibi akıllı selim sahibi (muhakemesi güçlü olan) aydınlar ayrılıp da bu topluluğu öksüz-yetim bırakmamalıdır...

Yok efendim ben de; bu kadar ağır yazmamalıymışım şeriatçı militanlara.

Niçin “soğuk” yazmışım, özür dilemeliymişim hoşgörü diyerek şeriatçılara ortam hazırlayanlara.

Ya şu üniversite öğretim üyelerine ne deyeceğiz.

Kim olursa olsun; şeriatçı militanlara yalakalık yapanlara haddini bildirmeliyiz,

Ulan ne biçim aydınsın sen.

Aydın değil karanlıksın sen.

“Allah kurtarsın!” diyeceğim; yok ki dedikleri gibi bir Allah olsaydı,

Çoktan kurtarırdı insanlığı bu din delilerinin şerrinden...

Hoşgörü diye, şeriat yanlılarını oturtunuz en tepeye...

Yemin ederim sizler layıksınız köteğe...

Eğer Atatürk yaşasaydı Yunan ordusundan önce sizleri dökerdi denize...

Yazdığınız yazı şeriat meczuplarının marifetlerini özetlemektedir.

Bu nedenle HB sana teşekkür etmektedir.

Gitme; kal, demektedir...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 6.10.2004

+

5 HİÇ BİR KONU TARTIŞILMAZ DEĞİLDİR

Hiç bir “konu” tartışılmaz değildir.

Hiç bir “dogma” alaya alınamaz değildir.

İnsan olana DOGMA’NIN esiri olmak yakışmaz.

“Saygı duymak gerekiyor” muş. “

Neye?

Binlerce yıldır akla, hayale gelmedik acıların yaratıcısı “DİN” lere mi?

Niçin?.

Bu tür acıları yaratmaya devam etsinler diye mi?

“Saygı” hiç bu kadar içi boşaltılmış bir kavram olmamıştı.

“Senin dinin sana, benimki bana” deyip kim, kimi oruç tutmadı diye öldürüyor?..

Kim, kimi ZİNA suçlusu sayıp ceza yağdırmaya kalkıyor?

Kim kendini dahi tanımamış Kız’ları kapanmaya mahkum edip, kapatıp, gizli köşelere gömmeye çalışıyor? Bizler mi yapıyoruz bunları?

Burada ağırlık İslam olduğu için bu tür örneklemeler yapılıyor.

Yoksa diğer Din’lerin durumu da aynıdır bizim katımızda.

Daha iki gün önce Pakistan’daki SÜNNİ camisine bombayı bizler mi attık?

Ye önceki olaydaki SİA camisinde namaz kılanları bizler mi taradık?

İstanbul’un göbeğinde Havra’lara, konsolosluklara, bankalara bomba koyup yüzlerce masum insani bizler mi havaya uçurduk.

Kim bakıyor şimdi o insanların geride kalanlarına, çocuklarına?...

Kimin adına, kim için yapılıyordu bu aşağılık eylemler?..

Bunu yapanların ilan ettiği gibi Kur'an ve ALLAH adına değil miydi bütün bunlar?

Kim Türkiye'yi Dar'ül Harp sayıp cihat ilan ediyor?
Biz mi?

Başını secdeden kaldırmayan Mersin'li Gonca Kuriş'i biz mi domuz bağıyla boğup, evin ortasına gömüp, üzerinde maaile yaşadık?

Uzatmayalım sabah sabah... Ortada bu kadar iğrenç cinayet varken hiç biriniz çıkıp da kınamadınız bu aşağılık eylemleri.

Ama bunlara kulp takmaya gelince maaşallah diliniz bir faraş gibi.

Yok bombanın üstüne kendisi oturdu,

Yok kendi kendini boğdu,

Yok İsrail yaptı,

Yok Allahsız Amerika yaptı.

Yıkama yağlama servisi mübarekler.

Utanmadan sıkılmadan "Saygı" istiyorsunuzbizden.

Yok öyle yağma.

Önce bunu bir hak edin bakalım.

Biriniz dahi çıkıp bu olayları kınamadı.

Hatta niye daha az Yahudi öldü diye üzülenleriniz oldu aranızdan bu sanal ortamda.

En komiği de "Yahudiler, Yahudileri öldürüp suçu bizim üstümüze atıyor" diye sızlanmanızdı...

Katiller belirlenince ise hepsinin üstüne bir bardak su içip unutturuverdiniz.

“İnanç bir kabuldür inanmayanlar, inananlara saygı gösterecekler” diye buyururken

“Ben böyle inanıyorum, ancak inanmayan veya başka tür inananlara karışmam...”

Çağdaş yasalar çerçevesinde insan haklarına uygun olarak yaşamaya razıyım.

Artık birey oldum, ümmet kavramını terk ettim” mi dediniz?

Tam tersine “şunları ve de bunları Allah buyurmuş sizler de kabul etmek zorundasınız” diye zorbalığa başvurdunuz.

Komik değil mi bunca yaptığınız?.

Sizler daha hangi Kuran’ın geçerli, hangi hadisin “Sahici-Güvenilir” olduğu konusunda dahi mutabık değilken millete bu eziyeti-cezayı niye reva görüyorsunuz?

Din’lerin hepsi insanlar tarafından yaratılmıştır.
Bunları defalarca ispat ettik ve de ettiler.

Gelelim son sözlerimize;

Şayet Kutsal Kitap diye kabul edilen metinleri, yazıları “YARATICI”NIN yazdığını iddia ediyorsanız, öncelikle “YARATICI”YA hakaret ediyorsunuz, sirk koşuyorsunuz demektir.

Bugün ilkokul çocuklarının dahi kolayca kaleme alabileceği bu tür manzum metinleri insanlığa rehber etmeye kalkarsanız insanlığa en büyük kötülüğü etmiş olursunuz...

Bunların ne olduğunu ortaya koymak namuslu insanların en büyük sorunudur.

Bizim yazılarımızda elbette alay, aşağılama, hakaret bulunur. Bulunacak da...

Nitekim kendini sureti haktan sayıp, başkalarına

“salyalı”, “mahlukat” diyebilen kişiler saygıya değer olduklarını düşünebiliyorsa bizler de bunların ipliğini pazara çıkarmayı bir borç biliyoruz.

Bu çabalarımız “aşağılama”, “hakaret”, “alay” kabul ediliyorsa olsun varsın. Biz kabul ediyoruz.

Evet inkar etmiyoruz. Biz tam da bunları yapıyoruz.

Nitekim rahatsızlık yaratan yazımızda da bu konu Ti'ye alınıyordu.

Milletin uçkurunu eline alıp, cezalar yağdıranların, tehditler savuranların ve “YARATAN böyle buyurdu” diye ahkam kesenlerin kendileri söz konusu olunca en materyalist yaklaşımı sergileyip DİN’ i nasıl penislerine kurban ettiğini gösterip alay ediyor ve aşağılıyorduk bu samimiyetsiz “MÜSLİM”leri.

Hala da çok gülüyoruz “Yavrum seni böcüler yiyeceğine gel de ben yeyivereyim”

Önümüz ramazan, göreceğiz bakalım kaç şehit daha vereceğiz ORUÇ tutmayanlardan.

Bu şiddeti bizler mi yapıyoruz?

YARATAN adına insanlara bizler mi reva görüyoruz?

Saygıymış, pah!.

Sizin olsun grubunuz.

Gelelim siz “romantik”e...

Ne yardan gedebiliyorsunuz, ne serden, makbul adam olacağım diye.

Simdi isinizi kolaylaştıralım.

Hadi bize eyvallah.

Soyadı gibi “BÜYÜK” adamlarla grubunuzda kucak dolusu mutluluklar size!...

Şeytanın Avukatı, 6.10.2004

+

6 VATANSEVER'DEN,

TÜRKİYE, İKİ PARTİLİ SİSTEME HAZIRLANIYOR

Şüpheli bir cinayete kurban giden, Yahudi kökenli ünlü işadamı Üzeyir Garih, ölümünden 8 ay önce malikanesinde BBP Lideri Muhsin Yazıcıoğlu ile yaptığı görüşmede, ABD Senatosunun Türkiye'de 'Tek parti İktidarı ve Tek muhalefet planını' hazırladığını söyledi.

Internethaber, Türkiye'de yankı uyandıracak önemli bir sırrı daha ortaya çıkardı. Bir tinerci tarafından şüpheli bir şekilde bıçaklanarak öldürülen Yahudi kökenli ünlü İşadamı Üzeyir Garih'in sık sık ABD Senato Başkanı ile görüşmeler yaptığı ve Türkiye ile ilgili alınan bazı gizli kararları ve görüşleri aldığı ortaya çıktı.

Üzeyir Garih; ölümünden 8 ay önce Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu ile kendi malikhanesinde randevulaştı. Yazıcıoğlu'nu sıcak karşılayan Garih, yaptığı görüşmelerde Yazıcıoğlu'na bugünkü AK Parti İktidarını ve Tek muhalefet olan CHP'yi işaret etti.

Garih, ABD Senatosunun bu planı hazırladığını ve gerçekleştirme aşamasına getirdiğini belirterek ' Benim Başkanım yanılmaz' demiş.

Garih'in ' Benim Başkanım' dediği ise ABD Senatosu Başkanı.

Mustafa Sargül ve CHP

CHP'nin Atatürk'ün gösterdiği yoldan tamamen saptırılması ve ılımlı liberal bir partiye dönüştürülmesi operasyonu tüm hızıyla devam ediyor. Çok partili sistemin bugünkü haliyle ulusalcı partilere açık kapı bıraktığını farkedenden ABD, aynı kendi ülkesinde olduğu gibi sadece 2 partiden oluşan ve bunun dışına çıkmayan bir "demokrasi"yi Türkiye'ye adapte etmeye çalışıyor. CHP'yi "ılımlılaştırma" operasyonu önce Kemal Derviş'le başladı fakat Kemal Derviş fazlaca

“deşifre” olduğu için bu iş başka kişilere kaldı. Burada sorulması gereken bazı sorular var:

1- Mustafa Sarıgül, Şişli Belediye Başkanı seçildikten sonra niçin Amerika'ya birkaç günlük bir ziyaret yaptı? (Bkz: Recep Tayyip Erdoğan)

2- ABD'den döner dönmez, durup dururken yurt gezilerine başlayan Mustafa Sarıgül o zamanlar parti başkanlığında gözü olmadığını söylüyordu. Peki, neden o gezileri yaptı? Bir Belediye Başkanının durup dururken yurt gezilerine çıkıp yanında otobüs otobüs adam götürerek yaptığı mitinglerin amacı nedir?

3- CHP'yi ve Deniz Baykal'ı her fırsatta yerden yere vuran tekel medyası, neden Mustafa Sarıgül'e bu kadar fazla yer ayırıyor, onun reklamını hatta propagandasını manşetlere çıkarıyor? Sakın bir yerlerden talimat almış olmasınlar?

Bu plan tutarsa o zaman CHP'nin başında Tayyip Erdoğan'ın bir başka popülist versiyonu olan Mustafa Sarıgül'ü göreceğiz. Daha sonra seçim yasasında bir değişiklikle iktidar sürekli AKP ve CHP arasından değişecek; aynen Amerika'da Cumhuriyetçiler ve Demokratlar arasında değiştiği gibi. Fakat temelde aralarında hiçbir fark bulunmayacak.

İkisi de Türkiye'nin sömürgeleştirilmesi sürecinde görevlerini başarıyla yapacaklar, önemli olaylar olduğu zaman medyanın da yardımıyla gündemi saptırarak halkı aptal yerine koyacaklar. Hatta işe renk katmak için aynen Amerika'da olduğu gibi Mustafa Sarıgül ve Tayyip Erdoğan'ı TV programlarında tartıştırılabilirler. Mesela Tayyip Erdoğan Amerika'ya 12 Havalimanı ve 5 Deniz limanı vermek isterken, Mustafa Sarıgül buna karşı çıkarak 10 Havalimanı ve 4 askeri üst verilmesini isteyebilir. Nasıl Kerry Bush gibi Irak işgalini savunup sadece yöntemi konusunda başka şeyler söylüyorsa...

Vatansever adını kullanan bir topluluk üyesi.
21.11.2004

Bu plan tutarsa o zaman CHP'nin başında Tayyip Erdoğan'ın bir başka popülist versiyonu olan Mustafa Sarıgül'ü göreceğiz. Daha sonra seçim yasasında bir değişiklikle iktidar sürekli AKP ve CHP arasından değişecek; aynen Amerika'da Cumhuriyetçiler ve Demokratlar arasında değiştiği gibi. Fakat temelde aralarında hiçbir fark bulunmayacak.

+

Yerinde Bir Saptama

Modern Türk e-mail topluluğu üyelerimizden VATANSEVER rumuzunu kullanan arkadaşın

Türkiye, İki Partili Sisteme Hazırlanıyor başlıklı bir iletisinin orta yerinden bir paragraf alarak bilgilerinize sunuyorum. Yazının başını ve sonunu öğrenmek isteyenler belirtilen yeri tıklasın.

Ayrıca okumanızı da öneriyorum. Yerinde bir saptama yaptığı için kendisini kutluyorum.

Av. Hayri Bata, 23.11.2004

+

7 NEYMİŞ?

Aşağıdaki yazıyı Cumhuriyet gazetesinden alarak bilgilerinize sunuyorum.

Dikkatle okunmasında yarar olduğunu umuyorum.

Daha önce de yazmıştım; Cehalet Canavarları başlığı altında. AB'ye girmemek bizi karanlığa gömer diye.

Gösterilecektir Türkiye İslam ülkelerine; bakın Türkiye'ye, örnek olsun size, diye.

İlimli İslam demek terbiyeli, ABD'ye itaatkar, onların çıkarlarına hizmet eder bir ülke demektir.

Nasıl olur da emperyalizme ve kapitalizme karşı olan Atatürk Cumhuriyeti ABD'ye hizmet edecektir.

Onun çıkarlarını korumak amacı ile mazlum Ortadoğu halkına kurşun çekecektir?

Ne var ki kimi Atatürkçülerimiz, Ulusalcılarımız, ulusal birlikçilerimiz, milliyetçilerle şeriatçılarımız;

Diyorlar ki, İstemeyiz de istemeyiz. AB'ye girmeyiz. AB'ye girmemek için kanımız son damlasına kadar karşı koyacağınız...

Bunlar; uygarlıkla emperyalizm düşmanlığını birbirine karıştıranlarımızdır.

Bunlar % 70'i AB'yi isteyen halkımıza karşı olanlarımızdır.

Ne yapacaksınız AB'ye girmeyeceksiniz de.

Gördük işte: Beş bin insanımız, en değerli aydınlarımız, gençlerimiz; asıldı, faili meçhullere kurban gitti, işkencelerden geçti, kim vurduya gitti.

Tetikçilerden kimileri cezalandırıldı; ama emri veren çete başları "Devlet Sırrı" gerekçesi ardına saklandı.

Yeşil adında biri var hâla aydınların korkulu rüyası. İzini tozunu kim kaybetti, bu adam kim gizledi, nereye gitti?

Gerçek mi acaba halk arasındaki bu söylenti.

Gelecekte de bu adama görev verilecek mi?

Yine Derin Devletin emri ile; Çatlılar, Kırcılar ve diğer gözü dönmüş azılı katiller bizi katledecek mi?

Bu gün hala korku içindeyiz.

Acaba kapımız ne zaman çalınıp da; memleketi bizden çok sevdiğini ileri sürenler bizi alıp götürecek diye bekliyoruz.

Bir yaşam boyu bu korkuları yaşadık.

Görüyorum ki hâlâ akıllanmadık...

Beyler bize hukuk düzeni gerek.

İstiyoruz korkmadan düşüncelerimizi ifade etmek.

Bunun için de kutuplaşan şu dünyada AB bize gerek.

İki Bin yıldan bu yana Batı, Batı demişiz;

Batıya akın etmiş, batıya girmişiz.

Şimdi AB'y karşıyız diyerek çakılıp kalamayız.

Ülkemizi ılımlı İslam diye karanlığa gömemeyiz.

Neymiş? AB'ye girmemek; ABD'ye hizmet eden ılımlı İslam demekmiş...

Yine kuytu köşelerde kim vurduya gitmekmiş...

Av. Hayri Balta, 24.11.2004

+

8 PEŞİN VE VERESİYE

Ülkemizde bugün AB'ye yönelik ortak eğilim ağır basıyor;

Parlamentoyu oluşturan iktidar ve muhalefet kanatları da bu yönde buluşuyor.

Ancak dışarda ve içerde bu konu tartışılırken -Atatürkçülüğü, bir başka deyişle Kemalizmm'i- AB'ye karşıtmış gibi yorumlamaya çalışanlar eksik değil.

Cehaletten ya da kasıttan kaynaklanan bu tür siyaset, AB yoluna girmiş görünen Türkiye'yi başka yerlere -belki de ABD'nin öngördüğü ılımlı İslam Devleti Modeli'ne- sürüklemek isteyenlerin bir taktiği mi olacak belli değil...

+

1923 laik Cumhuriyet devrimi ya da başka adıyla

Atatürk Devrimi olmasaydı, Türkiye AB'ye nasıl başvuracaktı?..

Bir ülke düşünün Arap harfleri geçerlidir; Halifelik, yani İslam'daki bir tür papalık iktidarla özdeştir.

Avrupa'nın Aydınlanma devriminden sonra benimsediği kanunlardan hiçbiri Türkiye'de geçerli değildir;

Ne Medeni Kanun, ne Ceza Yasası ne de başkaları!

Devlet ve kişiye ilişkin hukuku dinselikten kurtaramamıştır;

Kadınlar ikinci sınıf yurttaştır;

Erkeklerle eşit olmak şöyle dursun böyle bir şeyi düşünmek bile rüyadır!

Bu ülkenin saati, takvimi, ölçü birimleri Avrupa'dan farklıdır; İslam âlemiyle özdeştir.

Böyle bir ülke ile AB arasında ne gibi bir ilişki kurulabilir?

Eğer İslam dünyasında bir tek Türkiye'de laiklik ve demokrasi varsa, bir tek Türkiye'nin temel devlet ve özel hukuk yapısı AB'ye uygun düşüyorsa, bu Atatürk devrimi ya da öteki adıyla Kemalizm sayesinde.

AB'ye girmek yolunda hukuksal eksik gedik varsa, tamamlanır.

Zaten sorun buradan kaynaklanır;

Türkiye'deki ortak eğilim bu alandaki noksanların hızla giderilmesi yolundadır.

Sorun hukuktan değil politikadan kaynaklanıyor.

AB çevreleri görüşme aşamasında Türkiye'ye ağır siyasal şartlar dayatmak hevesindedir.

Kıbrıs'ta gündeme gelenler çarpıcı göstergelerdir.

Ermeni soykırımı iddiası önümüze çıkarılmaktadır.

Yunanistan eline geçen fırsatı kullanmaktır.

Anadolu'daki etnik çelişkilerin hesapları yapılmaktadır.

Bu türden bir sürü konu görüşmeler sırasında gündemde tutulmaktadır...

Diyelim ki AB'ye giriş hatırına bize dayatılan bütün politik koşulları da peşinen kabul ettik; ancak bu pazarlığın yine de ucu açık kalıyor.

Türkiye her şeye peşinen 'evet' dedikten yıllar sonra bir 'hayır' la karşılaşırsa ne olacaktır?

**

Alacağını peşinen almak, vereceğini veresiyeyle bağlamak küçük piyasa kurnazlığıdır.

AB'deki dostlarımıza bu olanağı sağlayacak bir iktidarın hesabı akıl ve mantığa uygun mudur?

Cumhuriyet Başyazı, 22.11.2004

+

9 BİR OKUYUCUDAN

GÜNÜN FIKRASI

Kadının 3 sevgilisi varmış, her gün kocası evden gidince 3 adam eve gelirmiş. Kadın yine böyle bir günün sonunda adamlardan birisine demiş ki;

"Sen yarın gelirken bir tepsi dolma yaptırıp getir";
Diğerine: "Sen de bir büyük kap ayran getir."

Diğer adam çok fakir olduğu için ona
"Sen de... Boş ver, sen hiçbir şey getirme."

Ertesi gün gelmiş,
Fakat kadın günlerden Pazar olduğunu unutmuş,
Eteği tutuşmuş...

"Eyvaah" diyerek kocasının yanına gitmiş.

“Sen bugün kahveye filan gitmeyecek misin?

Ben evde temizlik yapacağım” deyip kocasını zar zor da olsa evden yollamış.

Kocası gittiği gibi 3 adam da eve gelmiş.

Kadın demiş:

“Siz hemen gidin. Kocam buralarda!”

Tam bunu söylerken zil çalmış.

Kadın:

“Eyvah” demiş, “kocam geldi galiba!”

Adamları sağa sola saklamış ve kapıya bakmaya gitmiş.

Kocasını karşısında görünce “Ne oldu?” demiş.

Adam da:

“Yahu karnım çok acıktı. Bana dolma yapsana, canım çok istedi.”

Kadın:

“Allah’ım bir tepsi dolma olsa da yesek!” demiş.

Elinde dolma tepsisi olan adam çıkıp yanlarına gelmiş.

Kadının kocası şaşırılmış.

“Sen kimsin yahu?!” diye sormuş.

Adam sakın bir şekilde:

“Ben Allah tarafından gönderildim. Karınız dolma istedi” demiş.

Ve hemen çıkıp gitmiş kadının kocası, olayın şokunu atlatamadan.

“Yaa tamam da..” demiş bu sefer koca:

“Bu ayırsız gitmez. Sen bari bir ayran yap”

Kadın büyük bir sevinçle:

“Allah’ım bir damacana ayran olsa da içsek” demiş.

Ayrarı getiren adam çıkıp gelmiş.

Tabi koca çok şaşırılmış.

“Sen de kimsin?” demiş.

Adam da diğeri gibi,

“Ben Allah tarafından gönderildim. Karınız ayran istedi” diyerek çıkmış gitmiş.

Kocası hayretler içinde, kendi kendine “Bizim karı erdimi ki?” diye söylenmiş.

Kadınla kocası yemekleri yemişler ama 3. adam hâlâ saklanıyormuş.

1 saat geçmiş, 2 saat geçmiş. 3 saat derken, adam dayanamayıp çıkmış yerinden.

Kadının kocası bağırmış:

“Ulan sen de kimsin?!”

Adamın ağzından sakın sakın laflar dökülmüş:

“Ben Allah tarafından gönderildim. Boşları alacağım!”

+

Adam müftüye gitmiş..

“Yahu, hakikaten biz Cennet’e gittiğimizde huri alacak mıyız?”

Müftü, “namazını kılar, orucunu tutar, zekatını verirsen 4 huriyi alacaksın elbette.”

Adamın derdi başka “Peki benim hanım Cennet’e gidince ne olacak?”

Müftü cevap vermiş: “Ona da 4 Nuri düşer”

Adam şaşkın, ne yani eşit haklara mı sahip olacaklar. Kös kös evine dönmüş. Bakmış karısı namaz kılıyor. Basmış tekmeyi,

“Orospu mu olacan sen lan”

(Bir okuyucumuzun iletisi...)

+

10 ERGİN SARPKAYA’DAN,

GAZİANTEP’İN YILDIZLARI

Gün daha sarı sığağa esir olmadan
sabahın erinde fırlardık yataktan

serin duvar diplerine sığınarak sıcaıktan
geç kalmaya da pek korkarakıtan
devamlı üçbeş filmlı Nakıp sinemasına varırdık
tez elden ve en kısa yoldan

kimi, bir tırnaklı ekmek arası ciğer kavurması
kimi de bir kübban ekmek arası ciğer kebapı
zamanı çalaraktan

Hint, İtalyan, Amerikan filmlerinin bıkmışlığı
arkasından

“Buz bunlar buz” çığılında bir Portalin gazozunu
deli gibi çalkalayarakıtan

kafalarımıza çarpa duran

pelitlerle darı saplarından sakınmadan usanmadan

kah, yokuşun Camiinin kara zincirlerini
şakırdataraktan

yorgun bitkin vardığimiz Yeşilsu’da

kah, Alleben sularında kurbağa kovalayarakıtan

çamurlu ıslak ayaklarla ulaştığımız

İstasyon’da,

gecenin inat mı inat sıcağına inat

Antep’in yıldızlarını yakalardık

Bir gün daha dün olmadan...

E. S. 1 Kasım 2004

+

KORKARDIN

Korkardın/sarı sıcaıklarından/gece karalarından/
ayaz rüzgarlarından/ovanın

Korkardın/dar tozlu sokaklarından/sinsi pis

tuzaklarından/arkadan vuranlarından/oranın

Korkardın/çifte su verilmiş/ak çelik bıçaklarının/
gece karanlığında/bir an parlayıp kahpece/arkadan
savrulanından/kavganın

Korkardın/gülerek korkma derdik/ama bilirdik ki/
sen haklıydın/söz geçiremeyecektik/seni alıp giden
hallerine/olayların

haindi ova/haindi ora/haindi kavga/haindi olaylar
Ankara / 26 Nisan 2003

+

FANİ YİĞİT

hergün başka bir yol, başka bir sokak
geçmez ki ömür saklanarak
yaşanmaz ki ölene dek kaçak

bu bir tuzak, er geç kurulacak
köşe bucak sıkı sıkı tutulacak

bir aysız gecede
ya da kara bir günde

belki bir bıçakla
belki bir kurşunla
kapanlar kapanacak
tuzaklar son bulacak

adın adsız, yiğitliğin fani olacak
E. S. 19.11.2004

+

11 G. F.

İNSAN VE MAYMUNUN SON ORTAK ATASI

İspanya'da, insan ve maymunun son ortak atası sayılabilecek 13 milyon yıllık bir primat fosili bulundu. Canlının, Afrika'dan Ortadoğu'ya ilk geçen türlerden biri olduğu sonucuna varıldı.

Bilim dergisi Science'ın son sayısındaki makaleye göre, daha önce bulunan fosiller, maymunların ilkel morfolojilerine benzeyen özellikler arz ederken, Katalonya'da bulunan fosil, modern insana benzeyen formlara sahip bir örnek. Makaleyi kaleme alan bilim adamları, türü insanla maymun arasındaki 'eksik halka' olarak niteliyor.

'35 Kg'lık Bir Erkeğe Ait'

Primata ait kemik parçalarının Barcelona yakınlarındaki Pierola yöresinde bulunması nedeniyle bu türe 'Pierolapithecus catalaunicus' adı verildi. Kemiklerin yaklaşık 35 kilogramlık bir erkeğe ait olduğu tespit edildi. İskelette yapılan incelemelerde göğüs kafesinin geniş ve yassı, omurganın alt kısmının ise bükülmediği, kürek kemiklerinin maymunların aksine sırtta, bileklerin de oldukça esnek olduğu saptandı.

Bedenin Üst Kısmı İnsanla Aynı

Pierolapithecus catalaunicus adı verilen canlının bedeninin genel hatlarıyla maymuna, elleri şempanzeye bedeninin üst kısmı ve omuzların ise insanla aynı özellikte olduğu belirtildi. Türün, eski maymun türleri ile modern maymun arasında "köprü türü" olduğu ifade edildi.

'İnsan Gibi Dik Durabiliyor'

Salvador Moya-Solave Meike Kohler başkanlığındaki ekibin bulguları erkek canlıya ait toplam 83 kemiği kapsıyor. Bilim adamları bu türün orangutanlar gibi ağaçtan ağaca atlamadığını veya şempanzeler gibi

dizlerini kırarak kambur yürümediğini öne sürüyor. Anatomik yapısı canlının esnek, atik ve güçlü bir üst kısma sahip olduğunu ve iyi bir tırmanıcı olduğunu gösteriyor. Bilim adamları, dik durabilen canlının kürek kemiklerinin sırtta yer aldığının altını çiziyor.

Evrimde Eksik Halka Tamamlandı

Makalenin bir diğer yazarı Meike Kohler de, *Pierolapithecus catalaunicus* bulgularını maymundan insana geçişte “kayıp halka” olarak niteledi. Kohler şunları ekledi: “Direkt olarak bu tür maymundan insane geçişin tek türüdür diye iddia etmiyorum, başka türler de olabilir, bu türün veya onun benzerinin geçişte çok önemli bir işlev gördüğünü söyleyebiliriz”.

Fosilin bulunduğu bölgede sadece tek bir canlıya ait kalıntı çıkarıldı. Bölgede ikinci bir canlıya ait dişler bulundu. Zamanında bu bölgede söz konusu canlıların koloniler kurduğuna dikkati çeken bilim adamları daha yeni birçok fosili bulabileceklerini umuyor.

Afrika’dan Avrupa’ya Geçiş Türü

Fosili bulan bilim adamları, türün maymunların Afrika’dan Avrupa’ya geçişi ve insanın ortaya çıkışı sürecinde kesin bir noktaya oturtmaktan kaçınıyor. Ancak makalenin yazarlarından, Salvador Moya-Sola türün büyük olasılıkla iki kıtada birden yaşamış olabileceğini belirtiyor: “Afrika’daki bulgular çok az, bu kadar az bulgudan kesin bir sonuç çıkarmak tabii ki güç, ama yine de bulgular var, yapılması gereken daha çok çalışmak ve yeni bulguları gün ışığına çıkarmak.”

University of Toronto öğretim üyesi David Begun, fosil bulgularının modern maymunun Avrasya-Ortadoğu bölgesinden dünyaya yayıldığı tezini güçlendirdiğini vurgulayarak; “Afrika’da çok fazla kanıt bulunmayabilir, modern maymunun ortaya çıkışı için en doğrusu Avrasya bölgesini ele almaktır” diye konuştu. Bulguların önemini vurgulayan University of California-

Berkeley öğretim üyesi F. Clark Howell'e göre, fosiller, batı Avrasya-Ortadoğu bölgesi hominidleri arasındaki çeşitliliğe işaret ediyor. Barcelona Paleontoloji Enstitüsü'nden Miguel Crusafont da, 12.5 ila 13 milyon yaşın... G. F. nin 5.12.2004 tarihli iletisi...

+

GÜLAY ÖKTEM

Hüzün ve acı yok olsun, yaşam denen iki yüzlülük son bulsun

Yakalamak bu yaşamı, mümkün mü? Böyle sahtekarlık olur mu.

Çekilsin sahneden iki yüzlülük artık, bıktık, bıktık, bıktık...

Gülay Öktem, 7.12.2004

+

12 SAYIN OKUYUCULARIM...

Bu gün Sitemizde İLETİLERDEN başlığı ile yeni bir sayfa açıyorum. İletilerden bölümünün başındaki bu yazıyı tekrar tekrar okumanızı, çıkışını alarak saklamasını, gerektiğinde "Elhamdülillah Müslüman'ım. Benim anam da baş örtüsü giyerdi!" diyerek şeriatçılara şirin görünmeye çalışan hem laik hem de dinci, Hem Atatürkçü Muhammed'çi aydınlarımıza göstermelerini öneriyorum.

Aklımı kullanmaya başladığımdan beri sözünü ettiğim yazı gibi bir yazı yazma düşüncesiydim. Ne var ki kafamın içinde bulunan bu düşünceleri bir türlü yazıya dökemedim. Benim yazmak isteyip de yazamadığım bu yazıyı bu güne değin tanımadığım ve ilk olarak bu gün iletisini gördüğüm Müftü Selim yazmış... Kendisini hem kutlar hem de kendisine hayranlığımı sunar her zaman bu tür aydınlatma yazılarını beklerim.

Müftü Selim bu yazısıyla iki arada bir derede kalmış, hem laik hem de dinci olan aydınlarımız yanında şeriatın ne menem bir tehlike olduğunu idrak edemeyen “inançlara saygılı laiklik” deyenlerle şeriatçılara özgürlük isteyen aydınlarımızı anlatmaktadır.

Bizim Atatürkçü aydınlarımızdan kimisi radyo ve televizyon konuşmalarında, laik olduklarını unutarak, dinimiz diye İslam’a sahip çıkarlar. Bir araya geldiklerinde dinden söz edilince tepki gösterirler. Halkı aydınlatmakla görevli olduklarını unutarak; “Aman Din konusuna değinmeyelim. Halkımızla ters düşünüyoruz!” diyerek hemen konuyu kapatmaya çalışırlar. Ama din lehinde konuşulanları ağız açık ayran delisi gibi dinlerler. Dinin etkisinden kurtulamamış Atatürkçüler, bu safdil aydınlarımız, din konusunu işleyenlerin iktidara geldiklerini, cumhuriyet kazanımlarını aşındırmakta olduklarını görmezler.

Dincilik, ruhçuluk genlerine işlediği için çift kişilikli insan olmuşlardır. Bunlar, iki arada bir dere kalmış beynamazlardır. Bunlar öylesine dinin etkisindedirler ki önüne sıfat koymadan yalnızca Muhammed adını anmayı bile hem kendilerine hem de Peygamberlerine hakaret saymakta şeriatçılardan geri kalmazlar... Araştırmadan, okumadan din konusunda analarından-babaları duydukları ile yetinirler. Kuran ve Hadis kitaplarına dayanarak dini olduğu gibi anlatanlara şiddetle tepki göstererek sustururlar.

Bütün bu tatlı su aydınları şeriatın kılıcını enselerinde hissettikleri zaman kafaları ayacaktır ama iş işten geçmiş olacaktır. Bu sonucu Muftu Selim yazısının son bölümünde açıklamaktadır. Bu nedenle diyorum ki Muftu Selim’in bu yazısını okuyun, okutun, olasılığınız varsa ulusal ve yerel gazetelerde, dergilerde yayınlanmasını sağlayın...

Av. Hayri Balta, 14.12.2004

+

13 SAYIN MUFTU

İletini aldım, mutlu oldum.

Tam düşüncelerimi yansıtan bir yazı. Gönder bana bu tür yazılarını.

Yaratan (Doğa-madde) bize akıl vermiş düşünsün, tehlikelere karşı kendini korusun, kendini yetiştirsün, eğitsin mükemmel bir insan olsun diye. Biz ise bütün yazgımı bağlamışız dine.

Din dediğin insanları birbirine düşman eder mi? Barış, dostluk içinde yaşamak isteyenlere Müslüman olma koşulunu getirir mi?

Hangi din insanlara düşmanlık motive etmiyor. Hangi din; insanları, sen bizden değilsin diye düşman ilan etmiyor.

Aklı; vahiyden üstün tutmadığımız sürece, dinlere inandığımız sürece insana mutluluk olamaz. İnsanlar kendi inançlarını hak; diğerlerini batıl gördükçe mutluluğa eremez.

İletini www.hayribalta.cjb.net adresli sitemizin İLETİLERDEN bölümüne alıyorum. Sayın dostum, Gürbüz Tüfekçi'ye Hocamıza saygı, sevgi sunuyorum. Senin gibi aydın yetiştirtibildiği için kendisini kutluyorum.

Size de ayrıca saygı, sevgi sunuyorum...

Şimdi kal sağlıcakla diyorum...

Av. Hayri Balta, 14.12.2004

x

14 TATLISU MÜSLÜMANLARI...

Türkiye'nin büyük çoğunluğunu temsil eden halk için "tatlısu Müslüman" terimini kullanabiliriz düşüncesindeyim. Bu terimi net olarak açıklama gereği duydum. Bu yazıyı yazarken sevgili hocam Gürbüz Tüfekçi'nin sözleri kulaklarımda...

“Müslüman Müslüman’dır, ılımlısı, ılımsızı, acısı tatlısı olmaz, hepsi de acı sudur!”

Biliyorum ki bu sınıflamam nedeniyle bana kızıyor, Müslümanları ikiye, üçe, dörde... vs ayıklamamı anlamsız buluyor. Mutlaka haklı. Dine az ya da çok inanan tatlı ya da acı her Müslüman’ın akıl damarları tümüyle ya da kısmen felç olmuştur. Din bir insanın kanında ne kadar az bulunursa bulunsun mutlaka bir yan etki ortaya çıkarır, akıl ve mantığı engeller. Gözleri kör eder, beyinleri uyuşturur... Bu nedenle dinlerin en ufak kırıntısı bile yok edilmeli, sökülüp atılmalıdır. Aksi halde çoğalıp, bitmeyen tükenmeyen istekleri, hüküm sürmeleriyle tüm hayatımızı avucuna alana dek peşimizi bırakmayacaktır. Buna yüzde yüz katılıyorum.

Ancak olaya değişik yönden bakarsak; toplumu oluşturan çeşitli eğitim ve kültür düzeylerindeki, 15-40 yaş arası insanların belki de % 70-80 kesimi Tatlısı Müslüman’dır. Bu kişileri onaylamasak ta göz ardı edemeyiz.

Cumhuriyet’in ilk yıllarından 1950’lere gelinceye dek Kemalizm ile yıkanan, parlayan ülkede Atatürk ilkelerinin, özellikle laikliğin attığı bazı tohumlar görürüz. Bu tohumlar düşünce özgürlüğü ile filizlenmiş, anti şeriat olarak serpilmiş, bugün de etkisini sürdüren bir vatanseverlik, Atatürk’e bağlılık halini almıştır. Bu öyle bir bağlılıktır ki Atatürk mü, Muhammed mi denildiğinde duraksamadan Atatürk cevabını veren kitleler oluşmuştur.

Ne yazık ki 1950’lerden sonra Atatürk ilkelerinden üst üste verilen tavizler, asit yağmurları gibi acımasızca atılan bu tohumlar, genç filizleri hırpalamış, yine de Kemalizm’in estirdiği farklı rüzgarlar nedeniyle din değişik bir boyuta geçmiş ve böylece “Tatlısı Müslümanları” dediğimiz kesim doğmuştur.

Şeriatı, şeriatın yarattığı kabus, vahşet dolu

karanlık atmosferi görmek istemeyen, daha doğrusu dinin şeriat olduğunu kabul etmek istemeyen, kafasını kuma gömen kesim iste bu Tatlısı Müslümanlarıdır...

Aslına bakılırsa Tatlısı Müslümanlığı Anadolu'nun zorla Müslümanlaştırıldığı ilk yıllardan beri ama bilinçli, ama bilinçsiz; her zaman halkın başvurduğu bir savunma yolu olmuştur. Anadolu halkı; uygulanması imkansız, kuralları son derece mantıksız ve katı, ilkel bir dinin acısını çekiyor, bundan kurtulmak istiyor ama söküp atamıyordu. Dini bulunduğu eksenden çıkaracak, yani "suyun hırsıla, delice aktığı yönü , daha ILIMLI bir tarafa çevirecek" çareler, yollar bulunmalıydı...

Tasavvuf bu yollardan biridir. Çünkü İslam; dosdoğru boyun eğilecek bir yönetim tarzı, bir inanç biçimi değildi. halkın gücü tümüyle yok etmeye yetmese de mutlaka yumuşatılmalıydı. Türk halkı bunu her zamanki ince zekasıyla basardı. Yunus Emrelerle Mevlanalarla enginleşen halk kültürü dini oldukça farklılaştırdı; ancak Ene-I Hak'ka dek varan dini yumuşatma taktikleri, insanda tanrıyı bulma hatta insanı sevgi yolunda kutsallaştırma çabaları, çağlar boyunca yobazlardan, din çıkarcılarından tepki ala ala giderek tasavvuf köreldi, Hallaç-ı Mansur gibi niceleri İslam Skolastiğince yakıldı, yok edildi, kelleler uçtu ve tasavvuf tarihte kaldı; şimdi artık elimizde Cumhuriyet ile tatlılaşan(!), bir o kadar da tutarsız, kendi içinde karmaşık bir dinsel tipleme yani Tatlısı Müslüman'ı var. Ne yazık ki bir gün gelip tarih olacaklarının, işlerine yaramadığı anda radikal dinciler tarafından (Allahsız ALLAHÇILLARCA) yok edileceklerinin farkında değillerdir.

Peki kimdir Tatlısı Müslüman'ı? Belki arkadaşımızdır, belki annemizdir, dayımızdır, dayımızın kızıdır, belki amcamız, teyzemiz, belki... O'nu mutlaka tanırırsınız, O içimizden biridir... Nasıl biridir? Öncelikle

Müslüman'dır... İslam'ın 5 şartını bilir. (Burada yapacağım tanımlamalar aşağı yukarı her Tatlısı Müslüman'ı için geçerli olup bazı farklılıklar yine de kuralı bozmaz.) Kelime-i şahadet, hac, oruç, namaz, zekat gibi ayrıntıları hemen, bir anda sayamasa da bunları yanlış ya da eksik bilen ama yine de doğru bildiğini iddia edene de rastladım- en azından İslam'da 5 tane şart olduğunu bilir. Tatlısı Müslüman'ının en büyük özelliği; dini enine boyuna incelemeyip, ayrıntılar üzerinde yeterince durmamasıdır.

Allah'ın "tek" ve Muhammed'in onun resulü olduğuna inanır ve buna yürekten iman eder. Aklında bu konuda şüpheleri olsa da bunu kendi kendisine bile sormaya korkar, kendisine bile sorsa, günaha gireceğini sanır.. İlk din bilgisini ailesinde görerek, duyarak, uygulamalı olarak alır.

Tatlısı Müslüman'ın ailesi de doğal olarak Müslüman'dır ve dinin gereklerini hiç olmazsa kısmen yerine getirmektedir. Nedir bu ilk bilgiler? Bunları çoğunlukla teorik ve pratik olarak ikiye ayırabiliriz. Teorik bilgiler masal niteliğinde ya da vecizeler, tarihsel olaylar, melek hikayeleri.. vs şeklinde aile büyüklerince özellikle gençlere anlatılanları kapsar.

Aslında bu bilgilerin bir kısmı ister Hristiyan, ister Yahudi, ister Müslüman, dini ne olursa olsun, her insanın inançlı ya da inançsız, dinin emirlerine uyarak ya da uymayarak yapması gereken temel davranışlar, uyması gereken "evrensel kurallar" dır. Örneğin anaya, babaya, büyüklere saygı, ağırbaşlılık, temizlik, sadelik, komşularla iyi geçinmek, adam öldürmemek, çalmamak, yoksul ve yetim hakkı yememek, yalan söylememek. vs gibi. Bunlar, iki çarpı ikinin dört etmesi kadar mutlak, kesin ve tersi düşünülemeyecek hatta % 100 uyulması gereken kurallardır. Aslında, insan olmamız

bize bu davranışları zorunlu kılar, din değil. Ama dinler de bu kuralları sanki kendi içlerinden çıkmamış gibi emrederler, oysa ki din araştırmacılarının çok iyi bildiği gibi Kuran, İncil ve Evrattan, Tevrat, Zebur'dan, Zebur Hammurabi yasalarından ve Hammurabi yasaları da Sümer ve Hitit uygarlıklarından etkilenmiştir. Hiçbir dine özgü olmayan bu ahlak kuralları insanlık var olduğundan beri vardır ve insan olmanın gereğidir.

Bunlardan tabii ki habersiz olan Tatlısı Müslüman'ı mantiken su sonuca ulaştır: "Dindar insan namuslu, kurallara uyan, ahlaklı ve İYİ insandır. Deist ya da ateistler ise namussuz, kuralsız, ahlaksız ve KÖTÜ insanlar olup bunların sözlerine güvenilmez." İşte dinlerin bir başka ters etkisi de budur; dindarı iyi, dinsizi kötü gibi göstermek... Ve ne yazık ki günümüzde hala milyonlarca insan bu görüştedir. İşte, Tatlısı Müslüman'ı, bu evrensel ahlak yasalarını; aile ortamında "din kuralları" olarak benimser. Ailede kültür ve bilgi düzeyine göre araya ayetler, hadisler, hikayeler de katılır. Örneğin; "Cennet anaların ayakları altındadır" ...gibi; "Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum" gibi, "Temizlik imandan gelir." gibi, ya da "Peygamber bir gün yolda gidiyormuş, karşısına bir dilenci çıkmış... vs" ile başlayan hikayeler, rivayetler. tüm bunlar, körpe beyinlere "Din= İslam, tanrıya ulaşmanın en iyi yolu, tanrı= en yüce varlık, Hz. Muhammed= elçi, efendimiz" şeklinde işlenir. İman dolu coşkulu bir sevgi, bir kendinden geçiş, bir ürperti olarak "din", gencin ruhuna enjekte edilmiştir. Sıra uygulama faslına yani pratiğe gelir.

Tatlısı Müslüman'ı bazı duaları ezberler, dualar Arapça'dır ama bizimki neden Arapça olduğunu merak etmez, bu durumu yadırgamaz. Adeta TÖRE gibi kabul eder. Din ile ilgili abdest, namaz, oruç, kurban kesme... gibi her ritueli de aile içinde görerek tatbik eder. Tüm

bunları yapılması şart olan birer töre gibi nedenini, niçinini, kökenini merak etmeden öğrenir ve benimser.

Tatlısı Müslüman'ınasılıbadeteder? İslam'ıngetirdiği tüm kurallara uymaz, uyamaz. (kendini eleştiren ama suçlamayan bir tavırla), “şimdi genciz, ileride tabii ki bu işlere ağırlık vereceğiz!” der. Her konuda olduğu gibi ibadetinin oran ve yoğunluğu konusunda da aile büyüklerini örnek alır. “Benim babam 45'i geçince beş vakit namaza başlamış, inşallah kısmet olursa ben de öyle yapacağım” der.

Bütün Tatlısı Müslümanlarının ibadet konusunda fazlasıyla benzer yanları bulunmaktadır. Örneğin 5 vakit namaz, cuma namazı kılmazlar, bazen bayram namazı kılarlar. Dolayısıyla namaz abdesti almazlar ama gusül abdest'ine çok düşkündürler. Gusül abdesti almazlarsa pek rahatsız olurlar. Hiç biri hacca gitmemiştir (bir gün gideceklerini ümit ederler), hiç biri hatim indirmemiştir. İslam terminolojisini bilmezler. Tefvizi, cebriyeyi, fetreti, fıtratı, fıkhı, siayi tam açıklayamazlar. Üstelik çoğu terimi hiç duymamışlardır. Zaten teoloji ile uğraşmayı da sevmezler.

Ama nedense çoğu Tatlısı Müslümanları ORUÇ ibadetine aşırı önem verirler. “Ramazana özel bir saygıları vardır” diyebiliriz. Tüm ramazan ayı boyunca, hiç olmazsa, bir kaç haftasında oruç tutarlar. Ama ne ramazanda ne de başka aylarda kadınları başlarını örtmez, erkekleri de kadınlara başlarını örtmelerini söylemez. Kadınların örtünmemesi ise, İslam'a aykırıdır. Ramazan bittikten sonra ise, doya doya içki içer, bayramı öyle kutlarlar.

Bu arada Tatlısı Müslümanlarının önemli bir özelliğine geldik, dokunduk; evet, içki içerler!!.. Bu ise İslam'a aykırıdır. Ama haşa domuz eti yemezler. Domuz eti onlara göre haramdır ama ya içki, ya alkol? O kadarına da kafa yormazlar. Bu tür komik

davranışları dini hiç anlamadıklarının, ya da kendilerine göre yorumladıklarının kanıtıdır. Çok üzerlerine gidemezsiniz, “Bunlar Allahla benim aramda, sana ne?” derler.

Onların ibadet anlayışı İslam’da emredilenlere uymaz. Bu tavırlarıyla ne dinsizlere ne de dincilere hoş görünürler; zaten kimseye dini konularda şirin görünme kaygıları da yoktur, dini kendileri için bir gereksinme, tanrıya ulaşma ve İYİ İNSAN olma aracı olarak görürler.

Dinlerine, tanrılarına hiç laf söyletmez, gerekirse bu uğurda kavga (mücadele) ederler ama ne yazık ki bu derece sevdikleri dini bir kere bile oturup okumazlar. Kuran’ın Türkçe tercümesini bastan sona bir kez bile okumamışlardır. Bırakın bastan sona okumayı, bir sureyi bile okumamıştır çoğu.. Halbuki okusalar, ayetlerin içindeki akıldışı, bilim dışı, vahşi, günümüz insanlık anlayışı ve kültürüne uymayan ifadeleri görecekler ve Kuran’ın gerçekten de Allah’tan -varsa eğer- mı geldiğine yoksa kendisine peygamber diyen Muhammed ve arkadaşlarının mı hazırlamış olabileceği konusu akıllarını kurcalayabilecektir. Bu da gerçekleri görmelerine yardımcı olabilir. Hadisleri de incelemezler. Bazen bunun bilinçsizce yapılan bir çeşit savunma olduğunu, fazla üzerinde dururlarsa dindeki saçmalıkları görüp dinden çıkabilme olasılığına karşın kendi içlerine kapandıklarını düşünürüm.

Tatlı su Müslümanları ekonomilerine dini karıştırmazlar. Paralarını bankaya yatırır, faizini alırlar. Her türlü yatırım işinde akıllarına (acaba bu dine uygun mudur?) sorusu gelmez. Oysa faiz Kuran’da net olarak yasaklanmıştır. Medeni kanuna harfiyen uyarlar, resmi nikahla evlenir ve gerekirse mahkemeye giderek ayrılırlar, hiç bir tatlı su Müslüman’ının karısına “Boş ol, boş ol, boş ol...” diyerek boşanmaya çalıştığı ya

da hülle yaptığı görülmez.. Miras ve tüm diğer hukuki işlemleri için Türkiye Cumhuriyeti mahkemelerini, yargıç ve savcılarını tercih ederler. Kuran'dan bu konuda hiç bir zaman ilham almazlar. gerek boşanma, gerekse miras paylaşım esasları, Kuran'da detayı ile anlatılmış olup, medeni kanun, İslam'a aykırıdır.

Fakat neticede; nesilden nesile süregelen ve vazgeçilemeyen törenler: Bayramlarda el öpmeler, bayram namazı, ramazanda oruç tutmalar, iftar, muhteşem iftar sofraları, uykulu ama sıcak, sevecen sahurlar, ramazan davulcusu, minareden yükselen cızırtılı hoparlör sesi, alınına sürülen bir parça kurban kanı... vs hep bir gelenek, örf, adet şeklinde DİN bizim Müslüman'ın geçmişini ve geleceğini şekillendirir; bu arabesk nakış adeta onun genlerine, kromozomlarına işlenir.

Tatlısı Müslüman'ı ve evrim konusuna gelince.. Tatlısı Müslüman'ı Tanrıya inanır, insanı Tanrının yarattığına da inanır. Bu konuda aklında şüpheleri olsa da, yukarıda dediğim gibi, bunları kendi kendisine bile, dile getirmeye günah işleme korkusuyla cesaret edemez. Evrim konusunda “bir su birikintisine düşen yıldırım sonucu değil, gayet normal yollardan falanca yerde doğmuşum” diyeni olduğu gibi hem evrime hem de insani Tanrının yarattığına inananı da vardır. “Bu nasıl oluyor? Nasıl hem tanrıya hem de evrim teorisine inanabiliyorlar” diye bana sormayın... Yorumlaması o kadar güç ki... Tatlısı Müslümanları zaten bu tip konularda pek kafa yormazlar, pek derin düşünmezler, böylece Tanrının hangi gerekçe ile 5 milyon canlı türünü yarattığını ya da tanrının kaldıramayacağı bir taşı nasıl yaratacağını ya da tanrıyı kimin yarattığını da sorgulamazlar. Onlar için o tanrıdır, tektir ve yücedir “Hikmetinden SUAL olunmaz”dır. Bu tarz mantıkla, içinden çıkamadıkları olayları, açıklayamadıkları

şeyleri ya da bilinmezlikleri Tanrı'ya bağlar, dertlerini ona havale ederler. Böylece fazla kafa yorma külfetinden kendilerini kurtarmış olurlar.

Tatlı su Müslümanları, sorgulamazlar. Sağ ve sol omuzlarında oturan meleklerle, ateşten yaratıldığı söylenen cinlere, şeytana inanırlar. Mucizelere inanırlar. Musa'nın asası ile yaptığı akıl dışılıklara, İbrahim'in parçalara ayırdığı kuşların, etrafa atılan her bir parçasının bir araya gelerek canlandığına, Muhammed'in AYI ikiye böldüğüne (Şak-kül Kamer hikayesi) gibi akıldışı ve mantık dışı olaylara inanırlar.

Bu inanma alışkanlığı, beyinlerinin ataletinin, düşünce tembelliğinin bir sonucu ve imanın kefaretidir. Fakat kötü sonuçlar doğurur. Tatlısu Müslüman'ı pozitif bilimlerle de uğraşsa, mühendis ya da doktor bile olsa bu kayıtsız, şartsız, sorgusuz inanma alışkanlığı onun giderek köleleşmesine, kolay lokma olmasına neden olabilir. Gerisi ise herkesin bildiği rezillik, aptalca aldatılmalardır. Parası, onuru, itibarı belki de namusunu kaybeder... Kimler tarafından mı? Yöneticiler, siyasi partiler, ılımlı İslam modeli heveslisi dış güçler ve dindar komşularımız (İran, Suriye, Arabistan.. vs), İmamlar, hocalar, mollalar... ne güne duruyor? İnanan insanları sömürmek o kadar kolay ki, zaten herkes bunu kullanıyor.

Tatlı su Müslümanlarının geleceği ne olabilir? İslam şeriatı'nın kuralları kesindir: şeriat, tatlı su-acı su Müslüman'ı gibi türler kabul etmez. hiç kimse dini kendine göre yorumlayamaz, dini sahiplenilen bir takım kişiler buna engel olmuştur her devirde.

Kendi yaptıkları Tanrı maketinin arkasına sığınıp kendi kutsal kitaplarını, hadislerini, fetvalarını ve fermanlarını yazmışlardır. İnsanlar da uymuştur onlara, çünkü ölümden sonrasını bilmemektedirler ama dinde ileri gelenler, RUHBAN sınıfı ya da ilahiyatçılar;

ölümden sonrasını bildiklerini SÖYLEMEKTEDİRLER.

Böylece bu köleleştirme sürüp gitmiştir. Tatlısı Müslümanlarının geleceği konusunda sunu söyleyebiliriz: Bu ülkede hiç birimizin geleceği belli olmadığı gibi onların da ne olacağı belli değildir. Belki zaman içinde bir kısmı “din afyonundan kurtulmuş kişilerce” rehabilite edilecek ve deist olacaklar.

Düşünmek istemeyen, hür düşünceden korkanlar ise böyle tatlı tatlı devam edecektir, ta ki şeriat kapıyı çalana dek... Sürekli büyüyen şeriat tehlikesi, devletin din ile yürütülme amacına uygun geliştirilen İslam modelleri en çok tatlı su Müslümanlarını hırpalayacaktır diyebiliriz.

Ulusalıcılıktan ümmetçiliğe geçişteki sancıları en çok onlar çekecektir. Ve eğer Türkiye’de bir gün şeriat ilan edilirse onların: (tatlı su Müslümanlarının) nesli tükenecektir. Ülkenin, misakı milli sınırlarının ve ulusalcılığının bir kaosa terk edilmesi de aynı tarihe rastlayacaktır.

“Atatürk mu Muhammed mi?” sorusu onlara bugün belki saçma, belki gereksiz bir soru gibi gelmektedir ama mutlaka bir gün radikal dincilerce sorulacaktır ve Ulusun bel kemiğini oluşturan bu kesimin tavrı, gelecekte önem kazanacaktır. Dine ve tanrıya olan tüm safça zaaflarına rağmen ulusalcı, milliyetçi ve ATATÜKÇÜ olan Tatlısı Müslümanlarının bu süreçteki reaksiyonlarını da merakla beklemekteyim.

Şimdiden, tüm tatlı su Müslümanlarına yakın gelecekte yasayacakları tüm karmaşa, bunalım ve düşecekleri ikilemlerden sıyrılabilme yürekliliği ve başarısı dilerim.

Muftu Selim, 14.12.2004

+

15 Dr. ALİ RIZA ÜÇER

**BİR CUMHURİYET AYDINI:
NECİP HABLEMİTOĞLU**

Cumhuriyetimizin temel değerlerinin ve Kemalizmin yılmaz savunucusu Dr. Necip Hablemitoğlu'na iki yıl önce sıkılan kurşunlar ulusal bütünlüğümüze, esenliğimize, dirliğimize yöneltmişti. Necip Hablemitoğlu, savunduğu ilkeleri yaşamı pahasına savunmuştu, bunu bilerek vermişti mücadelesini. Yorulmak, vazgeçmek, tükenmek, yılmak yoktu onda. Hablemitoğlu uzun soluklu koşusunda savaşım verdiği odaklara karşı sürekli direnerek, çatışarak gerçeğin üzerindeki karanlık örtüyü kaldırdı ve toplumu aydınlattı.

Onu kamuoyuna tanıtan eseri Otopsi yayınlarından çıkan Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası olmuştu. Ulusal bilinci şövenizm kavramıyla karıştırma kolaycılığına kapılan kimi yazar ve sözde aydın bu kitabı “garip ve karanlık bir kitap olarak niteledi, entrikacıların bu kitaba sarılmaya çalıştığını” savundu, kimileri ölçüyü öylesine kaçırdı ki yazarı ve yayıncıyı “Mitoğulları”, “beşinci kol faaliyeti içindekiler” diye karalama kampanyası başlattı. Oysa ki bilerek ya da bilmeyerek asıl kendileri yabancı ülkelerin istihbarat örgütlerinin, beşinci kol faaliyetlerinin değirmenine su taşıyordu..

Gerek Necip Hablemitoğlu gerekse yayınevinin sahibi Cengiz Özakıncı bu kitap nedeniyle ağır bir saldırının hedefi oldu. Karanlık kimi odaklarca tehdit edildiler. Yüz milyarlarca liralık tazminat davalarıyla boğuşarak bunaltıldılar. Necip Hablemitoğlu, başka bir nedenle kaybettiği bir tazminat davası sonrasında şirin kızları Kaniye ve Uyvar'ın kumbaralarını getirerek “babacığım üzülme kumbaramızdaki paralarımızı sana

veriyoruz” dediğini anlatmıştı, duygulanmıştım.

Alman Vakıfları ve Bergama Dosyasında bir hekim olarak en çok ilgimi çeken bölüm Bergama Ovacık Altın Madenindeki siyanürlü altın üretimi ile ilgili olarak taban tabana zıt olan TÜBİTAK ve TTB (Türk Tabipleri Birliği) tarafından hazırlanan iki raporun değerlendirmesiydi. Kitapta yer alan “Siyanürlü Liç Yöntemi kullanılarak Yapılan Altın Madenciliği Konusunda Hazırlanan TÜBİTAK ve Türk Tabipleri Birliği Raporlarının Toksikoloji Yönünden İncelenmesi” başlıklı ve Haziran 2001 tarihli kapsamlı değerlendirme raporu Profesör Dr. Ali Esat Karakaya tarafından yazılmıştı. Ali Esat Karakaya Türk Toksikoloji Derneği Başkanı olmasının yanı sıra Dünya Toksikoloji Birliği Yönetim Kurulu Üyesiydi. Ülkemizin yüz akı bilim insanlarından biri olan Karakaya 2004-2007 döneminde Dünya Toksikoloji Birliği’nin Başkanlığına seçilmişti. Kırktan fazla ülkeden toksikoloji dernekleri ve federasyonlarını çatısı altında toplayan böylesi önemli bir örgütün başkanlığına bir Türk bilim adamının seçilmesi hepimiz için büyük onurdu. Aralarında Profesör Dr. Aykut Barka’nın da olduğu ülkemizin yüz akı bilim insanlarınca hazırlanan TÜBİTAK Raporunu da Ali Esat Karakaya’nın değerlendirme raporu gibi güdümlü olma kolaycılığıyla karaladı kimi yazar ve sözde aydın. TÜBİTAK raporuna “sivil alternatif” olduğu savıyla öne çıkarılan, ancak bilimsel dayanaktan yoksun olan TTB raporunuysa toksikoloji alanında hiçbir çalışması olmayan iki hekim hazırlamıştı. Hekim örgütünün bilimsel, etik sorumluluğu ve saygınlığı hiçe sayılmıştı bu önyargılı raporda. Aynı yıl bu raporu hazırlayan TTB temsilcisinin, üniversitesindeki konuk bir yabancı öğretim görevliyle birlikte Lancet dergisinde yüz kızartıcı bir mektubu yayımlandı. Bu kişiler Lancet editörüne yazdıkları mektupta düşünce ve ifade

özgürlüğü kısıtlı olan Türkiye’de hekimlere ve hekim örgütlerine ağır baskı yapıldığı savıyla ABD’den, NATO’dan ve AB ülkelerinden Türkiye Cumhuriyeti Devletine silah ambargosu yapmaları için çağrıda bulunmuştu yüzleri kızarmadan. Küresel işbirlikçi aydın prototipini temsil eden bu academia mensubu ve sivil örgüt temsilcisi emperyal, hegemonik güçlerden medet umuyor, utanmadan ülkesi aleyhinde jurnalcilik yapıyordu.

Bir yanda Necip Hablemitoğlu gibi yurtsever, inançlı, yürekli Cumhuriyet aydınları, öbür yanda postmodern, neoliberal, küresel işbirlikçi ve ulusuna yabancılaşmış kimi academia ve sivil toplum misyonerleri. Ulusal güçlerle işbirlikçiler arasındaki çatışmanın ne kadar derinleştiği Alman Vakıfları ve Bergama Dosyasının art arda tartışıldığı Ceviz Kabuğu programlarında açıkça gözler önüne serilmişti. Bu programlarda maskesi düşen bir academia mensubu Necip Hablemitoğlu’na hakaretler yağdırmaya başlamış, aynı çatı altında çalıştıkları üniversitenin rektörüne giderek onu kulağından tuttuğu gibi attıracağını söyleyecek kadar kendini kaybetmişti. Programda Necip Hablemitoğlu’nu eleştiren ve Alman vakıflarının faaliyetlerini savunan bir diğer academia mensubu kısa süre sonra Almanya Federal Cumhuriyeti Liyakat Nişanı’nın 1. Sınıf Liyakat Haçı’na layık görülmüştü. Sevgili Necip Hablemitoğlu bu olaydan duyduğu üzüntüyü aktarmıştı bir görüşmemizde.

Necip Hablemitoğlu’nun son çalışması “Köstebek: Fettullahçı İstihbaratçılar Dosyası” idi. Hablemitoğlu, bu çalışmasında ılımlı İslam görüntüsü altında yabancı çıkar çevreleriyle işbirliği yaparak rejimi değiştirmek isteyen bir anlayış ve kadrolaşmayı somut delilleriyle ortaya koyuyordu. Otopsi yayınevi uğradığı ağır baskı, tehdit ve tazminat kampanyası nedeniyle daha büyük

bir saldırıya maruz kalma potansiyeli olan bu kitabı basamadı. Necip Hablemitoğlu çalışmasını başka bir yayınevinde de bastıramadı ve kitabını göremeden aramızdan ayrıldı. Son görüşmemizde bu kitabı bastırarak yer bulamaması nedeniyle kırıngınlığına ve mutsuzluğuna tanık olmuştum. Bu kitabı ölümünün ardından Toplumsal Dönüşüm Yayınları tarafından basıldı. Necip Hablemitoğlu'nun Köstebek'in önsözündeki şu sözleri geçmişten geleceğe ışık tutuyor;

“Yıl 1925. Büyük Atatürk genç Cumhuriyetin yurttaşlarına ve dış ülkelere şu tarihi mesajı veriyordu. Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olamaz”...

Yıl 2002. Türkiye Cumhuriyeti, şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olma yolunda, devrimlerden dönüş sürecinin sancılarını yaşıyor. Geçtiğimiz yüzyılın başında İngiliz işbirlikçisi Derviş Vahdeti, Sait Molla, Dürrizade Abdullah, Iskilipili Atıf gibi mürtecilerin tasfiyesi üzerine Cumhuriyet kurulmuştu. Bugün, küreselleştiği iddia olunan dünyada, gerçek anlamda küreselleşen Türkiye vatandaşı mürteciler, İngiltere'nin yanı sıra ABD, Almanya, Libya, Suudi Arabistan gibi ülkelere yönetilmeye, yönlendirilmeye devam ediyorlar. Yalnız bir farkla ki, ABD'den gelen kimi müritler, Türkiye'de milletvekili seçilip” türban krizi” yarattıktan sonra tekrar anavatanlarına geri dönerken, kimi dervişler de milletvekili olmadıkları halde dışarıdan bakan olarak girebiliyor, yabancı taleplerin takipçiliğini yapabiliyor. Ve bu araştırma konusu olan yasadışı hocaefendi sanını (!) kullanmayı yeğleyen kimi şeyhler de, sanki gizli bir mübadele protokolü varmış gibi, kendi ülkesinden yeni vatan ABD'ne rahatlıkla hicret edebiliyor...”

Necip Hablemitoğlu, mücadelesinde hep

gülümsemiştir. Bizlere, duygu yüküyle, içten, inançlı ve kararlı olmuştur. Cumhuriyetimizin rotasını saptırmaya çalışan karanlık güçlere karşı yalnız şövalye gibidir, zaman zaman da yalnızlığını aşarak daha güçlü etkiler yaratmıştır.

İçerden ve dışardan küresel işbirliği ittifakının ulusal güçleri bunalttığı bir dönemde hedef olmuştur Necip Hablemitoğlu. AB kapısında tek taraflı bağlandığımız, içeri alınmayarak sürekli oyalandığımız, Kıbrıs, Ege, Ermeni Soykırım iddialarıyla Doğu Anadolu'dan toprak talepleri, başta Güneydoğu bölgesi olmak üzere Türk ulusunu etnik kökenlere göre bölme ve parçalama girişimleri, Fener Rum Patrikhanesinin evrensel bir nitelik kazanması yani Vatikan örneği bir devlet olması gibi ulusal çıkarlarımızı yakından ilgilendiren konularda art arda ödün vermeye zorlandığımız bir süreçtir bu. Necip Hablemitoğlu'na yöneltilen bu saldırının asıl amacı ulusal güçlerin moral ve direniş gücünü kırmak, teslimiyete zorlamaktır.

Huzur içinde uyu sevgili dostumuz Necip Hablemitoğlu. Karanlığa karşı verdiğin onurlu mücadelede er yada geç aydınlıkla buluşacak bu güzel ülkenin insanları. Onlar ahde vefayı iyi bildiklerinden Kubilay'ı, Muammer Aksoy'u, Uğur Mumcu'yu, Bahriye Üçok'u, Ahmet Taner Kışlalı'yı, Necip Hablemitoğlu'nu ve "Kemal'in öğretmeni" nice devrim şehidini yüreklerinde yaşatacak. Bu savaşımı inançla sürdürecektir, Cumhuriyetimizin temel değerlerine ve ulusal bütünlüğümüze aynı kararlılıkla sahip çıkacak.

(Demir Küçükaydın'ın iletisinden-

www.hablemitoglu.com ve www.guvercinevi.net-)

G. T. 19.12.2004

+

16 ÇETİN ALTAN

TARİH: 18 EYLÜL 1961 PAZARTESİ GAZETE
MİLLİYET 1. SAYFADA HABERLER: Manşet haber

Menderes İdam Edildi.

GÜRSEL “Kararlar ders olacaktır” dedi.

2.sayfa TAŞ köşesinde ÇETİN ALTAN’ın olayı yorumu (İki DP’li bakan önce asılmıştı.)

Sebepler Değişmezse...

Fransızların bir sözü vardır:

- Biftek, ihtilal ve zıfak kansız olmamalıdır, derler.

1793 te yalnız Paris’te üç bine yakın insan kesilmişti. Aralarında on dört yaşında çocuklar, çok güzel kadınlar, âlimler, şairler ve büyük hatiplerle kuvvetli gazeteciler de vardı. Bütün Fransa’da ise idam edilenlerin sayısı yirmi binden aşındı.

Rus ihtilâli çok daha kanlı olmuştur, öldürülenlerin sayısı altı milyondan fazlaydı.

Çin ve İspanya iç savaşlarında yüz binler kaynayıp gitti.

Celali isyanlarımda Kuyucu Murat Paşa otuz bin kişinin kellesini vurdurmuştu.

Milli Mücadele yıllarında Ankara’da oturanlar, Taşhan’dan Samanpazarı’na kadar uzanan sehparların gölgesinde sabah kahvelerini içerlerdi.

Anadolu’daki çeteler içinde boynunda iplerle dolaşan cellât bölükleri mevcuttu.

İhtilâl, toplumun kendisine dar gelen kabuğu parçalayıp lime lime etmesi demektir. İhtilallerde toplumlar çıldırırlar ve kendilerine en uygun yatağı buluncaya kadar taşar, köpürür ve devirirler.

İhtilâl ya aşağıdan gelir, ya yukarıdan... Her ikisinin de amacı, toplumu bazı zümre menfaatleri uğruna cendere içinde tutan ve gitgide sıkı geleneksel düzeni yıkmaktır. Böyle bir amaç taşımayan ihtilâller, sunî

kalırlar ve kısa zaman. da anlamlarını kaybederler.

İhtilallerde on binler ölebilir ve bu on binlerin kanıyla değişen tarihi istikametlerin rotası çizilir. Fakat hiçbir şey değişmemişse, hiçbir rota çizilmemişse, kağıt üzerinde kalmaya mahkum mevzuat yeniliklerinin kana hiç de ihtiyacı yoktur.

Frengili bir bünye düşünün, arada sırada uç veren sivilcelerden bir kaçını cehennem taşıyla yakmanın ne faydası vardır? O bünye o sivilceleri, yeniden yeniden ve yeniden çıkartacaktır,

Asıl mesele o bünyedeki frengiyi kökünden kazıyabilmektedir. Böyle bir kazıma bir kola, bir bacağa bile mal olsa, tarih gözünde mubah sayılabilir. Fakat kısa zamanda yerine mutlaka başkalarının çıkacağı bir kaç sivilceyi yakmak toplumu yadırgatır ve dudak kıvırtır. Çünkü frengi mikrobu bununla tenbih olmayacak ve melanetine devam edecektir.

İhtilâller, fikirlerle geleneksel düzenlerin çatışmasından çıktığı vakit tarihin ortasına abide gibi bağdaş kurarlar. Fikrî bir kaynaktan, beslenmemiş hareketler ise değiştirmek istedikleri sayfaların üzerinden bir harfi bile silemeden kardan bir heykel gibi eriyip, akar giderler.

Şeker yerine vaktiyle içine tuz atılmış bir kazanda reçel kaynatmaya kalkınız. Tadına bakmak için ağzına alacağınız her tane yüzünüzü buruşturacaktır. Bir taneyi tükürdünüz, ikinci taneyi de tükürdünüz, üçüncü taneyi de... Suyu değiştirmedikçe yeni su ve yeni şekerle yeni bir reçel kaynatmadıkça, bir kaç taneyi yere tükürmek neyi halledecektir?

Kazandaki tanelerin, yere tükürülenleri görünce kendiliklerinden tatlılaşacaklarını mı sanırsınız?

Kazan devrilinceye kadar yüzünüzü buruşturan tanelerin üste çıkması devam edecektir.

Sebeplerle neticeler arasındaki bağları kuramıyoruz.

Sebepleri değiştirmeden neticeleri değiştirmeye, neticeleri cezalandırmaya kalkıyoruz. Boşuna bir çabadır bu.

+

17 FETHİ GÜRCAN KONUŞUYOR

YIL: 1963

**Yer: Mamak 1 No'lu Sıkıyönetim Mahkemesi
Duruşma Salonu**

“Türk Halkının kaderi tarih boyunca aldatılmışlığın bir serüvenidir. Tanzimat ta hayatı değişmedi, Birinci Meşrutiyet onun dışında bir hareketti. İkinci Meşrutiyet ilelerine yeni acılar ekledi. Bütün bunlardan sonra Kurtuluş Savaşı, Türk milletin bağımsızlık azminin şuurlu şahlanışı ve Atatürk devri, halkın kendi kişiliğini idrake hazırlayış yılları idi. Bunu halkın yeniden aldatılışı olan çok partili devir takip etti.

27 Mayıs sonrasını ise burada konuşuyoruz. Bir mukayeseye geçelim. Hükümet Başkanının adalete baskı addedilebilecek bir sorumsuzluk ve pervasızlıkla en şerefsiz diye adlandırdığı 20-21 Mayıs hareketi ile 27 Mayıs hareketini karşılaştıralım. 27 Mayıs Hareketi meşruluğunu, halk iradesinin tecellisine engel olan Anayasa dışı davranışlara karşı oluşundan almaktaydı.

Bu hareketin açtığı devrin meşruluğu ise, o engellerin yıkılıp yıkılmadığındadır. 27 Mayıs hareketi aslında belirli bir statükonun tayin ettiği sosyal sisteme karşı mıdır, yoksa o statükoyu kabul edip, sadece o statüko içinde Anayasa dışı hareketlerde bulunduğu kabul edilen bir kaç kişiye mi karşıdır? Eğer statükoya karşı değilise milli iradenin gerçekleşmesine bir sadece birkaç kişinin engel olduğu faraziyesine dayanmaktadır. Bu çok sübjektif, iptidai, ilim dışı ve romantik bir hükümdür. Gerçekte kişilerin hareketleri büyük ölçüde statüko tarafından tayin edilir. Aslında 27 Mayıs öncesinde milli

iradeyi saptırdığı sanılan şahısların hareketleri sebep değil neticedir. Şu halde 27 Mayıs ve ondan sonrası, bu gibi şahısların çıkmasına mani olacak değişiklikleri ve devrimleri acaba getirebilmiş midir?.. Bunlar yapılmadığı müddetçe 27 Mayısı hazırlayan sebepler halen mevcut demektir ve gerçekte halkın iradesinin tecellisine imkan bırakılmamaktadır. O manilerin kalkması kişileri yok etmek ya da ağızlarını tıkamakla değil zinde kuvvetlerin köklü reform diye oy birliğine vardığı statükoyu değiştirici devrimlerin, reformların yapılmasına bağlıdır. Bu reformlar gerçekleştirilmemiş, yani halkın gerçek iradesi ile devletin tutumu arasında ayniyet kurulamamışsa 27 Mayıs öncesi için ileri sürülen meşruiyetsizlik iddiaları bugün de temelde aynı değeri taşıyor demektir. Bir diğer ifade ile hadiseleri 27 Mayısı götüren ruh bugün de daha yaygın daha şuurlu olarak yaşamaktadır. Biz Anayasayı ihlal, ilga, taşıyır ve TBMM'yi iskat ve vazifesini men'e teşebbüs etmekle itham ediyoruz. Şimdi gerçeği biz anlatalım: Görülecektir ki itham edilmesi gerekenler biz değil, aksine parlamento ve başkanı ile birlikte onun sorumlu hükümetleridir.

SONUÇ

YIL 2005

Fethi Gürcan asıldı asri mezarlıkta

Çetin Altan ?????? nerede

+

18 EDEPLİLERLE/EDEPSİZLERE...

Sayın Okuyucularım,

Bu gün Sitemize yeni bir sayfa ekliyorum:
“EDEPLİLERLE-EDEPSİZLER”

Bu sayfaya küfür etmekten başka hiç bir becerileri (marifetleri) olmayan huzursuz-mutsuz (Dinsel deyimle cennetten kovulmuş) şeytan nitelikli pespaye kişilerin

küfür içerikli iletilerini, onlara verdiğim yanıtları ve bu konuda olumlu ya da olumsuz görüş bildirenlerin iletilerini alacağım.

Daha önce bu sayfamızın adı SEVENLER-SORANLAR-SÖVENLER” idi. Öyle ki bana küfredenlerle onlara verdiğim yanıtları “SEVENLER-SORANLAR-SÖVENLER” adı adı altında bir kitap olarak bastırmıştım.

Ne var ki bu fikre karşı küfürle karşı çıkmayı bir beceri (marifet) sayanların küfürleri ve onlara verdiğim yanıtlar ve bu konuda görüş Bildirenlerin yazdıkları hemen hemen 15 kitap olacak kadar dosyalanmış olup basımını beklemektedir.

Baktım ki küfretmeyi Tanrı’ya hizmet ve dini savunmak sananlar yazdıklarım üzerinde düşünüp, anlamadıklarını sorarak fikir alışverişinde bulunacaklarına küfrediyorlar.

Bilsinler ki hiç bir zaman kendileri seviyelerine düşülmeyecektir. Ancak gereken yanıt da gerektiği şekilde verilecektir...

İşte aşağıdaki pespaye küfür sayfamızın ilkini oluşturmaktadır.

Saygılarımla,
H.B. 7.12.2004

+

19 KALPSİZ

sn. Balta

senin için söylenecek en iyi söz ananı avradını...

x

Bu gün “kalecik@kalpsiz.net” gelen şu pespaye küfrü dikkatinize sunuyorum

“Hangi dünya görüşü insanı bu kadar pespaye duruma düşürür!” diye soruyorum.

Kendisini kendisinin Tanrı'sına değil, benim Tanrı'ma havale ediyorum...

Başka söyleyecek söz bulamıyorum.

Ey Edepsizler Edepsizi;

Alacağım Sitemize göndereceğin bütün iletileri.

Görsün okuyucularımız hangi dünya görüşü yetiştirebilir sizin gibi edepsizleri...

"Aferin oğlum Memet.

Sen bu yola devam et!"

Av. Hayri Balta, 7.12.2004

+

Sayın Balta,

Ay ne güzel bir söz.. Kimsenin aklına gelmeyecek üstün bir zeka belirtisi.. Kutlamak gerek bu vatandaşı.. Orhan Pamuk bile bu kadar güzel bir söz düşünemez yazamaz söyleyemez.. Yürekten kutluyorum bu arkadaşı, her kimse!..

Sen çok yaşa e mi, Hayri Balta bize böyle edebi şaheserler kazandırıyor, kültürümüzü arttırıyorsun.. :)))

+

Sevgili Balta,

Böyle "edepsiz"lere acaba daha sevecen yaklaşırsak; bıkmadan onlara doğruyu göstererek, onları içine gömüldükleri karanlıktan kurtaramaz mıyız?

Sevgiyle...

Fevzi Günenç, 7.12.2004

+

Sevgili Balta,

Kalecik'ten yapılan yeni saldırıya, küfre ve edepsizliğe en anlamlı yanıtı veren siz olmuştunuz.

Terbiyesizliğin, düzeysizliğin, alçaklığın sınırı yoktur.

Sizin de belirttiğiniz gibi, bu türden yaratıkları yaratan çevreyi, eğitim sistemini sorgulamamız gerekmekte.

Nice saldırıların üstesinden gelmiş birine, bu türden edepsizliklerin etki etmeyeceğini bilmeyen bir zavallıyı ciddiye bile almamalı.

Sevgiler sizinle olsun.

Prof. Dr. M. A. 7.12.2004

+

Havlayan köpek ısırılmaz..

Şeyi dilinde olanda aktif faaliyet gösteremez...

Herifin yaptığı tam da bir güçsüzlük gösterisi.

Sinirlenmeyin efendim.

Saygılar+++

Sevgiler+++

Cetiner Çalış, 7.12.2004

+

Sevgili Dostlar,

Gösterdiğiniz duyarlılık beni sevindirdi.

Kimler duyarlı, kimler duyarsız belirlendi.

Sizler gibi duyarlı arkadaşları teşekkür etmeli.

Burada Fevzi Güvenç'e bir sorum olacak. Sizin de "Edepsiz" olarak kabul ettiğiniz birine nasıl daha sevecen yaklaşılır.

"Bıkmadan onlara doğru göstermek" diyorsun.

Peki benim yaptığım nedir?

45 yıldır bana sövüp sayanlara sövdüm mü?

Acaba "karanlıklara gömülmüş bulunanları" benim kadar sevecen davranarak aydınlatan, uyanık bir aydın gördün mü?..

Bir edepsiz; teşekkür ederek, ağzınıza sağlık demek bize yakışır mı?

O zaman demezler mi ki; "Yahu, midesi geniş bir adam..."

"Teşekkür ediyor utanmadan; kendisine küfür ediyor da bir cüdam!"

Köpeğin havlaması önemlidir.

Isırması ya da ısırması önemli değildir.

Isıran köpek de ısırmayan köpek de dünyaya çok gelmiştir.

Melek gibi güzelim insanları; ısırılmayanları huzursuz, ısıranları ise canından, özgürlüğünden etmiştir...

Şimdi kalınız sağlıcakla,

Sevgiler size kucakla...

Av. Hayri Balta, 7.12.2004

+

Sayın Hayri Balta,

Fikre fikirle karşılık veremeyen böylesi edepsizleri ve zavallıları sitenizde ilan etmekle ve Tanrıya havale etmekle en iyisini yapıyorsunuz.

Şu ana kadar sitenize gelen yazılarda sizin söylediklerinizin aksini savunabilenine rastlamadım. Küfürle karşılık vermek yerine benim söylediklerimin yanlış olduğunu ya da doğru olmadığını gösterin diyorsunuz mantıklı bir kişi çıkmıyor. Bir fikre iyi ya da kötü; küfürle değil fikirle karşılık verilir...

Ben sizi kutluyorum, elleriniz ve yüreğiniz dert görmesin diyorum

Saygılarımla,

Yılmaz Koçak, 8.12.2004

+

Sayın Koçak,

Gösterdiğiniz duyarlılık için teşekkür ediyorum.

Çoktandır ses seda çıkmıyordu senden, nedenini bilmiyorum.

Biz, bize küfredenlere küfredecek değiliz.

Biz, bu küfürbazların küfürbaz ve saldırgan oluşlarının kaynağı olarak dünya görüşlerini biliriz.

Bunun içindir ki bu insanları bu duruma getiren dünya görüşünün insanlara bir şey vermediğini, veremeyeceğini ve asıl acıklısı da insanları saldırgan yaparak kendisi gibi inanmayanlara düşmanlık aşılmasına üzülürüz.

Herhangi bir savım yoktur. Kaldı ki görüşlerimi anlayabilen de birkaç kişi dışında, kimse de yoktur

Ne var ki bizi bu duruma getiren koşullar bizleri insanlığa karşı borçlu kılmıştır.

Yaratan bizi böyle yarattığına göre demek ki bizi topluma karşı görevli yapmıştır.

Bu düşüncelerim nedeniyle içinde yetiştığım ocak bile yaşamımı burnumdan getirmiştir.

Şimdi kal sağlıcakla, ara sıra yokla beni, büsbütün unutma...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 8.12.2004

+

Sevgili Balta,

Baltanın bu “edepsizlik” yapan bilisizlere karşı sonsuz sevecen davranışlarını görmemek için kör olmak gerek.

Edepsizlere elbette teşekkür etmeyeceğiz. Ama onlar o kadar aciz insanlar ki... Kendilerine sadece küfür öğretilmiş... Silahları bu. Gerçi o kadar çoklar ki,

Hayri Baltamız, sevecenliğiyle, sevgi dolu yazılarıyla ne kadar yaklaşırsa yaklaşınsın, içlerinden ancak bir kaçını kazanabilir. Bunların tamamını yola getirmeye ömür yetmez.

Orada vurgulamak istediğim başka bir şeydi. Acaba

duyarlı insanlar olarak Balta'yı yalnız bırakmasak, bu edepsizlere biraz da biz edep öğresek... diyordum.

Ben şahsen o edepsizlerin yüzlercesiyle yazışıyorum her gün www.antoloji.com sitesinde. Ama bunların ne yapsan kökü kurumaz. Yüzyıllardan beri kurumamış...

Ne var ki, okur yazar insanlar arasında, bilisiz sayısının giderek azaldığını görmek insana sevinç veriyor.

Örneğin geçen gün Yazarlar Kültür Derneği toplantısında konu açıldı. Din konusunu savunan tek taraftar ortaya çıkmadı. Bu da az aşama değil.

Sabredelim bakalım...

Sevgiyle.

Fevzi Günenç, 8.12.2004

+

Can Fevzi,

İletin beni sevindirdi.

Senden beklediğim de böyle bir ileti idi.

Ben bu küfür olayını hemen hemen 50 kişiye gönderdim. Bunlar içinde beş kişi duyarlılık gösterip ilgilendi ve bana destek verdi.

Şimdi düşünüyorum da bu duyarsız kişilere ileti göndermeli mi, göndermemeli mi?

Şu ifaden düşündürdü beni: "Hayri Baltamız, sevecenliğiyle, sevgi dolu yazılarıyla ne kadar yaklaşırsa yaklaşırsın, içlerinden ancak bir kaçını kazanabilir. Bunların tamamını yola getirmeye ömür yetmez." diyorsun ya; kimseyi kazanmak, yola getirmek derdinde değilim.

Böyle bir şeyi de hiçbir zaman düşünmedim.

Benim huyumdur gerçekleri söylerim.

Bu nedenle Hocam bulunan Dr. Emin Kılıç'a bile

isyan ettim.

Biliyordum ki Hocamıza itaat etsem, gerçeğe (Allah'a) ters düşecektim.

Beni de kendine benzetecekti.

Diğer öğrencileri gibi toplumdan uzak, hiçbir toplumsal aktivitesi olmayan, kendini beğenen miskinlerden edecekti.

Ben kendimi bilirim. Yaşım yetmiş olmuş; işim bitmiş.

Kalbimin ana damarlarından yüzde yetmiş gitmiş.

Bu durumda olan birinin mürşitlik, önderlik, liderlik yapmak istemesi delilikmiş...

50 yıldır bana küfredilir.

Zaman zaman yüzüme tükürülür.

Zaman zaman işten atılırım,

Zaman zaman da sürülür dururum.

Beni yakından tanıyan 10-15 kişi tarafından sevilirim.

Bu da bana yetiyor, daha başka ne isteyebilirim.

Yanlış tanınan biri olduğum için kendimi tanıtmaya, kanıtlamaya çalışıyorum.

Biliyorum, kendimi tanıttıkça da anlaşılmıyorum, büsbütün batıyorum...

Çünkü her yazımla toplumun değer yargılarıyla, inançlarıyla ters düşüyorum.

Şimdi kal sağlıcakla,

Bakalım zaman ne gösterecek bana.

Avv. Hayri Balta, 8.12.2004

+

Sayın Hayri Bey,

Size bu saldırıyı yapan kişiye diyebilecek tek bir söz bulamıyorum. Görmeyenler görsün, karsımızda olanları ...

Düşünce gücü olmayınca, beyinleri ancak bu kadar çalışabiliyor...

Utanç verici...

Bu zavallı sayesinde, İslam'ın ne kadar hoş görül­dü­ğünü bir kez daha gördük...

Size demek istediğim şu, asla yalnız değilsiniz, her zaman yanınızdayız...

Hoşça kalın.

Mithat Hitit, 11.12.2004

+

Sayın Mithat Hitit,

Önce sevgi.

Yanımda yer almanız gönendirdi beni.

Hemen hemen 40-45 kişiye göndermiştim bu iletiyi.

Gele gele siz de içinde olmak üzere 7 kişiden ileti geldi.

Bu 7 kşi; sizin gibi, “asla yalnız değilsiniz, her zaman yanınızdayız...” dedi.

Saldırıya tepki gösterenler duyarlı aydınların iletileri yukarıda sergilendi.

Beni düşündüren bizim gibi düşündüğünden kuşku duymadığım dostların yapılan saldırılara seyirci kalmasıdır.

Oysa böyle olmamalıdır, kime saldırı yapılırsa bütün aydınlar onun yanında yer almalıdır.

Duyarlı olmak, sorumluluk duymak, haksızlığa, edepsizliğe tepki göstermek; aydın insan olmanın ilk koşuludur.

Bir halk karanlıktan ancak aydınlarının yürekliliği ile kurtulur...

Bizleri yıldıracak olan zavallıların küfürleri olmayacak.

Bizi karamsarlığa uğratan olaylara kayıtsız kalan dostlar olacak...

Onların küfürlerle süslendirilmiş saldırıları mücadelemizin haklılığını gösterir.

Mücadelemizin esası dinlerin günümüzdeki öğretisi insanı insanlıktan çıkarıyor, değil midir...

Dediğin gibi onların sadistçe saldırıları bizlerin mücadelesinin doğruluğunu gösterir.

Bu davada bizimle olanlar olaylar karşısında seyirci konumuna düşmemelidir.

Şimdi kal sağlıcakla,
Bundan böyle yazılarım daha bir istekle gönderilecek sana...

Saygılarımla,
Av. Hayri Balta, 11.12.2004

+

Sayın Balta,
Bu milletin kendi alınına kendinin yazdığı kader, seyirci kalmaktır.

Bunlar yapılan kötülüklere seyirci kalmakla, gördükleri kötülüklerin taksiratını da yüklenmektedirler.

İnsan hakları insanlar içindir, insan olmayı reddedenlerin insan hakları da olmayacaktır.

Ne bu dünyada, ne de öbüründe... (Şimdi ve yaşarken gelecekte demek istiyor. H.B.)

Demek istediğim o ki başkası haksızlığa uğrayınca görmezden gelen kendi haklarını nasıl savunacak?

Dr. ARMAĞAN .CENGİZ BÜKER. 11.12.2004

+

Sevgili Hayri Abi,
Küfürlü saldırıyı henüz öğrendim. Çok üzüldüm.
Daha önceleri de bu tür sataşmalar olduğunu biliyorum.
Olsun, diyorum. Onlara küfretmek yakışır.
Karga'dan, bülbül sesi beklenmez. İt ürür, kervan yürür.
Saygı ve sevgilerimle,
Öğretmen. Yalçın Efe, 13.12.2004

+

Sevgili Yalçın,

İletini aldım.
Sevindim, memnun oldum.

Dayanışma insan olmanın ilk koşuludur.
Dayanışma duygusuna uyanlar huzur bulur.

Sorumsuzlar, duyarsızlar olaylar karşısında seyirci kalır.

Olaylara seyirci kalanlardan uzak durulmalıdır...

Şimdi kal sağlıcakla, yeniden sevgiler sana.
Av. Hayri Balta, 13.12.2004

+

Sevgili Hayri Abi,
İletinizi şimdi okudum. Ne demek; o küfürler yalnız sizin kişiliğinize yapılmıyor ki... Türkiye'mizdeki, dünyamızdaki tüm insanlardır o küfür.

Yiğit olsalar, çıkarlar meydana, uygar insanlar gibi...

Arkalarında Allah var, nedir korkuları.

Söylenecek söz yok; değmez öylelerine.

Saygı ve sevgilerimle,

Em. Öğretmen Yalçın Efe, 13.12.2004

+

Sevgili Yalçın,
Önce sevgi diyorum.
İletini beğendiğimi söylüyorum.

Çünkü yerinde bir saptama yapmışsın.

Yapılan küfürlerin benim kişiliğimde bütün aydınlara olduğunu anlamışsın...

Sevgilerimle,

H. B. 14.12.2004

+

20 SUAT EMİROĞLU

Yeter artık düşün yakamdan sizin saçma ve alaylarınızı ÖZELİMDE İSTEMİYORUM.

Ne yüzsüz, arsız, anlayışsız İNSANLARSINIZ siz ya....

İSLAMİYET DİNİ size küçükken bişeyler yaptı galiba, DİNSİZLER, ATEİSTLER, üç tanrıya birden TAPAN HRİSTİYAN bozması AYHAN ONAY. Sizin bu harükalade beyinsizliklerinizi okudukça inanın dahada çok mutlu oluyorum :))) BÖYLE APTALLIKLARI yapmabilmek için anca beyinsiz birisi olunması gerekir, kendi Hristiyan dinin vedahi dinsizliğinin pisliklerini görmeden İslam dinine çamur atmaya tenezzül eden densizler. Önce aynaya bakın, kendinizi görün.

Diğer isimlerini saymadığım başta Hayri BALTA abime ve diğerlerini tenzih ederim. Üzerine alınması gereken kişilerin isimlerini yazdım zaten. Hayri BALTA, delikanlı gibi çıkıp, adını sanını, varlığını misyonunu alenen beyan eden kişi olduğu için takdir ederim, ama kendisi ile doğru düzgün atışmadan daha doğrusu beni magfirete erdiremeden, kendisini dinsiz diye lanse eden ama su katılmamış HRİSTİYAN dini mensubu olan AYHAN ONAY dönmesinin engellemesi yüzünden magfirete nail olamadık. Olsun varsın. Avukat Hayri Balta amcacım, tam da dişe dokunur ve mücadele ve emek sarfetmeye değerde tartışılacak birisi idin. kendisi ile münasebetlerimde unutulmaya yüz tutan bilgilerimi tazeleme imkanına kavuşmuştum.

Dediğim gibi modern_turks dansöz kraliçesi ve ortalık karıştırıcısı, İslam dini karalayıcısı AYHAN ONAY dönmesi, bu birlikteliğe set vurdu.

Çetiner Amca bu işleri bırak delikanlı ol, dine küfretme, hakaret etme, alay etme hakaret edenlerin safında olma. senin yerin Türkiye’de, Ayhan Onay gibi, İngiltrelerden ahkam kesmiyorsun. hızını ve tepkilerini kontrol et. Bir Türk vatandaşı gibi hareket et, Türkiye düşmanlarına ve Türkiye’yi bölmek isteyenlere, din olsun, etnisiye olsun, plesenk olma.

Sizi temin ediyorum Din tartışmasını <http://groups.yahoo.com/group/inanc> grubunda yapalım. atma kovma olursa şerefsizim. Bu maili alan ve duyan herkesi çağırıyorum. AYY deki, Akar bey ve Alpaslan beyi de çağırıyorum.(Çetiner Amca davet et) Bu grupta inançları eleştirelim, ama sırf İSLAMİYET değil, Hristiyanlık, Yahudilik, ve diğer dinler de olacak. Ama yaralamadan, ama belden aşağı vurmaktan, alay etmeden. Var mı sizde o yürek ve bilgi..? Hadi bakalım, kanıtlayın, elinizdekileri, kimin kozları daha büyük, kimin bağlılığı etik kurallar çerçevesinde devam edecek. Gerçekler ve düzgün cevaplar verildiğinde kim belden aşağıya kayacak herkes görsün.

HADİ HODRİ MEYDAN.

Suat Emiroğlu, 30.12.2004

+

Suat Efendi,

Benim özelime ileti gönderdiğine göre demek istiyorsun ki: “Sayın Balta mağfiret, Hikmet!”

Ben de sana diyorum ki “Oğlum hizmet!”

Seni yanıtsız koymam doğru olmazdı.

Böyle bir davranış Hak yolunda mesafe alan bana yakışmazdı.

Ne var ki gördüğüme göre sende “Hak yola” girme isteği yok.

Sende hala nefs-i emare denilen şeytanî nefis çok.

İnsan kendisi gibi düşünmeyenlere küfreder mi?
Akli başında birinin ağzından küfür çıkar mı?

Burada diyebilirsin ki “Bana yanıt vermen, benimle diyaloga girmek değil mi?”

Peki, sen benden; alay ederek de olsa mağfiret istersen, ben sana mağfiret etmem mi?

Gerçi hakkımda; alaycı bir şekilde da olsa, övücü sözler ediyorsun;

Ama kâfir de olsa, dönme de olsa bir başkasına sövüyorsun...

Olmaz ki gavur da olsa bir adama sövülmez ki...
İnsan kendisini Allah yerine koyarak ceza vermez ki!..

Allah senin korumana (himayene) muhtaç değil ki...

Sonra “Elhamdülillah Müslüman’ım!” diyenin ağzından kötü laflar çıkar mı?

Çıkar, çıkar...

Çünkü ister “Allah kelamı” de, ister “Peygamber sözü” de; Kuran’da da müşriklere, kafirlere küfür var...

Şimdi ben bu gerçeğe değinmekle kâfir mi olurum, dine hakaret mi etmiş mi olurum?

Yoksa gerçeği söylemekle Hak’ka ermiş mi olurum...

Gerçekleri gizlemekle Hak’ka erişilmez ki,
Gerçekleri gizleyene dindar denmez ki...

Bil ki gerçekleri söyleyenleri susturmaya çalıştığın sürece Hak yolunda bir adım ilerleyemezsin.

Sen bu kafada olduğun sürece “mağfiret” e eremezsin.

Önce şu nefs-i emmare denen alçak nefsi yenmelisin.

Eğriye eğri, doğruya doğru demelisin...

Öncelikle şu asıp kesmeyi, küfretmeyi, terk etmelisin.

Edepli olmak koşuluyla benimle diyaloga girebilirsin.

Bu koşulla ben de sana Mevlana gibi: “Gel, ne olursan gel diyorum!”

Ancak “nefs-i emare denen o şeytanla boğuşmak istiyorsan,

Hak’ka ermek, insan-ı kâmil olmak istiyorsan!” gelebilirsin diyorum...

Dinin özü: Ahlaktır, edeptir.

Ben dindarım deyenin; ahlaklı, edepli olması gerektir.

Mağfiret: “Azabından korkulup korunmaya lâıyk ve bağışlamaya ehil olan” anlamına gelir.

Hacet kapımız açıktır “isteyen” gelebilir...

Ama Hak’ka ermek istiyorsa, insan-ı kâmil olmak istiyorsa bu kapıdan girebilir...

Ancak kısa kısa yazarak edep dışına çıkmamalısın.

Bu sayfamız edepçilerle/ edepsizler sayfası...

Edepsizler arasında yer almamalısın.

Takdir senindir Suat Efendi, Hayri Balta reddetmemiştir, edebi ile yaklaşan hiç kimseyi...

Kesinlikle reddederim edebi dışı hareket edenleri.

Edep dışına çıkanları çölde bırakırım.
Üstüne üstlük köşeme çekilir bir de çay içerim...

Görelim bakalım nerede yer alacaksın; edepliler
arasında mı, edepsizler arasında mı?

Görelim bakalım adam mı olacaksın,
Yoksa cüdamlar arasında mı kalacaksın?..

Av. Hayri Balta, 31.12.2004

+

Not:

1.Yanıtlarının benim yanıtlarım gibi kısa olmasını
rica ediyorum.

Çünkü yarın resmen 73 yaşındayım. Uzun yazıları
okumaya ne gücüm kaldı, ne de zamanım...

2. Yanıtların ve yanıtlarım şimdi olduğu gibi Sitemizin
“Edeplilerle/Edepsizler bölümünde yer alacaktır.

Bil ki okuyucularımız düşüncelerini küfrederek
açıklayanlara değer vermeyecektir.

+

21 ÖMER GÜRCAN'DAN:

Sayın BALTA,

Babam Fethi GÜRCAN'ın hayatını anlatan Nesrin
TURHAN'ın kaleme aldığı Doğan yayıncılıktan çıkan
İHTİLALİN SÜVARİSİ'ni okuyabildiniz mi?

Okudunuzsa düşüncelerini iletirseniz sevinirim.
Okumadınızsa muhakkak okumanızı tavsiye ederim.
Okuyunca ısrarımın sebebini anlayabilirsiniz.

Saygılarımla

Ömer GÜRCAN, 23.7.2004

+

Sayın Gürcan,

Mesajını aldım,

Memnun oldum; sonra da saygı, sevgi sundum.

Çektiğin büyük acıyı anlıyorum.

İnanırsan en az sizin kadar da ben acı duyuyorum.

Babanızın her adı geçtikçe geçmişe dönüyorum.

Babanızı manejde ve yarış alanında yarışa hazırlanırken görüyorum.

Atının üstünde iken bile ağırbaşlı, sessiz, derin düşünceli görünüyordu.

Şimdi anladım ki atının üzerinde yarışa hazırlanırken bile; memleketi, cumhuriyeti, milleti düşünüyordu.

1953-1955 arasında, Ayazağa Süvari Okulunda askerdim.

Babanızı yarışlara hazırlanırken ve yarışmalarda izlerdim.

Bazen da uluslararası yarışmalarda ödül aldığını duyunca sevinirdim.

Öyle sanıyorum ki o zamanlar yüzbaşı idi.

O, manejde, ve parkurda yarışa hazırlanırken bile yalnız başına idi.

Demek istediğim sıradan biri değildi...

Elbette ben bir erdim; bir araya gelme olanağımız yoktu, kendisini hep uzaktan izlerdim.

Okulda onlarca yarışmacı vardı; yalnız babanız hatırımda kaldı. Çünkü babanız sıradan bir subay değildi, büyük idealleri vardı...

O, idealleri olan bir adamdı. İdeallerini gerçekleştirmeyi başaramadı.

Olabilir; yaşamda başarılı olmak da var, olamamak da var.

İdeali olmayan insan neye yarar.

Yaşamda bir ideali olmayan insan ot gibi gelir ot gibi gider.

İnsanlığa yalnız ideali olanlar hizmet eder.

Babanız ideali uğruna canını vermekle size övünülecek bir miras bıraktı.

O Cumhuriyetin aydınlık meşalesini elinden bırakmadı.

İsterim ki siz bu mirası övünçle taşırsınız.

Acı sona değil de bu şerefli mirasa sahip çıkarsınız.

...

Babanız karşılaştığı sonla değil de; ideali uğruna ölümü göze alan kahramanlığına sahip çıkınız.

Olumsuz bir eylem yaparken değil de Türk Ulusu yararına olumlu bir eylem yaparken ölmesi ile övününüz...

Sözünü ettiğiniz kitabı ilk fırsatta alıp okumaya çalışacağım.

Öyle sanıyorum ki duyduğunuz acıyı ben de sayfaları çevirirken duyacağım.

Ben seni de uzaktan uzağa izliyorum; acılarını duyuyor; üzüntülerini yaşıyorum.

Bu acı ve üzüntüyü sizinle birlikte yaşıyorum.

Ve de bu acı ve üzüntünün seni yıpratacağından korkuyorum.

Öyle bir babanın oğlu engelleri aşmalı,

Ruhen yıkılmamalı;

Babası gibi, o da, övünülecek iş yapmalı...

İşte acılarını, duygularını paylaştım sizinle.

Ben sizi dost olarak bildim, siz de beni dost olarak biliniz özdenlikle.

Saygılar, sevgiler size ve ailenize...
Şimdi kalınız iyilikle.,
Av. Hayri Balta, 24.7.2004

NOT: Eğer sizce bir sakınca yoksa ve izin verirseniz bu yazıyı Sitemde yayınlatabilirim.

+

Sayın Gürcan,

Bu soruyu sormanız çok büyük bir tesadüf zira sizin e posta gruplarında tanıtımınız üzerine aldığım kitabı geçen perşembe akşamı bitirdim.

Kahraman, fedakar babanız Fethi Gürcan ve dava arkadaşları o zamandan bugünleri görmüşler ve bunu engellemek için hayatlarını feda etmekten çekinmemişler. Canlarını vererek yaptıkları uyarıları Türkiye'nin rotasını çizen güçler tarafından duyulmamış, halka ulaştırılmamış. Kitabı okuyunca anladım ki 68 gençliğinin öncüleri Fethi Gürcan ve arkadaşlarıdır.

Fethi Gürcan'ın bizleri uyardığı, ağalara, sermayedarlara dayanan, halka gerçekleri anlatmayan ve halkı herdefasındakandıran, plansızlık, terkedilmişlik nedeniyle köylerde geçimini sağlayamayıp gelenlerle şehirleri gecekonduyla dolduran, Türkiye'yi ona buna kiralayan, yalancı demokrasi tüm ağırlığıyla üstümüzde. Bu düzenin sonu parçalanıp yok olmaya gidiyor. İçinde bulunduğu suda yavaş yavaş ısıtılan kurbağalar gibi haşlanıyoruz.

Fethi Gürcan ve arkadaşları: Mekanları cennet, ruhları şad olsun, anıları önünde saygıyla eğiliyorum.

Ömer Bey, ailenizin yaşamı vatanseverlik, hümanistlik, devrimcilik abidesidir.

Tüm mücadeleleriniz, hayatınızla yazdığınız bu kitap için size ve ailenize şükranlarımı sunarım.

En derin saygılarımla,
T. E. (ODTÜ İnşaat 92)

+

22 THOMAS COSMADES

Çok sevgili Hayri Balta,
Selam!

Son yazını okudum. İsa'nın silah konusunda yazdığın sözlere esef duydum. Luka 22:36'da İsa elbiseni sat ve bir kılıç al sözünü çok somut biçimde yorumlaman senin gibi geniş bilgili bir aydının düşüncesi ötesinde...

Daha önce belirttiğim gibi İsa Mesih bazı yerlerde ince nükteli dille konuşur. Bu da O'nun nükteli konuşmalarından biridir. Haça çıkmadan önce öğrencilerinin imanını sarsılmakta gördü ve bu nükteli sözü söyledi.

Elbisenin satılarak bir kılıç satın alınması kuskusuz sağduyulu kavram ötesindedir. Bu nedenle O'nun bu nükteli konuşmasını somutlaştırman her tur kavram ötesindedir.

Peygamberler kılıç kullanılmasını salık verdi; ama Rab İsa Mesih hiçbir zaman! O bunun tam tersini bildirdi Mesih'in kılıç konusunda başka kullanımlarını lütfen İncil'den araştır (bkz. Matta 10:34; Yuhanna 18:11; Luka 2:35; Efesoslular 6:17).

Okurlarını bu gözlemimle aydınlatmana sevineceğim. Hasretle gözlerinden öperim.

Sevgiyle,
Thomas Cosmades, 6.8.2004
+
Dost Cosmades,

Önce saygı, sevgi derim.
Yanıtımı geciktirdiğim için özür dilerim.

Biliyorsun uğraşılarım çoktur.
Gerçekleri anlatmaya çalışıyorum; anlayan, yoktur.

Gelelim asıl konuya. Ben o yazımda İsa, “ATMA DİN KARDAŞIYIZ” diyor dememişim.

“Hiç bir dinde cana kıymak yok!” deyene Prof. Dr. Süleyman Ateş’e yanıt vererek bütün dinlerde “cana kıyma var! demişim.

“Bütün dinlerde cana kıyma var” diyerek Kutsal kitaplardan örnek göstermişim.

“Tevrat’ta: “Kemikleri kırarak öldürme!”;

İncil’de: “Elbiseyi satıp kılıç alarak savaşa girme...”;

Kuran’da: “...düşmanın boyunlarını vurup parmaklarını doğrama...” (K. 8/12. 47/4) var demişim...

Şimdi sözünü ettiğim ayetler adı geçen kitaplarda var mı, yok mu önce ona bakalım.

Ondan sonra açıklama yapalım.

İşte ayet: “Fakat şimdi, kesesi olan onu alsın ve torbası olan da alsın ve olmayan esvabını satsın ve kılıç alsın.” (İncil. Luka. 22/36-37)

Ve devamında: “Ya Rap; işte, burada iki kılıç, dediler. İsa onlara ‘Yeter!’ dedi.”

İncil’de kılıçla ilgili ayetler yalnız bu kadar da değil. Şöyle ayetler de var:

“Lâkin üzerlerine kral olmamı istemeyen o düşmanlarımı buraya getirin ve önümde öldürün...” diye yazar... (İncil. Luka. 19/27)

Ya şu ayete ne denecek?

Bütün milletler esir edilecek, kılıçtan geçirilecek.

Sıradan insanlar bunları nasıl değerlendirecek?

Okuyalım: “Vay o günlerde gebe ve emzikli olanlara! Çünkü memleket üzerine büyük sıkıntı ve bu kavme gazap olacaktır.

Ve onlar kılıçtan geçirilecek ve bütün milletler.” Esir olarak götürüleceklerdir.” (İncil. Luka. 21/23-24)

İçinde kılıç sözcüğü geçen bu sözler İsa'ya yakışmayan sözler.

İsa, “öldürün” sözlerini nasıl söyler?

Gözünü kan bürümüş kinciler bu ayetleri hangi anlama çeker?

Bu ayetleri kara ruhlu cahil insanlar nasıl anlar.

Bu karanlık ruhlu caniler din adına, İsa adına; Ortaçağ'da dünyayı kana buladılar.

Avrupa'da din savaşları, Sen Bartelmi katliamı, Haçlı seferleri, Engizisyon uygulamaları...

Bu olaylar; değil Hristiyanlığın, insanlığın yüz karası...

Benim temiz yürekli, benden büyük, benden bilge dostum.

İsa'yı ya da diğer Peygamberleri kötölemek değildir kastım.

Gerçekleri anlatmaktır amacım.

Kaldı ki İsa'ya, şu ve daha benzeri birçok sözler söylediği için hayranım:

“İşte, İsa ile birlikte olanlardan biri el atıp kılıcını çekti.

Ve baş kâhinin hizmetçisine vurup kulağını düşürdü.

O zaman İsa ona dedi:

“Kılıcını tekrar yerine koy; zira kılıç tutanların hepsi kılıçla helâk olacaklardır.” (İncil. Matta. 26/51..)

Ayrıca ben İsa ile Muhammed'i kıyaslamadım.

Yaratan'a değil de Muhammed'e tapanlar arasında ben nasıl olur da İsa ile Muhammed'i kıyaslarım?

Kendini dine-imana kurban etmiş bu fanatiklere gerçekleri nasıl anlatırım...

Yoksa ben bilmez miyim İsa'nın "Sağ yanağına vurana sol yanağını çevir" dediğini.

Oysa Muhammed'in; "Kısasa kısas"; en azından "misli ile karşılık verme" var.

Muhammed'de: "Müşrikleri nerede bulursanız öldürün" var (K. 9/5)

İsa'da "Düşmanlarınızı sevin ve size eziyet edenlere dua edin!" var (İn. Mat. 5/44).

Şurasını da belirteyim ki yalnız İncil'de değil bütün kutsal kitaplar da simgesel anlatım vardır.

Dinin ne demek istediğini anlamak isteyen öncelikle bu simgesel anlatımlarla ne demek istediğini anlamalıdır.

Ayrıca bütün dinler bir avam'a bir havasa, bir de havasül havasa hitap eder.

Avam; dini, kendi yarattığı hayal âlemine göre anlar; Cennet-Cehennem hayalleri ile yaşar.

Havas, tapınma kurallarını yerine getirdiği takdirde Cehennemden kurtulacağını sanar. Havasül havas olanlar Yaratanı da, dini de, Cennet'i, Cehennem'i de kendi içinde arar. Bütün hurafeleri, batıl itikatları, ritüelleri, korkuları, kaygıları fırlatıp atar...

Ne var ki bu anlattıklarımı kim anlar? Hayri Balta cam'a su atar. Cama atılan su; hiçbir etki bırakmadan aşağı kayar. Akıldaneler söylediklerimi anlamaya çalışacaklarına dönüp bana iftira atar... Ama bilinsin ki bana atılan iftiralar döner iftirayı atanı yaralar...

Şimdi kal sağlıcakla; sizi üzdümse eğer, kusuruma

bakma!

Av. Hayri Balta, 10.8.2004

+

23 NESRİN ÖZYAYCI

23 TEMMUZ sabahına doğru...

“Umut” diye diye bağışmalarla uyanıyoruz
alacakaranlıklara

Bitmez tükenmez sancılı kadınlarımız,
çocuklarımız

Geleceğimiz kim de olacak?..

Şaşırmışız

Şaşırtmışlar bizi

Acıyacak, acınacak halimiz tükenmiş

Ana yoldan uzak mesafelere sapmışız

Farkındayız değil mi?..

Yolumuzu bulacağız elbette

İnanıyoruz...

Korkmuyoruz

Acımıyoruz artık bizi yok edenlere, edeceklere

Farkındayız...

“Onlar umudun düşmanıdır”

İyi biliyoruz...

Avuçlarımız, tabanlarımız nasırlaşmış

Beynimiz, yüreğimiz kıpır kıpır geçmişimizle,
geleceğimizle...

Huzur çığlıkları kulaklarımızda

Az Çileli Çağ özlemiyle

Orta çağın bittiğini haykırmalıyız dünyaya

Modern Çağın çileli Coğrafyasından

Cesurca anlatmalıyız BİZ’i dünyaya!

Orta Doğunun karanlık yazgı senaryolarını
Yeniden ağartarak yazabilmeliyiz onurla!
Kan, acı, göz yaşı istemiyoruz
Biz
Karakter sergilemeliyiz sandıktan çıkan oylarımızla
Kullanmalıyız hakkımızı, anlatmalıyız bizi
kullananlara

Cumhuriyet Marşları söylenmeli
Yüreklerdeki endişe dinmeli

Korkmuyoruz!
Sönmeyecek bu şafaklarda yüzen al sancak

Çileli Coğrafyamızın;
Kadınları, adamları, gençleri

İyi düşünmeden çıkmayalım sokağa, sandığa 22
Temmuz sabahı
“Kimlik” oyunumuza kullanmalıyız oyunlara gelmeden
Gözümüzü boyayan Senaryolara kanmamalıyız!

Türkücüden
Hırsızdan
Dolandırıcıdan
Ahlaksızdan
Popçudan
Satılmıştan
Kültürünü, inancını, değerlerini bilmeyenden vekil
olur mu?

Kafamız karışık
Bilincimiz bulanık
Mükemmeli bulabilmek imkansız!
Ancak;

Kötülerin de iyisi vardır diyerek
“Daha ileriye en ileriye Türkiye”
Hayalimizle, vicdanımızla, özlemimizle
Kullanmalıyız oyumuzu/vatandaşlık hakkımızı

Karar bizimdir
Tercih bizimdir
Yarınlar, onurlu gelecek
Kimlik bizimdir....
Nesrin Özyaycı, 15.7.2008
+
Sayın Özyaycı
Önce sevgi saygı...

Okudum yukardaki yazını.
Beğendim aynı duyguları paylaşmanı.

Biz yazarız, biz okuruz.
Elli yıldır bekler dururuz.

Her seçimde bozguna uğrarız
Seçim ertesi bakar dururuz.

Millet ayrı telden çalar,
Bir bölüm aydın ve halk ayrı telden çalar.

Halkın büyük çoğunluğu şaklabanların oyununa
gelir.

Dörtte bir azınlık ise çağı yakalamak için direnir

Çare: Önce, halkın ekonomik durumunu
düzeltmektir.

Sonra da laik kültürünü artırmaktır.
Bunun tersi bir çaba
Boşa kürek sallamaktır...

Şimdi kal sağlıcakla,
Yeniden saygılar, sevgiler sana.
Av. Hayri Balta, 15.7.2007

+

Merhaba Sn.Hayri abi,
Mehmet bey:

Hayri abi bana Antep'te yazacak bir yer
sormuştunuz/ benim yazdığım bir yerde yazarım
demiştiniz...

Kapımı maddi/manevi anlamda çalan çok yazmam
için...

Ancak "yazmayacağım"... uzun süredir ALSAT'ta
yazıyorum...

Sizi burda tanıştırmak istedim...

Uygunsa/anlaşırsanız sevinirim...

Hayri abi'nin yazılarıyla ALSAT çok şey kazanır
Kentimizde/bölgemizde...

Saygılar Memet Yalçinkaya kardeşime
Hayri abiye...

Nesrin Özyaycı, 4.2.2008

+

Nesrin Hocam,
Önce saygı, sevgi sunam,

İlginize teşekkür ederim.
ALSAT'tan yanıt beklerim.

Ancak bu ALSAT haftalık mı günlük mü?
ALSAT'IN beni araması mümkün mü?

Çünkü bende e-posta adresi yok.
Anlaşmamız için neden çok...

Para pul istemiyoruz
Millet yararına kürek çekiyoruz...

Bi, bizler
Yazmakla stres atıyoruz...

Şimdi kal sağlıcakla,
Saygılar, sevgiler yeniden sana
Nesrin Hoca
Eren Bilge, 4.2.2008
+

24 DENİZ BAYMAR'DAN

Sn Hayri Balta Bey,
Yazınız çok anlamlı ve doğru tespitler içermekte.

Ben bir noktaya takıldım, bu yazınızın anlatımına bakarsak, Musa ve Muhammet kitaplarında inanlarına olumsuz, kötü diyeceğimiz düşünceleri empoze ediyor. İsa'da ise farklı bir durum görüyoruz.

Yazınızdan Muhammediler tarafından tahrif edildiği söylenen İncilin gerçek tanrı kitabı olduğu çıkarımı yaptım. Bu durumda Tanrı size göre Incilde mi gerçek Tanrı tanımına ulaşıyor?

Eger yanlış anladıysam lütfen düzeltin.

Saygı ve sevgiler
Deniz Baymar, 12.12.2003

+

Sayın Deniz Baymar,
Önce saygı, sevgi sundum.
Sorunuzu yerinde bir soru olarak buldum.

Yazımdan şu anlamı çıkarmışsınız ki tamamen haklısınız.

İsa'yı bir yana diğerlerini bir yana koymalısınız.

Diyorsunuz ki "İsa'da ise farklı bir durum görüyoruz."

Evet, yansız bir gözle bütün peygamberleri

incelersek,

İsa'da değişik bir üslup görüyoruz.

Eğer İsa peygamberse, diğerleri; diğerleri

Peygamberse

İsa peygamber değil diyebilmeliyiz.

İsa da diğerleri gibi bir insandır.

Ama İsa "Baba bende ben de babadayım!" (İncil. Yuhanna. 14/8) deyen bir insandır.

"Eline kılıç alan kılıçla ölür!" diyerek;

öldürmektense, ölümü yeğleyen bir insandır.

Kaldı ki Hıristiyanlar İsa'yı peygamber olarak değil de Tanrı olarak tanır.

Her ne kadar Timur arkadaşın dediği gibi İsa "Zira ben bozmaya değil; düzeltmeye, düzenlemeye geldim demişse" de

"Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve haydutturlar" (İncil. Yuhanna. 108) demiştir.

Gelelim "İncilin gerçek tanrı kitabı olduğu çıkarımı yaptım." demene.

İnsan dışında bir Tanrı yoktur ki o Tanrı peygamber göndere, kitap indire.

Peygamber adı verilen kişilerin bütün söyledikleri kendi sözleridir.

Ancak din edebiyat ve felsefesinde bu sözlee "Tanrı sözü" denerek yüceltilir.

Ezoterik (Batınî, gizli...) din ilmine göre bu söylemlerin özel ve simgesel bir anlamı vardır.

Ezoterik bilgi yoksunu dinciler yukarda bir Tanrı var da bu kutsal kitaplar onun sözleri sanır.

Oysa insanın dışında maddi bir varlık Tanrı yoktur.

Var sandıklarının hepsi insanın kendi sanısıdır.

Tanrı da, şeytan da, Cennet de, Cehennem de, ahret de insanın olduğu yerde vardır.

Asıl can alıcı sorunuz: “Bu durumda Tanrı size göre Incilde mi gerçek Tanrı tanımına ulaşıyor?” sorusudur.

İncil’de şöyle bir söz vardır.

“Tanrı sevgidir. Sevgi de yaşayan Tanrı’da yaşar. Tanrı da onda yaşar!” (İncil. Yuhanna’nın 1. Mektubu. 4/15)

İşte din anlayışının gizemi bu sözdedir.

Bu söz şöyle demektir.

Sevgi bir kavramdır.

Sevginin karşıtı nefret de bir kavramdır.

Ama sevgi kavramı yücedir.

Yüce olduğu için nefret yerine sevgi yeğlenmelidir.

Nefret kavramı ise, sevginin zıddı oldu için, yani sevgiye göre kötü olduğu için, yeğlenmemelidir.

Demek isteniyor ki insanoğlu kimseye düşmanlık ve kin beslememelidir...

Artık şifreyi çözebiliriz.

Yüce olan bütün kavramları Tanrı olarak nitelendirebiliriz.

Yüce olan kavramların zıddı olanları da yüce olmadığı için kötü olarak nitelendirmeliyiz...

Gerçeği söylemek gerekirse bu tür anlamlar Kuran’da da vardır.

Ne var ki kendi dışında bir Tanrı ile aklını bozanlar, Kutsal kitapların olumlu yönlerine değil hep olumsuz yönlerine sarılmaktadır.

Kutsal kitabında “Kâfire ölüm!” diyor diye gidip İstanbul’u bombalamamaktadır.

Unutmayalım ki Tanrı da, Peygamber denilen insanlar da, kutsal kitaplar da hep insan içindir.

Şurasını önemle vurgulayayım ki insanlar Tanrı için, din için, iman için değildir.

Tanrı da, din de, kutsal kitaplar da insan içindir...

Ama ne yazık ki insanlar Tanrı için, din için, iman için ölüp öldürmektedir.

Böylece Cennet'e gideceğini sanmaktadır.

Bilmem sorularına yanıt verebildim mi?

Şimdi kal sağlıcakla, saygı, sevgi sana.

Av. Hayri Balta, 13.12.2003

+

Merhaba Deniz Hanım,

Sorunuz Hayri Bey'e ama, korkarım yanlış anladınız. Zira İsa da kendinden öncesini yok saymamakta ve kabul etmektedir. Zira ben bozmaya değil; düzeltmeye, düzenlemeye geldim demektedir.

Eğer yanlış bilmiyorsam İncil, "eski ahit" ve "yeni ahit" olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. Eski ahit İsa'dan önceki öğretiyi, yeni ahit İsa'dan sonraki öğretiyi kapsamaktadır. Anılan tanrı aynı tanrıdır. Sadece dönem dönem fikir ve felsefesini değiştirmektedir. O nedenle Hayri Bey'in düşündüğünüz biçimde bir olguyu dolaylı veya dolaysız olarak ileri sürdüğünü-süreceğini sanmıyorum. Anladığım kadarıyla siz, Hayri Bey'in ütöpik tanrı kavramında (akıl, bilgi, erdem sağduyu, vicdan, doğruluk, sevgi vs) yer alan düşünce biçimini, İsa öğretisi ile yakınlaştırdınız.

Hayri Bey yazısında, dinlerin tanrı ile ilgisi bulunmadığını, peygamberlerin kendi düşünceleri olduğunu da açıkça belirtmiştir.

Ben yazının mantığında düşündüğünüz biçimde bir

yargı görmedim. Umarım ben de yanılmamışımdır.

Saygı ve Sevgilerimle,

Timur, 12.12.2003

+

Sayın Hayri Balta; size ve beni aydınlatan diğer dostlara teşekkür ediyorum. Hayri Bey, hatalı mı algılıyorum bilemem ama açıklamalarınızdan öz olarak Yunus Emre'nin "Bir ben var benden içerü" cümlesinin açılımı gibi anlıyorum. Tanrıyı dışarıda, bilinmezde değil kendi içimizde aramamız gerekmekte.

İçinde bulunduğumuz evren zıtlıklar üzerine kurulmuş. Kutsal kitaplarda sözü edilen iyi ve kötü çatışması ile ödül ve cezalandırma kavramları zaten bu evrende ve insan benliğinde mevcut. Tanrı diye adlandırdığımız kutsal varlığı/yaratıcıyı da insan zihni yarattıysa, bu zıtlıklardan Tanrıyı arındırmamış. Kutsal kitaplarda ortaya çıkan Tanrı sözleri de peygamber olarak kabul görmüş felsefecilerin sözleri. Bir birinin ardılı olan kutsal kitapları belki de "Tanrı Ekolü" diye tanımlamak daha doğru olur.

İlk ikisi ve sonuncu sayılan Kuran'da Tanrıyı daha çok intikam ağırlıklı görmekteyiz. İsa'nın yaklaşımı sizin de belirttiğiniz gibi pozitif bir temele dayanmakta, insani yönler gizlenmemekte. Tanrı'yı "sevgi" olarak tanımlaması da bunun kanıtı.

Tanrı İncilde de kıskanç ve bencil bir karakter gösterse de kendisi ile mücadeleye girip yarattığı insandaki günahı temizlemek adına bir girişimde bulunuyor ve oğlunu bu günahı temizlemekle görevlendiriyor. Aslında bunun altında da bencilce bir amacın olduğunu görüyoruz. İnsanı günahından arındırıp onu sonsuza kadar kendisine bir kere daha minnettar bırakıyor, daha da bağımlı hale getiriyor. İsa'nın sözlerini aktardığı Tanrı, İnsanın hayatında kendisinden başka hiç bir duygu ve varlığa geçiş

hakkı tanımayarak kendisini merkeze oturtmakta. Öyle ki insanın kendi yaşamı üzerindeki karar hakkına el koymakta, “ben yönetirim seni” demektedir. Diğer kitaplarda ise insanlara, Tanrı adına birbirine müdahale edebilme yetkisi verilmektedir.

Dört kitapta tartışmasız tek ortak nokta ve ödül olarak vaad edilen “Tanrının lütfuna erişmek, onunla bütünleşmek”. Bu nihai amaç ve sonuç oluyor. Bu amaca giden yollar kitaplarda farklılık arzetsen bile belirgin olarak insanın yaşamı boyunca ruhsal ve bedensel acı çekmesi koşulu var. Vaad edilen ödüle ulaşmak için getirilmiş bu şart İsa’da ortaya çıkan “sevgi” kavramının içini de boşaltmakta. Bence, İsa sevgi ve affediciliği öne çıkartmış gibi görünse de insanın ilk kendisini sevmekle ve affetmekle işe başlamasını göz ardı ediyor. Sonuç olarak Tanrı, kutsal kitaplardaki tanımlarında insan doğasıyla aynılığından kurtulamamakta.

Bütün bunları üst-üste koyduğumuzda, zıtlıklar üzerine oturan evrende insanı tek merkezde toplamayı hedefleyen felsefi düşünceye “inanç” adı vermektediriz.

Saygı ve sevgilerimle

Deniz, 13.12.2003

+

25 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN

Bravo sayın Hayri bey. Mükemmel bir mantık yürütme örneği.

Tebriklerimi sunuyorum efendim. Sağlıklar diliyorum size.

En içten sevgi ve saygılarımla,

Çetiner Çalış, 13.12.2003

+

Cennette huriler varmış kara gözlü

Şarabında oradaymış en güzeli

Desene biz çoktan cennetlik olmusuz
Bak bir yanda şarap bir yanda sevgili.

+

Gökte bir öküz varmış, adı da Pervin,
Bir öküz de altındaymış yerin.
Siz tepişmesine bakın,
Aradaki su eşeklerin.

+

Ben olmayınca bu güller, bu selviler yok,
Sabahlar, akşamlar, sevinçler, tasalar yok.
Ben oldukça var bu dünya,
Ben yok, o da yok.

+

Şarap, sen benim günüm, güneşimsin
Seninle öyle bir dolsun ki içim
Bir tanıdık görünce beni sokakta
Oooo... Merhaba şarap... Nereye böyle desin?

+

Şarap mimarıdır yıkık gönüllerin
Süzülmüştür canı o güzel üzümlerin
Kim demiştir ser diye bu hayırı suya?
Siz o serden bana bir kaç kadeh daha verin

+

Bir elde kadeh, bir elde Kuran
Bir helaldir işimiz, bir haram
Şu yarım yamalak dünyada
Ne tam kafiriz, ne tam müslüman

+

Çok içtim mi aklım azalır
İçmedim mi neşem dağılır
Ne sarhoş ne ayık bir hal var ya
En iyisi o anda yaşamaktır
Ömer Hayyam'dan

26 F. KÜÇÜK

Sayın Baymar adresiniz bende gözükmediği için genel atmak zorunda kaldım öbekte ilgisi olmadığını düşündüğümünden diğer arkadaşlardan özür dilerim.

Tevrat, müjdeci (İncil) ve kuran isimli kitapları okumuş ve incelemiş biri olarak şunları söyleyebilirim.

1. İncili okuduğunuzda tanrının seslenişinden ziyade bir insanın diğer bir insana seslenişini hissedersiniz

2. incilin ilk 4 bolumu olan matta Markos Yuhanna ve Luka da dakika bir gol bir ilk ayetlerde İsa yalvacın soyundan bahsedilirken 4 bolumun başı da birbiri ile çelişkilidir. Bunun gibi kendi içindeki çelişkiler listesi yüzün üzerinde. hatta bir arkadaşım bunları kitap haline getirmişti.

3. İncil hadis (söz) kitaplarından hiçbir farkı yoktur. diğer bölümleri korintlilere mektup, filedefiyalılara (Akşehir) mektup, Selaniklilere mektup diye ana fikri sahte elcilere karşı uyarı içeren metinlerle dolu.

4. diğer taraftan tevratta bazı uçuk görünen özellikle heizekel bölümünün ilk 10 ayeti kuranda 45:1 ve yanılmıyorsam 2:90 da (metni hatırladığım kadarı ile tanrının ve meleklerin kendilerine bulutların arasından gelmelerini mi bekliyorlar) teyid ediliyor. ama tevratin sonlarında Musa peygamberin defin işlemleri anlatılır.

5. Kuranda suhul el Musa (musanın sayfaları)- suhuf el ibrahiyme, geçer ama suhuf el İsa gedmez. Hatta bir surede söyle geçer onlar kavimlerine döndüler ve dediler ki musadan sonra indirilen en güzel kuranı işittik. (el kuran = okunan)

6. kuranda bir söz olarak muştulanan İsa yalvacın kendisinin kelimetullah (Allahın sözü) olması ihtimali söz konusu

7. Eski ahitle ilgili kendi tespitlerim: tanrı bunamış galiba. baksana önce birbirinize düşman edeceğim

diyor sonrada insanlara suç atıp aklınız fikriniz kötülükte diyor. sonra da pişman oluyor.

yar.3:15 vah.12:17 Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.

yar.6:5 mat.24:37; Luka.17:26; 1pe.3:20 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte.

yar.6:6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

yar.6:7 “Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım” dedi, “Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.”

yar.6:8 Ama Nuh RAB’bin gözünde lütuf buldu. Deniz hayvanlarını tanrı unutmuş. tabi solungaçlarla soluk alınmıyorsa..

yar.7:17 Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı.

yar.7:18 Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı.

yar.7:19 Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.

yar.7:20 Yükselen sular dağları on beş arşının16 aştı.

yar.7:21 yar.7:22 Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü.

yar.7:23 RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh’la gemidekiler kaldı.

yar.7:24 Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı. gelecekte tanrı İngilizceyi de bozacak olmalı

yar. 11:5 RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek

için aşağıya indi.

yar.11:6 “Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi,

yar.11:7 “Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.”

yar.11:8 Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu.

yar.11:9 Bu nedenle kente Babilis 21 adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı. buda ilginç 90 yaşındaki saradan etkilenen bir erkek.

yar.17:17 İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, “Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?” dedi, “Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?”

yar.17:18 Sonra Tanrı’ya, “Keşke İsmail’i mirasçım kabul etseydin!” dedi.

yar.20:1 İbrahim Mamre’den Negev’e göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar’da kaldı.

yar.20:2 yar.12:13; yar.26:7 Karısı Sara için, “Bu kadın kız kardeşimdir” dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sara’yı getirtti.

yar.20:3 Ama Tanrı gece düşünde Avimelek’e görünerek, “Bu kadını aldığın için öleceksin” dedi, “Çünkü o evli bir kadın.”

yar.20:4 Abimelek henüz Sara’ya dokunmamıştı. “Ya RAB” dedi, “Suçsuz bir ulusu mu yok edeceksin?”

yar.20:5 İbrahim’in kendisi bana, ‘Bu kadın kız kardeşimdir’ demedi mi? Kadın da İbrahim için, ‘O kardeşimdir’ dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu.” burada da zezem (Türkçesi kana kana gibi bir anlam içeriyor) çıktı galiba

yar.21:8 Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi.

yar.21:9 gal.4:29-30 Ne var ki Sara, Mısırlı Hacer'in İbrahim'den olma oğlu İsmail'in alay ettiğini görünce,

yar.21:10 İbrahim'e, "Bu cariyeyle oğlunu kov" dedi, "Bu cariyenin oğlu, oğlum İshak'ın mirasına ortak olmasın."

yar.21:11 Bu İbrahim'i çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu.

yar.21:12 rom.9:7; ibr.11:18 Ancak Tanrı İbrahim'e, "Oğlunla cariyen için üzülme" dedi, "Sara ne derse, onu yap. Çünkü senin soyun İshak'la sürecektir.

yar.21:13 Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun."

yar.21:14 İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da su hazırlayıp Hacer'in omuzuna attı, çocuğunu da verip onu gönderdi. Hacer Beer-Şeva Çölü'ne gitti, orada bir süre dolaştı.

yar.21:15 Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir çalının altına bıraktı.

yar.21:16 Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, "Oğlumun ölümünü görmeyeyim" diyerek onun karşısına oturup hıçkırarak hıçkırarak ağladı.

yar.21:17 Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrı'nın meleği göklerden Hacer'e, "Nen var, Hacer?" diye seslendi, "Korkma! Çünkü Tanrı çocuğun sesini duydu.

yar.21:18 Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım."

yar.21:19 Sonra Tanrı Hacer'in gözlerini açtı, Hacer bir kuyu gördü. Gidip tulumunu doldurdu, oğluna içirdi.

yar.21:20 Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu.

yar.21:21 Paran Çölü'nde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı.

F. Küçük, 13.12.2003

+

27 TANRI FİKİR DEĞİŞTİRİR Mİ?

Evrenin yazgısını belirleyen, geçmişini geleceği bilen, dilediği dışında hiçbir şey olmayan Tanrı fikir değiştirir mi? Kutsal kitapları incelediğimiz zaman Tanrı'nın sıklıkla fikir değiştirdiğini görüyoruz... Tanrı'nın sıklıkla fikir değiştirmesini onun Tanrısal niteliği ile nasıl bağdaştırabiliriz?

Örneğin Tanrı; Muhammet'ten 620 yıl önce gelen Peygamberi İsa'ya şöyle vahy ediyor:

1. **“Göze göz, dişe diş’ dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. Size karşı davacı olup gömleğinizi almak isteyeneye ceketinizi de verin. Sizinle bir adım gitmek isteyenle bin adım gidin. Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.”** (İncil. Matta. 39-42)

2. **“Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, düşmanınızı sevin, size zulmedenler için dua edin... Eğer yalnız sizi sevenleri serseniz, ne ödülünüz olur?”** (İncil. Matta. 44-46)

Dikkat edilirse yukarıda verilen örneklerde altı çizili ayetler Tanrı tarafından Musa Peygambere vahyedilmiş ayetler olup Tevrat'ta geçer. İsa'dan önce gelen Musa'ya **“Göze göz, dişe diş’** deme yanında **“Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’** diyen Tanrı; bu sözleri söyledikten sonraki Peygamberi İsa'ya **“Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin”** ve **“Düşmanınızı sevin, size zulmedenler için dua edin...”** diyor...

İşin en ilginç İsa'dan 620 yıl sonra gelen bir başka Peygamberine de, bir kez daha fikrini değiştirerek:

1. **“Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini ortada**

kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse savaşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur.” (K. 2/193; 8/39)

2. “Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayıp hapsedin; her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tövbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu Allah bağışlar ve merhamet eder.” (K. 9/5)

3. “Kitap verilenlerden, Allah’a ahiret gününe inanmayan, Allah’ın ve Peygamberinin haram saydığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (K. 9/29) diyor.

İslam söylemine göre bizim için bin yıl olan zaman Tanrı’ya göre bir gün gibidir. Görüldüğü gibi Tanrı, kendi zaman ölçüsüne göre, bir-iki gün içinde üç kere fikir değiştiriyor. Musa’ya “Göze göz, dişe diş” ve “Düşmanından nefret edeceksin” dedikten sonra İsa peygamberine: “Kötüye karşı direnmeyin. düşmanınızı sevin” diyor ve arkasından Muhammed peygamberine: “Allah’ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın. puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün ve cizye verene kadar onlarla savaşın” diyor.

Peygamberlerin ağzına bakarsak Tanrı, ağzından çıkanı kulağı duymayan, bir dediği birbirini tutmayan tutarsız bir varlık gibi görünüyor.

Biliyorum, Allahlarına peygamberlerine toz kondurmamak için bin dereden bin kova getirmekte çok usta olan din savunucuları düşünmeden hemen “Efendim, gerek Tevrat ve gerekse İncil tahrifata uğradığı için Kuran’a ters düşmektedir!” diyeceklerdir.

Bir kere eğer Tevrat’taki “**düşmanından nefret edeceksin**” sözlerini değiştirip yerine “Kötüye karşı direnmeyin, size zulmedenler için dua edin,

düşmanınızı sevin” diye değiştirmişlerse Tanrı’ya yakışır biz iş yapmışlardır. Çünkü Tanrı kendi yarattığı insanları birbirine öldürtmez. Tanrı’nın yüceliğine barış, kardeşlik, ve sevgi yakışır.

Hadi Müslümanların tahrifat savını kabul edelim. Ama Kuran’da bile Tanrı’nın fikir değiştirdiğini görürüz:

1. “Ey Muhammet! Onların doğru yola iletilmeleri sana düşmez; fakat, Allah dilediğini doğru yola iletir... K. 2/272”

2. “Ey Muhammed! Rabbin dileyseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı. Öyle iken insanları inanmaya sen mi zorlayacaksın? K. 10/99”

Peygamberine böyle diyen Tanrı nasıl olur da aynı kitabında böylesine güzel ve barışçı sözlerinden vazgeçerek **“Fitne kalmayıp, yalnız Allah’ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın.” (K. 2/193; 8/39)** ve de”Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün” (K. 9/5) der.

Hala aklınızı kullanmayacak mısınız? Hala Tanrı’ya tutarsızlığı yakıştıracak mısınız? Böyle yapmakta direnirseniz Tanrı’dan uzak düşersiniz.

Bilin ki Peygamberlerin getirdiği dinler Tanrı’dan değildir. Kendilerinden, kendi dünya görüşlerindendir. Bunun içindir ki çoğu zaman din mensuplarına Musevi, İsevi, Muhammed’i denmiştir. Doğrusu da budur.

Nasıl ki Mustafa Kemali sevip arkasına düşüncelere Atatürkçü, Mark’sı sevip arkasına düşenlere Marksist deniyorsa; Musa’nın arkasına düşenlere Musevi, İsa’nın arkasına düşenlere İsevi, Muhammed’in arkasına düşenlere de Muhammed’i denmiştir ve doğrusu da doğrudur...

Tanrı’nın dininde insanların birbirlerini öldürmesi yoktur; sevmesi vardır. Çünkü o Rabbi laleminidir. Gelin Peygamberlerin arkasına düşerek Tanrı’yı sık sık fikir değiştiren bir varlık yerine koymaktan vaz geçin.

Tanrı'ya saygısızlık etmeyin...

Tanrı'yı, kendi dünya görüşünü kabul ettirmek için birbirine öldürtenlerin elinden kurtaralım. Tanrı olarak: Akli, bilgiyi, erdemi, sağduyuyu, vicdanı doğruluğu, dürüstlüğü, güzelliği, sevgiyi kabul edelim. Çünkü yüce olan bu duygu ve düşüncelerdir. Bu kavramlar yüce olduğu için Tanrı kavramı ile ifade edilir. Gelin yüce kavramların arkasına düşelim. Din adına birbirimize düşmanlık beslemeyelim. Öldükten sonra gideceğimiz, hesap vereceğimiz bir yer yok. Bu nedenle bu dünyamızı cennet edelim. Daha ben sizlere ne diyeyim?

Av. Hayri Balta, 10.3.2003

+

Hayri Bey Merhaba,

Tanrı fikir değiştirir mi? Başlıklı yazınıza çok teşekkürler. Kalemimize yüreğinize sağlık. Sanal ortamda da olsa tanıştığım ve sitenizi keşfettiğim için sevinçliyim.

Selamlar saygılar.

Rahmi Yıldırım, 12.12.2003

+

Sayın Deniz Baymar,

Önce saygı, sevgi sundum. Sorunuzu yerinde bir soru olarak buldum.

Yazımdan şu anlamı çıkarmışsınız ki tamamen haklısınız. İsa'yı bir yana diğerlerini bir yana koymalısınız.

Diyorsunuz ki "İsa'da ise farklı bir durum görüyoruz." Evet, yansız bir gözle bütün peygamberleri incelersek İsa'da değişik bir üslup görüyoruz. Eğer İsa peygamberse, diğerleri; diğerleri Peygamberse İsa peygamber değil diyebilmeliyiz.

İsa da diğerleri gibi bir insandır. Ama İsa "Baba bende ben de babadayım!" (İncil. Yuhanna. 14/8)

deyen bir insandır. “Eline kılıç alan kılıçla ölür!” diyerek; öldürmektense, ölümü yeğleyen bir insandır. Kaldı ki Hristiyanlar İsa’yı peygamber olarak değil de Tanrı olarak adlandırır, tanır.

Her ne kadar Timur arkadaşın dediği gibi İsa “Zira ben bozmaya değil; düzeltmeye, düzenlemeye geldim demişse” de “Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve haydutturlar” (İncil. Yuhanna. 108) da demiştir.

Gelelim “İncilin gerçek tanrı kitabı olduğu çıkarımı yaptım.” demene. İnsan dışında bir Tanrı yoktur ki o Tanrı peygamber göndere, kitap indire.

Peygamber adı verilen kişilerin bütün söyledikleri kendi sözleridir. Ancak din edebiyat ve felsefesinde bu sözlerle “Tanrı sözü” denerek yüceltilir.

Ezoterik (Batınî, gizli...) din ilmine göre bu söylemlerin özel ve simgesel bir anlamı vardır. Ezoterik bilgi yoksunu dinciler yukarda bir Tanrı var da bu kutsal kitaplar onun sözleri sanır.

Oysa insanın dışında ne maddi ne manevi bir varlık vardır. Var sandıklarının hepsi insanın kendi sanısıdır. Tanrı da, şeytan da, cennet de, cehennem, ahret de insanın olduğu yerde vardır.

Asıl can alıcı sorunuz şu: “Bu durumda Tanrı size göre İncil’de mi gerçek Tanrı tanımına ulaşıyor?” sorusu.

İncil’de şöyle bir söz vardır. “Tanrı sevgidir. Sevgi de yaşayan Tanrı’da yaşar. Tanrı da onda yaşar!” (İncil. Yuhanna’nın 1. Mektubu. 4/15)

İşte din anlayışının gizemi bu sözdendir. Bu söz şöyle demektir. Sevgi bir kavramdır. Sevginin karşıtı nefret de bir kavramdır. Ama sevgi kavramı yücedir. Yüce olduğu için, nefret yerine sevgi yeğlenmelidir. Nefret kavramı ise, sevginin zıddı oldu için, yani sevgiye göre kötü olduğu için, yeğlenmemelidir. Demek istiyor ki insanoğlu kimseye düşmanlık ve kin beslememelidir...

Artık şifreyi çözebiliriz. Yüce olan bütün kavramları yüce olduğu için Tanrı olarak nitelendirebiliriz. Yüce olan kavramların zıddı olanları da yüce olmadığı için kötü olarak nitelendirebiliriz.

Gerçeği söylemek gerekirse bu tür anlamlar Kuran'da da vardır. Ne var ki kendi dışında bir Tanrı ile aklını bozanlarkutsal kitapların olumlu yönlerine değil hep olumsuz yönlerine sarılmaktadır. Kutsal kitabında "Kâfire ölüm!" diyor diye gidip İstanbul'u bombalamaktadır.

Unutmalım ki Tanrı da, Peygamber denilen insanlar da, kutsal kitaplar da hep insan için. Şurasını önemle vurgulayayım ki insanlar Tanrı için, din için, iman için değildir. Ama ne yazık ki insanlar Tanrı için, din için, iman için ölüp öldürmektedir. Böylece cenneti satın aldığını sanmaktadır.

Bilmem sorularına yanıt verdim mi?

Şimdi kal sağlıcakla, saygı, sevgi sana.

Av. Hayri Balta, 13.12.2003

+

Bravo sayın Hayri bey. Mükemmel bir mantık yürütme örneği.

Tebriklerimi sunuyorum efendim. Sağlıklar diliyorum size.

En içten sevgi ve saygılarımla,

Çetiner, 13.12.20003

+

28 MELULİ'DEN

EY HOCA

Ey hoca Tanrı bir, şirkimiz yoktur

Şeytan gizleyecek kürkümüz yoktur

Cehennem narından korkumuz yoktur

Biz ateş-i aşka yananlardanız

Mürşit meydanında mahşer kurulur
Bacı kardeş bi araya derilir
Hayrımız şerrimiz burada sorulur
Her hesabı burada verenlerdeniz

Parayı put edip tapan değiliz
Hakikat yolundan sapan değiliz
Havlayıp insan kapan değiliz
İnsanız, insanı sevenlerdeniz

El tin-i ve el zeytin ayetine bak
O belde-i emin ademdir mutlak
Suret-i ahsenle halkeyledi hak
Biz hakkı ademde bulanlardanız

Meluliyim kıblem kamil insandır
Kamil insan kalbi beyt-i rahmandır
Secde etmeyenler şeksiz şeytandır
Ona lanet eden erenlerdeniz.

Meluli. s. 174

10.12.2003

+

29 ÇİĞDEM KERİME TOPBAŞ

Merhaba,

Sitenizdeki yazıların devamlarını okumak için gerekli yere tıkladığımda yazının devamı yerine başka sayfalar açılıyor.

İstediğim yazıları bir türlü okuyamadım. Sorunun kısa sürede düzelmesi dileğiyle...

Kolaylıklar...

Çiğdem Kerime Topbaş, 25.10.2011

+

Sayın Çiğdem Kerime Topbaş,

Önce saygı, sevgi...
Aldım iletini...

Duyarlılığın, sorumluluk duygun için teşekkür ediyorum.
Sorumluluk duygusu yüksek okuyucumuz var mı diyorum.

Yanlışlıkları bildirmesen haberin olmayacaktı.
Sitemiz bu yanlışlıklarla okunmaz olacaktı.

Yine varsa eksiklerim...
Özellikle bildirmenizi rica ederim.

Şimdi kal sağlıcakla,
Saygılar, sevgiler sana...
Av. Hayri Balta, 26.2011
+

30 DEĞER ERBORA

Sabırla Bu Yazıyı Okumanızı Öneririm....
Kendini Bilmez Bir Mürteci ve O Mürteci Yazara
Verilen Cevap Harika...
Zamanınız Boşa gitmeyecek

From: Deger Erbora
Değerli Dostlar,
Ekteki dosyada üstte Vakit Gazetesi 'yazarı' Abdurrahim Karakoç'un akıllara durgunluk verecek kalitedeki yazısını ve onun altında da benim kendisine verdiğim yanıtı bulabilirsiniz.
Saygı ve sevgilerimle,
Değer Erbora-
www.degererbora.blogspot.com

"Asıl önemli olan ve memleketi temelinden

yıkan, halkını esir eden, içindeki cephenin suskunluğudur.”

Mustafa Kemal Atatürk

+

<http://beraber.webs.com/tarikatlarvesiyaset.htm> DEN ALINTIDIR.

TÜRK SİYASETİNDE TARIKATLAR VE TURBAN

TÜRK SİYASETİNDE TARIKATLAR (tarikât, siyaset,ticaret sarmalı)

İbretle sonuna kadar okunması gereken bir yazı...
'irtica' kavramını daha iyi anlatıyor.

AKP'li Bazı İsimlerin Tarikatları

Recep Tayyip: Naksibendi İskenderpaşa Dergâhi müridi.

Abdullah Gül: Büyük Doğu ekolünden geliyor.
Necip Fazıl naksibendi şeyhi Abdülhakim Arvasi'nin dergâhının etkisiyle tarikat-cemaat ilişkilerine katıldı.

Abdulkadir Aksu: Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi müridi.

M. Ali Şahin: Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi müridi

Beşir Atalay: Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi müridi

Ali Babacan: Korkut Özal'ın yetiştirmesi.
Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi müridi

Vecdi Gönül: İskenderpaşa Dergâhına yakın

Ali Coşkun: Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi müridi

Kemal Unakıtan: Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi mürid

Recep Akdağ Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi müridi

Binali Yıldırım Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa Dergâhi müridi

Sami Güçlü: Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa
Dergâhı müridi

Hilmi Güler: Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa
Dergâhı müridi

Zeki Ergezen Nakşibendi tarikatının İskenderpaşa
Dergâhı müridi

Murat Başesgioğlu: Said-i Nursi'nin
öğrencilerinden.

Hüseyin Çelik: Nur tarikatı müridi

Mehmet Aydın: Nurcuların Fettullahçı kolundan

Bülent Arınç: Nur tarikatı müridi

Abdüllatif Şener: Tarikat kökeni belli değil

Tarikatlar

Tarikat yol ve usul manasındadır. Tarikat bir din ve mezhep değil, dini anlama ve yaşama şeklidir. Farklı yorumlamalar dinlerin farklı uygulama biçimlerini ortaya koymuştur. Bu farklı yorumlama-uygulama anlayışlarından 'Mezhep'ler doğmuştur. İslami tarikatlar 'tasavvuf'tan doğmuştur. Kimi tasavvufçulara göre dinin açıklanmaları bilgisizleri içindir. Onlara göre dinin bilgili kişiler için gizli anlamları vardır. Bu gizli anlam, ancak büyük bilgililerin yorumlarıyla açığa çıkarılabilir. Ruhban sınıfının, İslam'daki yeri, bir mantık ile sağlanmak istenmiştir. Tarikatlarda bir de Rabîta denen bir kavram vardır. "Şeyhin şeklini zihinde canlandırmaktır" diye tanımlanabilir. Nakşibendiliğin de savunduğu 'Rabîta' kavramının özü. Müridin şeyhe canfedâ bir şekilde bağlanmasını sağlamaktır. Müritlik sıfatını kazanan kişiye sürekli şekilde rabîta yaptırılır.

Rabîtanın en önemli şartı, şeyhin şeklini zihinde canlandırmak ve sanal alemde hep onunla yaşamaktır. Tarikat şeyhinin, ibadet ve inanç sistemi içindeki son derece baskın yapısını ortaya çıkaran kavram da işte bu Rabîta'dır. Rabîta, Allah'a değil, şeyhe 'kul'

yetiştirmektedir.

Ayrıca şeyhin gözde adamları tarafından müritlere sürekli olarak şeyhin “keşif ve kerametleri, manevi üstünlükleri, yüce ahlâkı ve Allah katındaki mertebesi” hakkında telkinler yapılır. Bu telkinler o kadar sürekli ve etkilidir ki, anlatımlar esnasında bazı müritler dayanamayarak baygınlık geçirir, bazıları acaip sesler çıkarır; bazıları ise kendilerini yere atarlar. Buna da tarikat dilinde “cezbeye kapılmak” denir. Mürit uzun süre bu telkinler altında artık şeyhin bir kulu ve kölesi haline gelir. Hz. Muhammed’in hayatında bu tür saçmalıklar asla yoktur O sevinmiş, üzölmüş, öfkelenmiş ve özetle mahrem olmayan hiçbir insani niteliğini gizlememiştir. O’nun insani özellikleri çok belirgindir. Ama İslam dinini yorumluyoruz diye ortaya çıkan birçok şeyh, şih ve hocaefendi gibi adamlar kendilerini ulaşılmaz yerlere koymuş, kendilerine biat edilmesini istemiş İslam’da hiç yeri olmayan bin türlü sahtekarlık ile masum insanları kandırabilmişlerdir. Nakşibendilik. İslam dininin en önemli tarikatlarından biridir. Hoca Ahmet Yesevi’nin düşöncelerini yorumlayan Bahaeddin Nakşibend tarikatın kurucusudur. Tarikat da ismini, Farsça ‘nakış yapan’ anlamına gelen Nakşibend’den alır. Nakşibendiliğin 7 kolu vardır. Türkiye’de günümüze değin gelebilen ve gücünü koruyabilen sadece Nurculuk ve Süleymancılıktır. Nurculuk, Said-i Nursi -1873-1960) tarafından kurulmuştur. Süleymancılık da Süleyman Hilmi Tunahan (1888-1959) tarafından kurulmuştur. Nakşilerin en etkin olanı, Said-i Nursi Nurculuğunun bir uzantısı olan Fettullahçılıktır. ‘merkez’de yer alan Nakşiliğin en yobaz uzantısı, Tayyip Erdoğan’ın da müridi bulunduğu İskenderpaşa Dergahı’dır. Kurtuluş savaşına karşı Nakşibendiler Anadolu’daki ‘bazı tarikatların’, ‘Aydınlığa yönelik düşömanlıkları’ çok eskilere dayanır. Ama en belirgin

düşmanlıklar, II. Abdülhamit'in bu tarikatları 'ilericiler' üstünesalmasıyla belirginleşir. Nakşibendiliğin, devletin içine sızması da bu süreçte olur. II. Abdülhamit'in oluşturduğu 4 bin kişilik jurnalci ordusunun nüfusunu tarikatlar oluşturmuş; Abdülhamit'in halka uyguladığı zulmün, taşeronluğu nu yapmışlardır. Osmanlı'nın halk üzerindeki sömürsünü perdeleyen tarikatların en önemli gerici ayaklanması 1909'da olur.

II. Meşrutiyet ile hesaplama, İngilizlerin tahriki ve maddi yardımıyla İstanbul'da gericilerin ayaklanmalarıyla sonuçlanır. Tarihte, 31 Mart gerici ayaklanması olarak bilinen bu irtica olayında, İngilizler ile işbirlikçilerin rolünün üstü hep örtülmüştür. Özellikle Cumhuriyet dönemindeki Nakşibendi Şeyh Sait'in isyanında ise, emperyalizmin işbirlikçiliği utanç belgeleri olarak su yüzüne çıkmıştır. Kurtuluş Savaşımız devam ederken, 'Hilafet ordusu' örgütlenmesine yine işbirlikçigerici tarikatlar öncülük eder. Tarikatlardan medrese hocalarına, Şeyhülislama, Galata Bankerlerinden Sultana kadar bütün işbirlikçiler, Anadolu Halkı'nın dini inançlarını istismar ederek henüz çekirdek halindeki bağımsızlık savaşını boğmak için işgal güçleri ile 'işbirliği' yapmaktaydılar. Çeşitli tarikatlardan da yüzlerce işbirlikçi mürit Anadolu'ya dağılıyordu. Sultan ve din adamlarının ferman ve fetvalarıyla halkın karşısına çıkıyorlar halkı kışkırtmaya, ayaklanmalar örgütlemeye çalışıyorlardı. Emperyalist açık işgalin Anadolu halkında yarattığı tepkiyi örtbas etmeye ve bu tepkinin Ulusal Kurtuluş Savaşı'na destek oluşturmasını engellemeye çalışıyorlardı. Hilafet Ordusu'nun kurulması döneminde çıkarılan 'Şeyhülislam Dürrizade Fetvası' olarak tarihe geçen ihanet ve utanç belgesinde bağımsızlık savaşına katılan herkes 'halifeye isyan'la suçlanıyor ve halifenin düşmanı, İslam dinine karşı suçlu ilan ediliyordu.

Fetvada tüm inanmış Müslümanlara, Allah adına, bağımsızlıktan yana olanları acımasızca yok etmeleri emrediliyordu. Nihayetinde Fetva şu soru ve cevapla bitiriliyordu: ‘Asilerin katli caizmidir? El cevap vaciptir’

Bu fetvanın dağıtılması için İngiliz uçakları kullanılır. Halkın çoğunluğu vatan hainlerinin bu tür çağrılarına cevap vermese de işbirlikçi gericiler, Bağımsızlık Savaşımız sırasında irili-ufaklı gerici ayaklanma başlatırlar. Bunların belli başlıları: Şeyh Eşref, Birinci-İkinci Bozkır, Konya, Birinci - İkinci Anzavur, Ali Batı, Birinci - İkinci Düzce, Birinci - İkinci Yozgat ve Zile Ayaklanmalarıdır.

Özellikle de Nakşibendi Tarikatı, bu ayaklanmalarda ön plana çıkıyordu. Konya ve Düzce yörelerinde yaşanan ve ‘Bozkır Ayaklanmaları’ olarak bilinen ayaklanmalar Nakşibendilerce yönetilir. ‘Din elden gidiyor’ diyerek bayrak açan Nakşibendilere, hem Sultan hem de İngilizler silah başta olmak üzere her türlü desteği sunarlar. Ayaklanmaları n amacı, padişahı ve halifeyi korumak, Anadolu’da başlayan Bağımsızlık Savaşımızın önünü kesmektir.

Cumhuriyet Dönemindeki Nakşibendi Ayaklanmaları:

*1924 Şeyh Sait Kürt-İslam Ayaklanması (İngiliz kışkırtmasıyla ayaklanan Şeyh Sait ve etrafındakiler Nakşibendidir.)

*1925 Rize Ayaklanması (Şapka reformuna karşı ayaklananlar Nakşibendi tarikatı üyesidirler.)

*1930 Menemen Ayaklanması (Kubilay’ın başını kesip bir sırığa takanlar Nakşi Derviş Mehmet ile birlikte şeriat istemi ile ayaklanmışlardır.)

*1933 Bursa Ayaklanması (Nakşi Şeyhi İbrahim Türkçe Ezana karşı ayaklanmışlardır.)

*1935 Nakşi Şeyhi Şeyh Halid Eruh’ta kendisini mehdi ilan etmiş ve silahlı başkaldırıda bulunmuştur.

Fransız koruması Suriye'ye kaçmıştır.

*1935 Çorum İskilip İlçesinde Nakşi Şeyhi Kalaycı şeriat isteyerek ayaklanmıştır.

Türkiye Siyasi Tarihinde Karşı Devrimcilik:

Türkiye'desağ siyaset ve ideolojiler Emperyalizmden beslenerek güçlendiler.

Böylece devrimci-bağımsızlıkçı hareketlere karşı toplumsal tabanda hazır bir 'vurucu güç' oluşturuldu. İstiklal savaşı ve Cumhuriyetin ilk yıllarında 'emperyalizm ve işbirlikçileri' bu ülkenin yetkili kurullarından tamamen tasfiye edilmişti, Ama 'emperyalizm ve işbirlikçi - gericilik' birbirini besleyerek tekrar kök salmıştır.

Türkiye'de, sağcıların uyguladıkları liberal politikalar tüm gelenekleri yıkmış ve aile yapısını parçalamıştır. Ahlaksal yozlaşmanın başlıca sorumlusu bu ekonomik uygulamalar, bencilce bir yaşam ve tüketim kültürü aşıyor. 1950'den beri 'manevi değerleri' savunduğunu söyleyen 'sağ-muhafazakar' partiler tarafından yönetilen bu ülke, emperyalizmin güdümündeki politikalarla kültür erozyonu yaşadı. Demokrat Parti - Adalet Partisi- Anavatan Partisi - Doğru Yol Partisi ve Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarında. Sağa kayma ve sömürülen bir ülke haline gelmek gerçekleşmiştir. Said-i Nursi'nin elini öpen Demirel, ABD'nin "bizim çocuklar"ının lideri, darbeci General Evren, Şeyh Zait müridi Erbakan, Amerikan pasaportlu Çiller, Nakşibendi müridi Özal, Özal, çömezi Yılmaz, Hikmetyar'ın dizi dibindeki Tayyib, Fettullah muhibi Arınç.

Birbiri peşine ülke yönetimine gelen bu insanların hiçbirinin Atatürk ile de Atatürkcülük ile de bir ilişkisi yoktu.

1946 tartışmasız biçimde bir dönüm noktasıdır. Kemalist Devrimin yüz vermediği tarikatlar, karşı devrimin evi Demokrat Parti'de yuvalanacaklar ve oy

pazarlığında saf tutacaklardır. Karşı Devrim; 1950 Demokrat Parti'nin tek başına iktidarı ile etkin olarak başlar. Menderes Döneminde, Nakşi kolları olan Süleymancılık ile Nurculuk palazlanmaya başlar.

ARAMCO Arab-Amerikan ortak petrol şirketi aracılığıyla Amerikancı İslam akımlarına kaynak aktarımı başlar. 1962'de bu görevi RABITA örgütü üstlenir RABITA'nın kuruluşunda Menderes'in milletvekili Ahmet Gürkan ile Sebilül Reşat dergisi sahibi Salih Özcan da vardı. Salih Özcan Suud sermayeli Faysal Finans'ın önemli hissedarlarından. Faysal Finansın diğer 'Nakşi' Türk ortakları Ahmet Tevfik Paksu ve Halil Şıvgın'dır. Önce Demokrat Parti sonra da Adalet Partisi'nde yuvalanan Nakşibendiler, dinci örgütlenmelerini ancak 1970'te Milli Nizam Partisi ile hayata geçirirler...

Bu parti, Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahit Kotku'nun müridi Necmettin Erbakan tarafından kurulur. Ancak Erbakan, diğer işbirlikçi müritlerden farklı olarak, çok az da olsa anti-emperyalisttir. ABD'nin yönettiği 1980 darbesi ve 82 Anayasası Karşı Devrim sürecinin bir önemli aşamasıdır. Kenan Evren - Turgut Özal ikilisi, Kendilerini sağ - muhafazakar - milli ve manevi değerlere saygılı - laikliği zedeleyecek kadar dine saygılı olduğunu söyleyen bu insanlar Atatürk'ün Cumhuriyete temel kıldığı kurumları birer birer yıktılar. Hukuk devletinin, Eğitim birliğinin temelini çöktürdüler. dinsel ve etnik bölücülüğün yurt sathında yayılıp kök salmasına sebep oldular.

Atatürk'ün borçsuz bıraktığı ülkeyi borç batağına soktular, hiç bir ülkeye bağımlı olmadan yaşayan bu ülkeyi ABD emperyalizmine teslim ettiler. 1984 ise ABD destekli Suudi sermayesinin altın çağının miladıdır. Suudi sermayesi, Albaraka ve Faysal Finans, ekonominin artık meşrulaşan biçimiyle

tarikatlari şirketleştirecek ve 'yeşil sermaye deccalı'nı karşımıza çıkaracaktır. Al Baraka Grubu, Nakşi Korkut Özal ve Eymen Topbaş'ı Türk ortak olarak seçmiştir. 'Haramzade' Kemal Unakıtan ve Talat İçöz de diğer Nakşibendi ortaklardır. ABD kuklası Suudi sermayesi

Türkiye'deki Nakşîleri palazlandırmakta ve onlar üzerinden ABD çıkarları organize olmaktadır. Tayyip ve tayfasının astarı yırtılmış yüzlerinin gerçek görüntüsü bu tabloda açık açık görünmektedir. 1994'te ise bir başka 'dönüm noktası' yaşanır. Yerel seçimleri kazanan Refah Partisi'nin, belediye kaynaklarını yandaşlarına peşkeş çekmesiyle tarifi ve hesabı yapılamayan yolsuzluklar tarikatların kasalarını dolduracaktır. Kayıp trilyon davasından dolayı Erbakan hüküm giyerken, Abdullah GÜL, dokunulmazlık zırhının arkasında kendisini güvenceye alacaktır. Yeşil sermaye, gurbetcileri 'din tacirliği ile dolandıracak', 5 milyar YTL 'yi geçen yolsuzluklara imzalarını atacaklardır. YİMPAŞ ve KOMBASSAN bunların en bilinen örnekleridir. Yine bu paraları toplayanlar Nakşî'lerdir. Tam İşbirlikçi karakter ile yetişenler ise Abdullah GÜL, Tayyip, Unakıtan, Arınç ve çevresi olacaktır. ABD bu Nakşî kimlikli parti yi, AKP'yi kurdurarak 'tam anlamıyla' ele geçirecek ve 2002 3 Kasım'ından sonra doğrudan kendi çıkarları için kullanmaya başlayacaktır. Bir komplo ile DSP-MHP-ANAP hükümeti düşürülür. Bir erken seçim ile AKP iktidara gelir. Seçim öncesi Tayyip Efendi ABD'den icazeti alır. ABD, 80 darbesinde çizdiği hedefin 'meyvalarını' toplamaya başlamıştır artık.

Bir avuç zenginin açgözlülüğü uğruna yüzbinlerce insanın kanını döken kapitalist ihtiras aramızda yaşamaktadır. Gözler boyanmaktadır. Satın alınan işbirlikçiler halklarına değil, sermayedar kapitalist efendilerine köle olmaktadır. Emperyalist devletler tarihte yemiş oldukları tokatların acısını

unutmamışlardır. Bilinmektedir ki; dün olduğu gibi bugün de, topraklarının bağımsızlığı için akıtılacak kanı olan evlatlar yaşamaktadır aramızda. İşbirlikçi medya ve siyaset adamlarının ‘gaflet, dalalet ve hıyanet’ dolu tutumlarının hesabı, dün olduğu gibi bugün de elbet sorulacaktır.

Sonuç

Nakşibendilik en politize olmuş en gerici en güdümlü ve en işbirlikçi tarikattır. Cumhuriye’tin ve Aydınlanma Felsefesinin gerçek düşmanlarıdır. Nakşibendilik Cumhuriyet Düşmanı bir tarikattır.

AKP, Nakşibendi Tarikatının siyasal kuruluşudur ve maddi anlamda dolaylı, siyasi anlamda ise doğrudan ABD tarafından yönlendirilmektedir. Nakşiler, Kurtuluş Savaşımız ve Cumhuriyetimizin ilk yıllarında gerçekleştirdikleri ayaklanmalar ile bir yere varamayacakları nı anlamışlardır.

Günümüzde yaptıkları; ‘beğenmedikleri’ ‘demokrasi treni’ ile devlete sızmak ve onu ele geçirmektir. Eskiden para-silah yardımı yaparak tarikatları kışkırtan eperyalistler de taktik değiştirmiştir. Bugün AKP’nin seçimlerde bu kadar yüksek oy alabilmesini sağlayan toplumsal yapının projesini ABD’nin hazırladığı bilinmektedir. Günümüz AKP’si çok ciddi maddi güçlere sahip, bu bilinen bir gerçek.

+

Aşağıda önce Vakit Gazetesi “yazarı” Abdurrahim Karakoç’un akıllara durgunluk verecek kalitedeki yazısı ve onun altında da benim kendisine verdiğim yanıtı bulabilirsiniz.

Azgın Kadınlar Festivali

Abdurrahim Karakoç

Vakit Gazetesi

Bir daha hayret ettim açıkçası.

Kadınlar günü münasebetiyle bu kadar salak

kadının bir araya geleceğini tahmin etmiyordum.

Kadınlar Gününde kadın haklarının yasağı devam etsin diye bağırın, höyküren kadınlar salak değilse nedir?

Başörtüsünden alıp veremediklerini de bilmemize imkan yok..

İddiaları “uygar” oldukları. Despotluklarına diyecek yoktur.

Seviyesizlikte ıcığ/cıcığ çıkmış bir televizyoncu, yasakçı salak kadınları meydanlara indirip robotlar gibi kullanıyor.

Beni en çok üzen, yasakçı kafadaki o salak kadınların Ay-Yıldız’lı nazlı bayrağımızı miting alanlarında sağa-sola sallamaları.

Dahası ise istismar ederek bayağılaştırmaları. Giden hafta değindim bu konuya.

Bayrak her yerde, gelişigüzel sallanacak bir flama değildir.

Kim ki yılın 12 ayınca balkonuna bayrak asıyorsa, mitinglerde mendil sallar gibi bayrak sallıyorsa, kesinlikle sahtekârdır.

Kesinlikle sahtekârlara alet olmaktır. Hele bir de güya “Gazi” denilen, başları kalpaklı bazı soytarılar var ki onlar beni tiksindiriyorlar.

Ne gaziliği bre zavallılar?

Siz olsanız olsanız; TV ekranlarında görünmek için hiçbir değeri tepelemekten çekinmeyen ahmaklarsınız.. Ellerinizde taşıdığınız bayrağıma yazık ediyorsunuz..

“Başörtüsü yasaklansın” mitinglerinde sizin ne işiniz var?.

Maraş’ın kurtuluşunu niçin bilmiyorsunuz?. İşgalci Fransız askerleri Maraş’lı kadınların peçelerini açınca; Sütçü İmam isimli kahraman gerekli derslerini vermişti. İşte gaziliğin en büyük timsali... Sütçü İmam iman ve ruhu var mı sizde?

Başörtüsü düşmanlarının, kaos karıştırıcılarının, İslâm muhaliflerinin düzenledikleri toplantılarda ne arıyorsunuz, söyler misiniz?

Alnında ay-yıldız bulunan kalpak giymek sizleri gerçekten gazi mi yapacak?

Geçin o hayali.

Şuna bakar mısınız?

Yasakçı gazi... Başörtüsüne muhalif gazi.

Ekmek arası dönere figüranlık yapan, edepsizliği, ahmaklığı şiar edinen gazi öyle mi?

Hayır, hayır, olamaz...

Bu saydığım menfi durumları gazi değil, cins tazi bile kabullenemez.

Ha, yukarda belirttiğim “yasakçı” kadınlar.

Ha sizler gibi ahmak zavallılar.

Nineniz, ananız, hanımınız, kardeşiniz yok mu sizlerin?

Olmasa bile hürriyet anlayışınız da mı yoktur.

Kendiniz için istemediğinizi niye başka kardeşleriniz için istersiniz?..

Belirli bir ücret mi ödüyorlar salaklığınıza mukabil?

Amma boşuna yoruluyorsunuz... Gün gelecek, o sallama aleti zannettiğiniz bayrağımız layık olduğu zirvelere dikilecek ve hiç inmiyecektir.

Hangi maksatla olursa olsun siyaset arenasında değeri düşürülen bayrağımız kirli ellerden mutlaka kurtulacaktır...

Söyler misiniz, “Kadınlar günü” diye bildiğiniz günün ilk kurucusu kimdir? Nerden bileceksiniz? Zıpçıktı günlerin tamamı ya bir papaz, ya bir rahibe, ya bir haham tarafından sokulmuştur düşünce defterimize..

Bu ayın 19’u çarşamba günü, Mevlid Kandili’dir..

Muhtemelen burnunuzu kıvırıyorsunuz. çünkü, İslâm’a karşı düşmanca tavır sergileyenler sizleri iğfal etmişler.

Ramazan Bayramı’na “şeker bayramı” lakabı takan

güruh, cahillikten mi öyle yapıyorlar?

Hayır, hınzır gibi bilerek, Müslümanların kutsal günlerini ya zihinlerden silmek, ya da makas değişikliği ile bilinmeze doğru sürüklemek içindir...

Dokunmayın bayrağıma!.. Dokunmayın hiçbir değerime...

Tahsil görmüş hiyardan cacık yapar “uygar”ım

Keser yaşlı eşiği, sucuk yapar “uygar”ım

Miting miting gezmekten hiç uğramaz evin

Ve sokakta babasız çocuk yapar “uygar”ım

http://www.habervak_tim.com/yazar.php?arama_metin=&select=Azg%FDn+ kad%FDnlar+ festivali

(20 Mart 2008 tarihinde bu sayfaya ulaşılabilirdi. Ancak gördükleri tepkiden olacak yazara ait ne var ne yok, her şeyi temizlemişler. Çok mert ve doğrudurlar vesselam!!!)

Abdurrahim Karakoç’a yanıttır:

Abdurrahim Karakoç,

“Azgın Kadınlar Festivali” başlıklı yazınızı okuduktan sonra, size birkaç çift söz etmek ihtiyacı duydum. Genellikle bu denli seviyesiz yazılara yanıt yazarak, değerli vaktimi ve enerjimi harcamak âdetim değildir ama bu yazınız her türlü bayağılık sınırını ve dolayısı ile de insanın tahammül sınırını aşıyor. Naçizane önerim, aklınızın ermediği konularda yazarken biraz daha dikkatli olunuz. Aksi takdirde insanın acınacak duruma düşmesi işten değildir.

Her şeyden önce kötü söz sahibine aittir. Karşısındakini salaklıkla suçlayan insanlar, nedense kendi salaklıklarını bir türlü göremezler.

Kadınlar gününde sizin deyiminizle “höyküren”, bizim deyimimizle ise “seslerini duyurmaya çalışan” o kadınların başörtüsü ile bir alıp veremedikleri yoktu. Onların sorunu türbanla, yani bir kesimin 25,

bilemediniz 30 yıl önce zorla yarattığı ve her geçen yıl biraz daha dayattığı, o siyasal İslam üniformasıyla. Bir sembol olan o türbanı, masum bir başörtüsü kılığına sokma çabalarınız, gerçekten düşündürücüdür. ‘Acaba kötü niyetten mi, yoksa seslerini duyurmaya çalışan kadınlara yakıştırdığınız o çirkin sıfattan mıdır?’ diye düşünmeden edemiyor insan.

Daha o insanların iddialarının ne olduğundan bile haberiniz yok. “Uygar” olduklarını değil, “Çağdaş” olduklarını savunmaktadırlar ve yazık ki; asıl robot olarak kullanılanlar, başlarının hava ile tüm temasını kesecek şekilde, o sentetik bone ve kumaşlara hapsedilmesine izin verenler ve böyle insan sağlığına zarar verici bir uygulamanın Allah kelamı olduğunu iddia edenlere, kayıtsız şartsız inananlardır.

Kadın haklarından ne anladığınızı da pek güzel ifade etmişsiniz doğrusu. Kadının başını böyle bir cendereye sokması mıdır kadın hakları yoksa Atamızın bize hediye ettiği haklar mıdır? Kadınıımız seçme ve seçilme hakkını tüm dünya kadınlarından önce kazanmış. Erkeğin iki dudağının arasındaki kaderinden kurtulmuş; çalışıyor, para kazanıyor, kendi ayaklarının üzerinde durabiliyor. Onuruyla, namusu ile erkeğin yanında yerini alıyor. Öyle erkeğin iki adım arkasından, utanacak bir şeyi varmış gibi başını önüne eğip yürümüyor. Kendine saygısı var, erkeğe saygısı var, yasalara saygısı var. Size kalsa kadına tanıyacağınız hak ortada işte: Türban!

Bu sembolle çıktığınız o uzun ince yolun sonuna varabilirseniz eğer, evde oturup yalnızca erkeğine hizmet edip, ona çocuk doğurmaktan ibaret bir yaşantıya sahip olma haklarını da elde edecek kadınlarımız, sosyal, siyasal, iş ve benzeri yaşamlardan silinme hakkına da kavuşacaklar. Bir kadın daha ne isteyebilir ki?

Kısacası vatan ve rejim söz konusu olduğunda bayrak asmak veya sallamak değil, türbanı baş örtüsü kılığına sokup dayatmak, kadını toplumdan silmeyi kadın haklarını koruyor pozunda savunmaktır, asıl sahtekarlık.

Siyasi İslam'ın sembolü türbana karşı tepkisini göstermek için Kuvva-i Milliye'nin sembolü kalpağı takıp, temsili olarak bir şeyler anlatmaya çalışan insanların çabaları, size ahmakça geliyor ve tiksindenize neden oluyorsa; sizlerin her fırsatta Sütçü İmam'ın, o temiz yürekli vatansever insanın adını dilinize dolayıp, kendi amaçlarınız için kullanmanız da benim midemi bulandırıyor...

Kapasitenizi zorlamak ve sizi yormak istemiyorum ancak bir gerçeği ortaya koyabilmek için buna mecburum. Şimdi lütfen kendinizi zorlayın ve gözünüzün önüne işgal edilmiş bir Maraş getirin. Düşman askerleri tarafından işgal edilmiş bir Maraş. Ayrılıkçı Ermeniler, Fransızlar tarafından silahlandırılmış, Fransız ordusunda on bin kişilik bir Ermeni kuvveti oluşmuş, bunlar her gün köyleri basıyor, kadınları taciz ediyorlar. Hayal edebildiniz mi?

Halkın canının burnuna geldiği böyle bir ortamda en ufak bir damla, bardağı taşırmaya yeter de artar bile. Maraş'ta tesadüfen o damla, Sütçü İmam'ın dükkanının önünde Fransız askeri üniformalı Ermenilerin hamamdan dönen kadınların peçelerini açmaya çalışmaları olmuş. Aynı askerler, kadınların peçelerini açmaya çalışmak yerine, küçük bir çocuğu tartaklasalardı, halktan bir adamı haksız yere dövselerdi ya da öldürselerdi, bayrağımızı indirmeye kalksalardı, aynı tepkiyi vermez miydi Sütçü İmam?

Sadece burada mı sömürülüyor Sütçü İmam'ın adı? Gelelim 1978'e. Yer yine Maraş ama artık Kahramanmaraş... Sömürülen isim, yine Sütçü İmam.

19 Aralık 1978 günü Çiçek Sineması'nda bir ses bombası patlar. Bu bombanın ardından seyirciler, her ne hikmetse bir anda eylemciye dönüşüp "Kanımız aksa da zafer İslam'ın!" sloganı ile CHP il binasına saldırırlar. Zaten bir süredir şehirde "Komünistler, Allahsız Aleviler, şehir suyuna zehir kattılar" fısıltısı dolaşmaktadır. Derken patlamanın olduğu gece ikinci bir söylenti daha ortaya çıkar. "Sinemayı komünistler bombaladı". Ertesi gün Alevilerin oturduğu bir kahvehane bombalanır. Sonraki gün TÖB-DER üyesi iki öğretmen öldürülür ve on bin kişinin katılımı ile cenazeleri 22 Aralık'ta kalkar.

Cenaze korteji Ulu Cami önüne geldiğinde, cami içinde ve çevresinde silahlı iki bin kişi, korteji beklemektedir. O gün, Bağlarbaşı Cami imamının Cuma vaazı şöyledir: **"Oruç tutmak, namaz kılmakla hacı olunmaz, bir Alevi öldürürsen beş sefer hacca gitmiş gibi sevap kazanırsın. Bütün din kardeşlerimiz hükümete ve komünistlere, dinsizlere karşı ayaklanmalıdır"**

İşte bu vaazdan sonra söz konusu kalabalık, "Komünistlerin ve Alevilerin cenaze namazı kılınmaz!" sloganı ile korteje saldırır. Kortej dağılır ancak kalabalığın öfkesi dinmez. Kahramanmaraş çarşısına doğru yürüyüşe geçerler. CHP'li ve Alevi olan vatandaşlara ait işyerlerini tahrip ederler. Çatışmalarda üç kişi daha hayatını yitirir. Bazı ev ve işyerleri daha önceden "üç hilal" ile işaretlenmiştir. Kapısında bu işaretin bulunmadığı ev ve iş yerleri yerle bir edilir. Aynı gece bir söylenti daha yayılır kente: Ertesi gün komünist Aleviler, silahlı saldırıda bulunacaklardır!

Ertesi gün, yani 23 Aralık'ta katliamın çağrısı Belediye hoparlörlerinden ve Ulu Cami minarelerinden yankılanır: "Alevi kafirler, Yörükselim'de bir çok din kardeşimizi şehit ediyorlar. Allah'ını seven Müslümanlar

hazır olsunlar!”

İşte, o utanç verici olaylar, bu koca yalanla başlar. Başta Yörükselim olmak üzere Alevilerin yaşadığı semtlerde evlere saldırılır. Uzun menzilli silahlarla taranan evler, bombalanır ve yakılır. Çoluk çocuk, kadın erkek demeden Aleviler öldürülmeye başlanır. Elllerinde silahlar, taşlar, sopalar, keserler, baltalarla saldıran gözü dönmüş kalabalık, tam bir katliam yapar...

24 Aralık sabahı şehirde sokağa çıkma yasağı ilan edilir. Olaylar sırasında saldırganlar arasında polislerin de bulunması nedeni ile polis görev dışı bırakılmıştır. İsteddiği yardım gelmeyen asker, elindeki mevcutla olayları önlemeye çalışmaktadır. Aleviler bu yasağa uyar ancak karşı taraf, sabahın erken saatlerinden itibaren civar şehir ve köylerden de aldıkları katılımı saldırılara başlar. Av tüfeği satan dükkânların yağmalanmasıyla silahlanan kalabalık, “Müslüman Türkiye” sloganı ile Alevi mahallerine bir kez daha saldırır.

“Bugün cihat günüdür, bir Alevi öldüren cennete gider. SÜTÇÜ İMAM AŞKINA VURUN!..” naralarıyla savunmasız insanlar kurşuna dizilir, evleri ile birlikte yakılır, hastaneler kuşatılır, bir şekilde kurtulan yaralılar öldürülür.

Alevilerin, “dinsiz” ve “sünnetsiz” olduğuna inanmaktadırlar. Bunu kontrol için yollarda erkekleri çevirip, pantolonlarını indirip, sünnetli olup olmadıklarına bakarlar.

19 Aralık’ta başlayan olaylar ancak 25 Aralık’ın sonunda gece yarısı sona erer. “Sütçü İmam aşkına vuranlar”ın verdiği zarar çok ağırdır.

* Resmi rakamlara göre 111, yaşayanlara göre ise 500’e yakın ölü.

* Resmi rakamlara göre 2000’in üzerinde,

yaşayanlara göre ise 5000'den fazla yaralı.

* Tahrip edilip, yakılan 552 ev ve 289 iş yeri.

* Katliam sonrası Alevi nüfusun % 80'i hızla Maraş'tan göç etmiştir.

Hiç gülmeyin, ben Alevi değilim. Sağ - Sol kavramına inanmam, CHP'li de değilim. Komünist hiç değilim. Sadece insanım. Ülkeyi karıştırmak için dinin kullanıldığını, kendi halinde dindar insanların dini kışkırtmalarla nasıl bir canavara dönüştürülebileceğini gören ve bundan dehşet duyan bir insan. Sütçü İmam gibi temiz isimlerin, kirli emellere nasıl alet edildiğine şahit oldukça kahrolan bir insan. "Yeter artık! İnancımız rahat bırakılsın, kötüye kullanılsın! Bugün ortada bir kaos varsa, onu yaratanlar türbana karşı olanlar değil, türbanı yaratıp, dayatanlardır. Çözümse türbanı dayatmakta değil, tehdidi ortadan kaldırmakta yatıyor" diyen bir insan.

Ne nükleer silahlar, ne diğerleri, cehalet, kör inanç ve kışkırtmanın bir araya gelmesiyle oluşan doğal silahın eline su dökebilirler. Sonuçta türban karşıtlığı bir damla kan dökmüyor ama dini kışkırtma yukarıda anlattığım gibi onlarca katliama sebep oluyor. Şimdi bana hepsini tek tek saydırmayın.

Şimdi geelim "salaklığımıza". Artık boş laf ebeliğini geçin de gerçekleri görün, oradaki kadınları da din tacirlerinizle karıştırmayın. Kimlere para ödendiğini eminim bizden daha iyi biliyorsunuzdur.

Kadınlar gününün yaratıcısına gelince, asıl siz kimin yarattığını bilmiyorsunuz. 17 Mart 2008 tarihinde Ulus Gazetesi'nde yayınlanan ve Suay Karaman tarafından yazılan "8 Mart'ın Ardından" adlı yazıya bir göz atalım:

"Daha iyi çalışma koşulları elde etmek için, 8 Mart 1857 tarihinde New York'taki bir tekstil fabrikasında 40.000 işçi grev yapmıştı. Polisin işçilere saldırması

sonucunda çıkan kargaşa ve yangında çoğu kadın 129 işçi hayatını kaybetmişti.

1910 yılında Kopenhag'da 2. Sosyalist Enternasyonale bağlı toplanan Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda, 8 Mart 1857 tarihindeki tekstil fabrikası yangınında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart tarihinin "Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanması kararlaştırılmıştır.

1921 yılında Moskova'da toplanan 3. Uluslararası Kadınlar Konferansı'nda bu günün "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanmasının ilan edilmesinden ardından, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 16 Aralık 1977 tarihinde 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" olarak kutlanmasını kabul etmiştir."

Kadınlar Günü'nün kabul edilmesinin temel sebebiyle bugünün ne ilgisi olduğunu anlamak için Uluslararası Af Örgütü'nün, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle hazırladığı rapora göz atmak gerekiyor. Rapora göre;

* Dünya kadınlarının % 20'si, fiziki veya cinsel saldırıya maruz kalıyor.

* ABD'de her 15 saniyede bir kadın dövülüyor. Her yıl 700 bin kadın tecavüze uğruyor.

* Mısır'da kadınların % 35'i kocalarından dayak yiyor.

* Evde sürekli dayak yemenin uzun vadeli etkileri fiziksel ve psikolojik olarak yıkıcıdır.

Kadınlar, nerede gerçekleşirse gerçekleşsin, tecavüz sonucu sarsıntıya uğrarlar ve yaralanırlar. Tıbbi sonuçları psikolojik sarsıntı, yaralar, istenmeyen gebelik ve kısırlıktır.

* Sorumlular, kadını itaat için sindirmeyi veya akrabalarına itaatsizliği nedeniyle utandırdığı için cezalandırmayı amaçlayabilir.

İşte bu rapor doğrultusunda çoğu kadın 129 işçinin

grev sırasında şiddete maruz kalarak öldürülmesinin ardından 120 yıl sonra Birleşmiş Milletler'in 8 Mart tarihini kadınlara hediye etmesinin nedenlerini anlamış olabiliyoruz.

Tüm dünyada kadınlar yıllarca mücadele vererek, gerektiğinde ölecek haklarını söke söke koparmışlardır. Bir tek bizim ülkemizde, hem de herkesten önce kadın hakları kadınların kucağına Mustafa Kemal Atatürk tarafından hediye olarak bırakılmıştır. Büyük ihtimal ile bunun içindir ki; bir türlü kıymeti bilinmemekte, hatta bazen istenmemekte ya da kullanılmamaktadır. Görüyorsunuz ya işte "salaklık" gerçekten de "parayla" değil.

Bayrağımız zaten zirvede ve dalgalanmakta ancak sanırım siz bunun farkında değilsiniz. Bizlerin tüm amacı da o bayrağın indirilip, yerine ABD, AB, PKK veya İslam Cumhuriyeti'nin bayrağının dalgalanmasına engel olmaktır. Onun için, bayrağımıza uzanan elleri önce biz kırarız!

Değerlerinize gelince, Arap kültürünü dayata dayata yeterince yok ettiniz değerlerimizi. Bizim gerçek İslam'a saygımız tam. Ortada iğfal edilen birileri varsa o da Arap kültürünü kendi kültürüne tercih edenlerdir. Başörtüsünü, yazmayı bırakıp, türbana, çarşafa bürünmek de bunun örneklerinden yalnızca biridir. Ortada bir de İslam düşmanı varsa, o da dinimizi orasından burasından çekiştirip, kendi emelleri için değiştirmeye çalışanlardır.

Son olarak şunu da belirtmek isterim ki; bu yazınızdan dolayı hanımlar size hakaret davası açıyorlarmış. Ben açmayacağım, tamamen zaman kaybı, çünkü sizin cezai ehliyete sahip olduğunuzu hiç sanmıyorum.

Tanrı sizleri ıslah ederken, aklı başında ve kadına hak ettiği değeri veren, saygıyı gösteren erkeklerimizi

de yanımızdan eksik etmesin.

Bu dörtlük de benden:

Terbiyeden nasibini alamamıştır “yobaz”ım

Aklı ermez, yine de yazar olur “yobaz”ım

İçindeki karanlık yansır her cümlesine,

İftira en büyük günahtır, onu bile bilmez “yobaz”ım.

Değer Erbora, 20 Mart 2008

+

31 MAHİR'DEN,

Hayri Balta sana hayırlı günler diliyorum Sana birkaç soru sormak istiyorum.

Sana göre bu kainat insanlar hayvanlar ağaçlar vb. gibi canlılar nasıl oluştu bunu açıklar mısın?

Bir de ahiretin varlığına inanıyor musun? İnanıyorsan veya inanmıyorsan niye?

Cevap yazarsan sevinirim...

Mahir, 12.12.2003

+

Sayın Mahir,

İletini aldım. Çarşamba gününe değin doluyum. Sorularının yanıtını ancak çarşambadan sonra verebilirim. Ama bu ara zaman bulursam yanıtımı çabuklaştırırım.

Saygılarımla,

H.B.12.12.2003

+

Sayın Mahir,

Önce saygı, sevgi,

Edepli söylemin için sevdim seni.

İki soru sormuşsun bana.

Yanıt veriyorum iki soruna:

İki sorundan ilki: “Bu evren nasıl görüntüye geldi”

İkincisi: “Ahretin varlığına inanıyor musun? İnaniyorsan niye, inanmıyorsan niye?” değil mi?

Bütün ruhçular (dincilerin hepsi) Evren’e bakmışlar, merak etmişler. Şöyle bir tahmin yürütmüşler... Şu kulübeyi yapan biri olduğuna göre; muhakkak bu Evren’i (Dünyayı, ayı, güneşi, yıldızları...) de yaratan biri var demişler?

Görülüyor ki soruyu soran da, yanıtlayan da kendileri...

“Bakın! İşte aradığınız Tanrı benim diyen biri yok ki!”

İnsandır Tanrı kavramını yaratan.

Tanrı da bir kavramdır inan...

Tanrı:

Madde olarak yoktur, mana olarak vardır.

Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır.

Ruh olarak yoktur, simgesel olarak vardır.

Kişi (zat) olarak yoktur nitelik (sıfat: esma-i hüсна dedikleri...) olarak vardır.

Demek ki var diyen de insan, yok diyen de insan...

Bunun dışındaki söylemler bilgisizliktendir, korkudandır, umuttandır...

Dahası çok büyük bir aldatma, kocaman bir yalandır...

Ahretin varlığına gelince;

Bu da bir kavramdır, her şeyden önce...

Ahretin Türkçe’si “Gelecek zaman” demektir.

Yarın, bu güne göre ahrettir.

İnsan; olumlu ya da olumsuz bir iş yaparken muhakkak düşünür.

“Acaba bu davranışım nasıl karşılanır?” diye içinden geçirir.

Bütün ruhçular (dinciler demek istiyorum...) öldükten sonra insanın ahretle karşılaşacağını ileri sürerler...

Oysa öldükten sonra gideceğimiz, hesap vereceğimiz bir yer yoktur.

Hesap yaşarken verilir:

Kuran’da bu durum şöyle dile getirilir:

K. 17/14:“Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter.”

Burada kabirdekilere değil yaşayanlara seslenilmektedir.

Bilmem bu usana yeter midir?

Bir de İncil’deki şu ayetlere dikkatini çekerim:

“Çünkü Tanrı: Ölüler içindeğil dirileriçindir.” (İncil. Matta. 22/32, Markos. 12/27, Luka. 20/38)

Ölü-diri kavramları dinlerin temel taşıdır.

İnsan, tapınmalarla (ibadetlerle) değil;kötülöklere öldükten Tanrı’ya kavuşur.

Bu konularda bilgi sahibi olmak istiyorsan Kutsal kitapları bir karıştır ve de Kuran’daki şu ayetleri araştır:

“Kuran öölölere değil dirilere gönderilmiştir.” (K. 26/70)

“Onlar öölödürler.” (K. 16/21) dedikten sonra İslam Peygamberi kendi kendine: “Sen öölölere duyuramazsın!2 (K. 27/80, 30/52, 35/22) demiştir.

Bütün ruhçular, Tanrı'dan söz ederler ama Tanrı'yı bilmezler.

Hepsi de sanal bir Tanrı'nın, sanal bir ahretin peşine düşerler.

Olmaz edepsizliği yaparlar sonra da "Allah büyüktür, nasıl olsa bizi affeder!" derler.

Bunların başında da tanınmış ilahiyatçılar gelir.

Ör. Bunlardan üçü Yaşar Nuri Öztürk, Zekeriya Beyaz, Bayraktar Bayraklı gibilerdir.

Biliyorum, şimdi Mahir kardaşım benden örnek ister. Bu konuda sana iki örnek yeter. Eğer Y. N. Ö.'ün Tanrı bilgisi (Burada Tanrı, sorumluluk duygusunun simgesidir...) olsaydı,

Tanrı'dan korksaydı, bir milletvekili olarak TBMM'ye devamsızlık edenlerin başında gelmezdi.

Y. N. Öztürk Meclisin en devamsız milletvekillerinden birisi...

Bunun aldığı aylık haram değil mi?

Müslüman haram yer mi?

Aynı şekilde Zekeriya Beyaz'ın da Tanrı bilgisi olsaydı, ahreti bilseydi; uçakla gidip geldiği biletlerin parasını hem Vakıf'tan hem de Üniversiteden tahsil eder miydi?..

Tanrı'dan korksaydı; şu soruyu kendi kendine sormaz mıydı?:

"Bir kere verdiğim uçak biletlerinin parasını iki yerden nasıl alırım?

Farkına varırlarsa, benden hesap sorarlarsa, zorda kalırım!" demez miydi?

Bu işi yaparken içindeki uyaran duygu (Cebrail, Ruhul Kudüs, iyiliğe yönelten duygu: Tanrı) kendisini uyarmıştır.

Ama şeytan (Kötülüğe sürükleyen duygu...) üstün

gelerek“Al al, fırsat bu fırsat! Kim farkına varacak!” diye kendisini aldatmıştır.

Şeytan (İçindeki kötülüğe sürükleyen duygu ve düşünce...) kendisini köçek gibi oynatmıştır.

Bu nedenle hakkında İstanbul Kadıköy adliyesinde dava açılmıştır.

Öldükten sonra kendisinden hesap sorulacağını; kim nasıl nerden bilecektir?

Kaldı ki kendi anlayışına göre “Allah büyüktür, günahını affedecektir!”

Mahir kardaşım, Tanrı'ya da inanırım, ahrete de inanırım.

Dünyanın en Allahçı, en dindar insanlarından biri sayılırım.

Şimdi ben sanal Allah delilerine bunları nasıl anlatırım?

Onların bu Allah saplantılarına baktıkça şaşar kalırım.

Aklı başında bir insan görmediği Tanrı'ya inanır mı? Kafir diye bir başka insanın canına kıyar mı?

Bilmem Mahir kardaşım, sorularına yanıt verdim mi?

Sen hiç böyle yanıt veren birini gördün mü?

Şimdi kal sağlıcakla, saygı sevgi yeniden sana...

Av. Hayri Balta, 12.12.2003

+

Ben yine sana hayırlı günler dileyerek başlamak istiyorum; edepli olmama sevinmişsin sağ ol ben edebi sevmenden dolayı sevindim.Öncelikle şunu

söylemek istiyorum söylediklerinden çok bir şey anladığımı sanmıyorum gerçekten senin gibi anlatan ikinci bir şahıs görmedim. İlk sorumda demiştim ki sana sen de vermişsin cevabını bana kısaca. Anladığıma göre diyorsun ki bu evren deki her şeyi biz adlandırmışız kavramları bizler oluşturmuşuz. Tanrı da bir kavram olduğuna göre diyorsun Tanrı kavramını da biz yaratmışız öyle değil mi? Ben ama Tanrı'yı kim oluşturmuş diye sormadım bizleri kim oluşturmuş evren ilk canlılar nasıl oluşmuşlar diye sordum. Yani ilk insan nasıl meydana gelmiş herhalde onun kendi kendini yaptığına ihtimal vermiyorsundur öyle değil mi? Yoksa evrim sonucu mu oluşmuştur ilk insan ha ne dersin? Ben bu soruma yanıt almak istiyorum. Ayrıca dincileri yürüttüğü tahminin yanlışlığı nerede sen sadece onlar hakkında bilgi vermişsin ama bu yargılarını çürütecek bir şey söyleyememişsin.

İkinci soruma gelince anladığıma göre diyorsun ki ahiret kelimesinin Türkçe karşılığı gelecek zamandır. Böylece yaptığımız şeyleri cezasını çekeceksek ileriki zamanlar da ömrümüzün ilerleyen zamanlarında çekeceğiz öyle mi (Ben böyle anladım) Peki ömrümüzün ilerleyen zamanlarında bize bu cezayı verecek olan kimdir? Ya da bizi ödüllendirecek olan kimdir? Lütfen bu sorunun cevabını da merak ediyorum. Ayrıca örnek olarak vermiş olduğun kişilerin bana göre zaten İslami yaşamla ilgileri bence çok az kalplerini yaşamlarını bilmediğim için böyle diyorum yoksa onlar hakkında çok daha fazla şeyler söylerdim... Bana göre İslam'a çok büyük zararları dokunuyor temsil noktasında bence sifıra yakınlar.

Ayrıca bu arada cevaplarını verirken Kuran'a dayandırmışsın ben bildiğim kadarıyla sen Kuran'a inanmıyorsun beşer kelamı diyorsun öyleyse ona niçin istinbat edip onun hükümleriyle cevap vermeye

alışıyorsun. Lütfen bu sorularıma da cevaplar istiyor ve sana hoş akal diyorum ayrıca edep mevzuu zaten bizim İslami prensiplerimiz içerisinde böyledir sana diken uzatana sen gller uzatacaksın ayrıca bu zamanda medenilere galebe ikna iledir.

Her şey konuşarak hal olunabilir.

Sevgiyle esenlikle kal.

Mahir, 17.12.2003

+

Hayri Balta hayırlı günler hala cevabını gndermedin lütfen cevabını munirm008@hotmail.com a gndergrşmek üzere selamtle

Mahir, 25.12.2003

+

Mahir kardaşım,

nce saygı, sevgi sunarım...

İletilerine dikkat ediyorum.

Allah'ın bir selamını göremiyorum.

Size daha önce de, ilk iletini aldığımda, yazmıştım.

"...İletini aldım. arşamba gününe değin doluyum." demiştim.

Böylece işlerimin yoğun olduğunu belirtmiştim.

Bu işlerim arasında okumak var, yazmak var.

Sorulara yanıt vermek var,

Sitemize yazı hazırlamak var.

Eşin dostun sorularına yazılı olarak yanıt vermek yanında kimilerine sözlü olarak yanıt vermek de var.

Bütün bunların yanına bir de yaşlılığı ve ağır hastalıklarımı eklersen gerçekten bu Hayri Balta size ne zaman hemen mektup yazar.

Ne ise daha fazla beklersem sizi zeceğimi anladım.

Diğer işlerimi bıraktım, size yanıt vermeyi öne aldım.

Özetlersek; sormuşsun bana üç soru...

Sorduğun bu soruların yanıtları verilmiştir Sitemdeki birçok yazılarda doğrusu.

Sorularına sitemdeki yazılarda yanıt arayacağına kestirmeden giderek bana sormuşsun sorunu...

İşte ilk sorunuz: "...ilk canlılar nasıl oluşmuşlar diye sordum. Yoksa evrim sonucu mu oluşmuştur ilk insan ha ne dersin?"

Biliyorsun bu konuda iki görüş var.

Ruhçular bu konuda "Yaratan Ruhtur! (Tanrı'dır)" der.

Maddeciler ise "Yaratan maddedir!" der.

Ruhçular derler ki "Tanrı, doğmamıştır, doğurmamıştır. Onun varlığı kendindendir. Onu kimse yaratmamıştır."

Maddeciler derler ki: "Madde doğmamıştır, doğurmamıştır. Onun varlığı kendindendir. Başkası tarafından yaratılmamıştır."

Ruhçular bu savlarına karşı bir dayanak gösteremezler; maddeciler ise dayanak gösterirler.

Dayanağımız "Bilimdir" derler.

Çünkü bilim: "Hiçbir madde yoktan var olmamıştır. Var olan madde de yok olmayacaktır" der.

Maddecilerin bilimsel bir dayanağı var.

Ruhçuların ise bilimsel bir dayanağı olmayıp yalnızca zanları var.

Gösterdiğimiz örnekte bilim (maddeciler)"var olan

yoktan var olmamıştır” derken ruhçular,
“Bu maddeyi yaratan bir Ruh (Tanrı) var” derler.

Bu duruma göre Tanrı var diyen kim oluyor?
İnsan da Tanrı’yı yaratan oluyor?

Kusura bakma ama ben bu kadar zeki değilim.
Ben kendini bilen biriyim.

Böyle inanan, düşünen birine “Yoksa canlı Evrim sonucu mu oluştur?” diye sorulur mu?

Hele anadan doğma “maddeci” olan Hayri Balta maddenin yoktan var olduğu teorisini doğru bulur mu?

Şimdi gelelim ikinci soruna: “...diyorsun ki ahiret kelimesinin türkçe karşılığı gelecek zamandır. Peki ömrümüzün ilerleyen zamanlarında bize bu cezayı verecek olan kimdir?”

Evet böyle diyorum ahiret insanın eylemlerinin sonuçları ile yaşarken karşılaşacağı bir sondur.

Bu konu Kuran’da şöyle buyrulmuştur:

K. 17/14:“Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter.”

Böylece hesap sorma işlemi öldükten sonra değil de yaşarken olmuştur.

Şunu da belirtiyim ki: Bu sonuç “ölüler” için değil “Diriler” içindir.

“Ölü” ve “Diri” konusunda ilk iletimde ayrıntılı yanıt verilmiştir.

Öyle ki “Tanrı, ölüler için değil diriler için!” (İncil. Matta. 22/32, Markos. 12/27, Luka. 20/38) denmiştir.

Bizim sözümüz vuslata ermiş insanlar (İnsan-ı kâmiller) içindir.

Olgunlaşmamış insan Tanrı'yı, Ahreti, Cenneti, Cehennemi ne bilir.

Olgunlaşmamış insanlara "Günah işlerseniz, cezanızı öldükten sonra ahrette Tanrı verecektir!" denir.

Böylece cahil insanların, ahretle korkutarak günah işlemeleri önlenir...

Ama böyle denilmesine karşın cahil insanların suç işlemesi önlenebilmiş midir?

Bütün dünyada suç işlemiş olanların çoğunluğu dincidir...

Gelelim üçüncü soruna: "...cevaplarını verirken Kur'an'a dayandırmışsın ben bildiğim kadarıyla sen Kur'an'a inamıyorsun beşer kelamı diyorsun öyleyse ona niçin istinbat edip onun hükümleriyle cevap vermeye çalışıyorsun."

Nereden biliyorsun benim Kuran'a inanmadığımı, niçin böyle suçluyorsun beni?

Böylece unutuyorsun Ahreti...

İstinbat'ın anlamı "Bir sözden gizli bir anlamı meydana getirmektir!"

Yaptığım Kuran'ın gizle anlamına dikkat çekmektir.

Ben bu anlayışa vardım sa dayanağım kutsal kitaplardır.

Tanrı'yı kendimde aramanın dayanağı diğer kitaplar yanında Kuran'dır.

Örneğin bak şu ayetlere:

Bu ayetlere göre

K. 8/12: “Tanrı, kişinin kendisi ile kalbi arasındadır.”

K. 50/16: “Tanrı, insana şah damarından daha yakındır!”

Ben Kuran’ın Peygamber sözü olduğunu ileri sürüyorum.

Çünkü peygamber de beşerdir, şaşar diyorum.

Şimdi Türkiye Cumhuriyeti yasaları;Kuran’ın 230-232 ayetine hukukunda yer vermemektedir.

Oysa Kuran’a göre: “Tanrı’nın hükmünü geri çevirecek yoktur.” (K. 13/41)

Soruyorum sana Tanrı hükmüne niçin sahip çıkmamaktadır?

Tanrı böyle demiş olsaydı elbette hükmüne sahip çıkacaktır.

Sahi, Tevrat ve İncil değiştirilmiştir diyen bir Müslüman’a;bu güne değin bir Yahudi ya da bir Hristiyan’dan, “Müslüman olmadığın halde niçin Tevrat’tan-İncil’den örnek veriyorsun?” diyen olmuş mudur.

Bir komünist, Marks’ı eleştiren bir kapitalistte “Komünist olmadığın halde niçin Marks’ı, Komünizmi eleştiriyorsun!” demiş midir?..

Mektubunu şöyle bitirmişsin: “...edep mevzuu zaten bizim İslami prensiplerimiz içerisinde böyledir sana diken uzatana sen güller uzatacağın ayrıca bu zamanda medenilere galebe ikna iledir. Her şey konuşarak hallolabilir. Sevgiyle esenlikle kal...”

Beklerim sana diken uzatana gül uzatırsın; şeytana uyup ona bu kâfir olmuş demezsin...

şeyi konuşarak halledersin.

Bizden Tanrı’nın bir selam-sabahını esirgemezsin..

Şimdi kal sağlıcakla.
Yeniden saygı sevgi sana...
Av. Hayri Balta, 26.12.2003

+

Hayri Balta sorduğum sorulara halen cevap alamadım yoksa acaba mail de mi bir hata var bilemiyorum. O soruların cevabını beklemekle birlikte sence sen öldükten sonra sana ne olacak toprak mı olacaksın yoksa yok mu olacaksın.

Peki yok olacaksan yok olmayı ister miydin yoksa yaşamak mı isterdin?

Mahir, 26.12.2003

+

Sayın Mahir,
Önce saygı, sevgi,
Bir dakika önce sorularına yanıt verilmiştir.

Ben öldükten sonra İnsan olarak ruh olarak yok olacağım; ama toprak olarak, madde olarak yok olmayacağım.

Madde olarak varlığımı ebediyen sürdüreceğim.
Daha sana ben ne diyeyim.

Şimdi kal sağlıcakla, saygı, sevgi sana. H.B.
26.12.2003

+

Mahir Kardaşım,
İletini aldım. Yanıt vereceğim. Ancak www.hayribalta.net.cjb adresindeki sitemin index sayfasını bu gün güncelledim. Oraya bir bakarsanız size verdiğim yanıtı, Yunus Emre'nin şiirlerini ve benim Tanrı Beddua Eder mi başlıklı yazımı göreceksiniz.

Şimdi kal sağlıcakla, saygı, sevgi sana.
Av. Hayri Balta, 27.12.2003

+

Hayırlı günler Hayri Balta..
Cevaplarını aldım ama işlerimden dolayı sana

cevap yazamamıştım şimdi yazıyorum..

Öncelikle ilk madde problemini halen anlayamamış durumdayım(tabi senin verdiği cevaplara göre) madem ilk madde yoktan var olmadı peki bilim ilk madde yi nasıl açıklıyor veya açıklayamıyor mu?Nasıl var oldu hiçbir şey kendi kendine olabilir(Bu da zaten yoktan var olma demektir yine) mi hadi diyelim ki oldu bilimin söylediğine göre insanlar daha sonra oluşmuşlar peki o zaman bütün bu dünya nasıl birbirine bu kadar muvafık oldu yani elma ağacı bizi bilmez ve bizi tanımaz ama bakıyoruz ki tam bizim için uygun rengi gönlümüzün tadı ağzımızın kokusu burnumuzun ve muhtevası da hücrelerimizinhoşuna gidecek şeyleri nasıl yapabiliyor bizi bilmeyen bir şey nasıl böyle şeyleri yapabilir bunları daha doğrusu kendisi mi yapar acaba? Hiç bir bilgisi olmayan bir şey nasıl böyle muhteşem şeyleri yapabilir bilimin yapamayacağı şeyleri bile. Bilim daha fotosentezi bile açıklayamazken nasıl olurda bu varlık bunları yapabilir eğer bu kadar akıllı olsaydı bize elmasını bedavaya verecek kadar aptal olur muydu hiç.

Şu dünyada olan bütün işlere baktığımızda her şeyin hemen hemen insanlar için olduğunu görüyoruz.

Peki bu varlıklar bizi nasıl tanıyıp bize uygun bir şekil aldılar birbirinden habersiz bu kadar şey nasıl olurda yan yana gelince bu kadar muvafık olur. Biz bir çocuğumuza bile elbise alırken eğer çocuğumuz yanımızda değilse çoğu zaman tam ona uygununu alamayız nasıl olurda kainatta bu kadar 400 bin çeşit mahluk böyle birbirine uygun olur.

Ayrıca soruyu sorup düşündükten sonra cevabını verdiğimiz şeyleri biz mi yaratmış oluyoruz yani bir yere girsek orada yarısına kadar dolu bir çay bardağı görsek sonra düşünssek burada bir adam varmış çayını bitirmeden gitmiş desek o adamı biz mi yaratmış

oluruz yada gelsen evinin dağınık olduğunu görsen ve bazı şeylerin olmadığını görsen aklına ilk ne gelir hırsızın girdiği değil mi (Yani ilk önce araştırabilirsin belki karına çoluğuna çocuğuna sorarsın onlar hayır biz yapmadık deseler bütün pencereler kapalı olsa bile rüzgar dağıtmıştır herhalde mi diyeceksin yoksa polise mi gideceksin.) Peki o zaman o hırsızı biz mi yaratmış oluruz.Polise gittiğinde eğer polislerde senin bu mantık kaidelerin içerisinde hareket ediyorsa seni hiç takmayacaklar bunu hırsıza yormayacaklardır..

Sorduğum soruların cevabını vermeye çalışıyorsun ve bana “Böyle inanan, düşünen birine “Yoksa canlı Evrim sonucu mu oluştur?” diye sorulur mu? Hele anadan doğma “maddecı” olan Hayri Balta maddenin yoktan var olduğu teorisini doğru bulur mu? “diyorsun ben senin ne düşündüğünü sen senin cevabını verdikten sonra anlıyorum ve soru cevaptan önce sorulur Hayri Balta.

Birde ahretin anlamını anlamam için insan-ı kamil olmama bağlıyorsun bunu baştan söylesene niye bana cevap vermeye çalışıyorsun direk böyle her şeyi kestirip atabilirsin mantığını anlatmadan ya siz zaten anlamazsınız bunu sadece insan-ı kamil olanlar anlar deyip susturabilirsin değil mi değilse cevap bekliyorum bize yaptığımız kötülüklerin cezalarını kim verecek zalimleri edepsizleri kim te'dip edecek.

Olgunlaşmamış insanlara “Günah işlerseniz, cezanızı öldükten sonra ahrette Tanrı verecektir!” denir. Böylece cahil insanların, ahret korkusu ile, günah işlemeleri önlenmeye çalışılır. Ama böyle denilmesine karşın cahil insanların suç işlemesi önlenememiş midir? Bütün dünyada suç işlemiş olanların çoğunluğu dincilerdir...diyorsun peki insanların suç işlemesi nasıl önlenecektir. Senin görüşlerin doğrultusun da sadece kamil insanlar suç işlemeyeceklerdir neden çünkü

ilerde yaptıklarının cezasını görme fikri var onlarda peki Müslümanlar ne diyor aynı şeyin daha da kuvvetlisini söylüyor diyor ki eğer suç işlerseniz cehennem var diyor eğer güzel ahlaklı olursanız da cennet var diyor söyle bakalım bunları dinlemeyen insan senin daha açıklayamadığın görüşleri ni dinler mi herşeyi böyle kestirip atarsan zaten bizim bu görüşümüz insan-ı kamiller için deyip diğerlerini dışlarsan senin görüşlerini dinler mi ha bir de merak ettim siz insan-ı kamiller kaç kişi varsınız. Ayrıca en çok suç işleyenler diyorsun dinciler peki sana soruyorum velilerden kaç kişi suç işlemiş kaç tanesi bırak suç işlemeyi kaç kalp kırmışlar gösterebilir misin bana bunları dinci diye benim karşıma çıkardıklarının hepsi dinimle alakaları olmayan yok talibanmış yok Saddam şerefsiz miymiş bunlar mı dinci. Bunlara halkınıza işkence edin diyen yadateröristlik yapın diyen bizim yüce İslam dinimiz mi? Hayır bizim dinimiz bir serçeye bile hakkını verirken sen nasıl bunlara dinci diyebilirsin. Peki İslam fuhuş mu yapın diyor eroin satıp insanlığı zehirleyin mi diyor söyle hangi kötülüğü teşvik ediyor? Eğer bunları yapanlar varsa bunların hiçbirisi Allah(c.c.)'ı tanımıyor bizim dinimizi tanımıyor demektir.

Mahir, 5.1.2004

+

Sayın Mahir,

Yine saygı, sevgi sunuyorum. Öncelikle yanıtını geciktirdiğin için özür diliyorum.

O kadar soru sormuşsunuz ki bana içinden nasıl çıkacağımı bilemiyorum. Eğer oturup sorularına tek tek yanıt vermeye kalksam bana bir ay yetmez diyorum. Yine de bir insan olarak size değer verdiğimi bildirmek için kısa kısa yanıt veriyorum.

Öncelikle şunu bilmeni istiyorum ki ben Tanrı tanımaz (ateist) olmadığım gibi dinsiz de değilim. Tanrı

ve din inancımın kaynağı da kutsal kitaplardır.

Ben manevi besinimi kutsal kitaplardan alıyorum. Bu kitaplar içinde çağımız ahlak anlayışı ile hukuk kuralları ile bilimle çatışanlarının üstünde durmuyorum. İnsana; ahlaklı, doğru, dürüst, iyi ve güzel insan olmaya çağıran sözleri üzerinde duruyorum. Beni yüceltecek olanları alıyorum, beni alçaltacak olanları almıyorum.

Asıl önemlisi şeytan denen kötülüklerden kaçınarak; doğruluk, dürüstlük, güzellik ve iyilik ki bunun gibi yüce kavramlar, üstün değerler, genel doğrular olarak Tanrı kavramı ile ifade edilir, Tanrı'ya sığınıyorum. Tanrı'ya sığınmakla da birçok kötülüklerden korunuyorum.

Bil ki ben 37 yaşına değin ilkökul mezunu olarak yaşadım. Meslek yok, bilgi yok, servet yok, itibar yok... Tam bir lümpen yaşamı...

37 yaşında akşam ortaokulunu bitirdim. 41 yaşında Ankara Anafartalar Akşam Lisesini, 48 yaşında da Hukuk Fakültesini, hem de gündüzleri çalışarak ve de gözüaltında olarak, bitirdim. Bütün bunlara Tanrı ve Din inancım sayesinde dayandım ve başarılı oldum.

Elbette din deyince akla Tek Tanrılı dinler gelir. Yahudilik, Hristiyanlık, Müslümanlık gibi... Çok şükür tapınma amacı ile bunların kapısından içeri bir adım atmadım. Hep aklımın verileri ile yaşadım. Çünkü tek yol yol gösterici akıldır. Bu nedenle de çok horlandım, aşağılandım...

Şimdi gelelim sorularınıza: "Madde konusu, maddenin yoktan var olduğu" konusu:

Bu konuda bilim şöyle diyor: "Hiçbir madde yoktan var olamaz, var olan da yok olamaz." Ne var ki dinler bu konuda "Tanrı dünyayı yoktan var etti!" diyor.

Bilime ya da vahye inanmak insanın kendi takdiridir. Sen niye vahye inanmıyorsun diye inanmayanın tepesine çökmek ilkeliktir. Bunun yanında ille bilime inanmalısın diye insanın başına çökmek de ilkeliktir...

Bırakın herkes isteği gibi inansın, ama fikrini açıklasın, fikrini açıklıyor diye kimse kimseye karışmasın.

“elma ağacı bizi bilmez ve bizi tanımaz ama bakıyoruz ki tam bizim için uygun rengi” Elmanın bize uygun olduğunu, insanlığın toplama döneminde, deneme yanılma yoluyla insan bulmuş. İnsana hiçbir yararı olmayan ağaç meyveleri da var. Örneğin kimi çam ağaçlarının kozalakları hiçbir işe yaramaz. Ağaç kütüğü gibidir mübarek. Bir de şu var: Anadolu’nun ve dünyanın birçok dağ köylerinde elma yüzü görmeden gelip giden insanlar da var...

“elması nı bedavaya verecek kadar aptal olur muydu hiç.” Elması da bulan insan. Bakmış ki parlak, göz alıcı ve de doğada çok az bulunuyor. Salt başkalarından varlıklı olduğunu göstermek için parasını konuşturuyor. Elmas denilen bu nesneden niçin yoksullar yararlanmıyor acaba? Elmasın yüzünü görmeden gelip giden milyarlarca insan var...

“Şu dünyada olan bütün işlere baktığımızda her şeyin hemen hemen insanlar için olduğunu görüyoruz.” Ama bil ki bizim için olmayan şeyler de var. Örneğin Okyanusların derinliklerinde, dağların tepesinde olanlar,ki bunların içinde canlı da var cansız da var, soruyorum sana bunların çoğu insanın neyine yarar...Hele şu domuz denen zavallı hayvan, özellikle Müslümanların, nesine yarar?

“Peki o zaman o hırsızı biz mi yaratmış oluruz.” Hukukta karine diye bir kavram var. Görülen olaydan görünmeyen olay hakkında hüküm çıkarmak. Evde sabit duran eşya yerinden oynamışsa muhakkak bunu oynatan bir neden var diyerek hüküm çıkarırız ki buna karine adı verilir.

“kötülüklerin cezalarını kim verecek” Kötülüklerin cezasını insan, toplum ya da toplumun örgütlenmiş gücü olan devlet verir. Burada sana İslam cemaati

arasında anlatılan bir fıkra: “Müezzinin biri yakındaki bir ev hanımı ile mercimeği fırına vermiş. Kadının oğlu da, kocası da bu durumdan haberdar. Oğlan daha fazla dayanamamış. Bir sabah müezzin minarede ezan okurken minareye çıkmış merdivenlere mercimek dökerek aşağı inmiş. Ezanı bitiren müezzin aşağı inerken adımını atar atmaz merdivenden tangır-mangır yuvarlanarak ölmüş. Kadının kocası: “Gördün mü Allah cezasını nasıl verdi!” deyince: Oğlan da içinden: “Eğer ben o mercimekleri merdivenlere dökmeseydim müezzin daha çok annemle mercimeği fırına verirdi...” demiş.

Bütün dinler de bunu bildikleri için suçlunun cezasını yakalar yakalamaz verir. Yoksa nasıl olsa Tanrı cezasını öbür dünyada verecek diye kimseyi serbest bırakmamışlardır. Hem bir suçluya işlediği suçtan ötürü hem bu dünyada hem de öbür dünyada iki ceza nasıl olur da verilir. İşlenen suçun belli cezası bir süre ile ödenmeli değil mi? Bir suça ilanihaye ezelden ebede ceza verilir mi?

“insanların suç işlemesi nasıl önlenecektir.” Günah işlersen cehennemde yanarsın demekle suç önlenememiştir. Kaldı ki suçlar tamamen önlenemez. İnsan var olduğu sürece suç olacaktır. Suçlar kısmen azaltılabilir ama büsbütün ortadan kaldırılamaz. Bunlar bir toplum da olağan şeylerdir. Bu nedenle insanlar yasama, yürütme, yargı demiştir...

“siz insan-ı kamiller kaç kişi” Ben insan-ı kâmilim demiyorum; ben, insan-ı kâmil olmaya çalışıyorum, diyorum. 25 yaşımdan önceki yaşamımla 25 yaşımdan sonraki yaşamımı karşılaştırdınca çok olgunlaştığımı görüyorum ve bunu söylüyorum. Ama tamamen insan-ı kâmil oldum demiyorum. İnsan-ı kamillerin sayısı ne kadardır onu da bilemem.

Şeytan (öfke, kin, nefret...) insanın yaratılışında

vardır. Bunun yanında insanı; doğruya, güzele, iyiye... sürükleyen duygu da var ki buna da Tanrı denir. Öfkeye, kine, nefrete uyarsan şeytan, yok bunların tersi olan bağışlamaya, doğruluğa, dostluğa, sevgiye... yönelten duyguya uyunca Tanrı yolunda sayılırsın. Ne şeytanı ne de Tanrı'yı, büsbütün ortadan kaldıramayız. İnsan olduğu sürece bunların ikisi de olacaktır... Ancak, Şeytana da direnmenin de bir sınırı vardır. Ama insan bütün bunlara karşın olgun bir insan olmaya çalışmalıdır. İradesini kullanarak şeytanı söz sahibi etmemelidir.

“Peki İslam fuhuş mu yapın diyor” Hiçbir din fuhuş yapın, insanlara kötülük yapın demez. Ne der? Kâfirdir, müşriktir, zındıktır, mürtettir.... Katli vaciptir, der... Bu ise din ve vicdan özgürlüğüne, insanın can ve mal güvenliğine indirilmiş en ilkel bir darbedir... Yani şimdi sen kâfir sandığın bir topluğu imana davet etmek için savaşırsın da onun ganimet adı altında onun mal varlığını zimmetine geçirirsen; karısını kızını cariye olarak koynuna alırsan böyle bir şeyi Allah mı emretmiş olur?

Eğer Tanrı böyle bir şeyi emrediyorsa, böyle bir şeyi meşru görüyorsa benim o Tanrı ile de onun gönderdiği peygamberle de, indirdiği kitap ile de, onun getirdiği din ile de bir ilgim yoktur. Bu durumda yazın deftere; Hayri Balta, Allahsız, dinsiz, kâfir diye...

Böylece size olan borcumu eda ettim. Bu gece rahatça uyuyabilirim.

Şimdi kal sağlıcakla, yeniden saygı, sevgi sana..

HB 16.1.2004

+

32 ALİ SEZENÖZ,

Hayri Bey Merhabalar,

Rica etsem sizden bir kitabı temin edebilir misiniz?

+

Sayın Ali Sezenöz,
İyi de; dedik, hadi gönderelim...
Nereye gönderelim...

İnsan tanıtmaz mı kendini,
Bildirmez mi adresini...

Şimdi ben ne diyeyim sana...
Hadi kal sağlıcakla...
Av. Hayri Balta, 12.12.2011

+

Haklısın Sayın Hocam,
Çok Özür dilerim. Biraz aceleğiliğme ve
tevcrübesizliğime verirsiniz sevinirim. Ben sizin
sitenize bir arkadaşımın yani Gülen Hanımın referansı
ile ulaştım. Çok beğeniyle takip ettiğim bir site haline
geldi.

Benim Adım Ali Sezenöz, Sigortacılık yapmaktayım.
23 yaşındayım. Eskişehir Anadolu Üniversitesi
mezunuyum.

Ankarada yaşamaktayım aslen Balıkesirliyim.

Kitabın Adı Biz Profosörler, Saygı değer İlhan
hocamız yazarı (Siz daha iyi bilirsiniz tabi avukatı
olarak :)

Kitabı Ankarada hiç bir kitap evinde bulamadım,
Dost, İmge ve diğerleri ve malesefte internetten pek
alış veriş yapmaya güvenemiyorum. Bu yüzden Kredi
Kartı da kullanmıyorum. Eğer mümkünse sizde Metin
belgesi, world, pdf yada elektronik kitap şeklinde
mümkünse temin edebilirmisiniz diye rahatsız etmişim.

Yardımlarınız için şimdiden çok teşekkür ederim
Hocam. Bu arada sizler nasılsınız?

İyi akşamlar dilerim.

Saygılarımla....

Ali Sezenöz, 12.12.2011

+

Sayın Ali Sezenöz,

Şimdi kalmadı söylenecek söz...

Aradığınız kitabı ancak Ankara Toros sokakta Kaynak Yayınları satış evinde bulabilirsiniz.

Bu kitabevi Toros sokaktaki Ulusal kanal ile İşçi Partisi altındadır.

Toros sokak ise Sıhhiye'de bulunmaktadır.

Kim bu Gülen Hanım?

Tanıyamadım...

Benim siteyi izlediğine göre

Anlaşılan aydın bir hanım...

Benim kitaplarıma gelince,

www.tabularatalanayalanabalta.com

Adresli sitemizin ARŞİV bölümündedir.

Buradan istediğin kitabı kopyala yapıştır yöntemiyle Bilgisayarınıza alınabilir...

Çalışmalarınızda başarılar size...

Şimdi kal sevgi ile...

Av. Hayri Balta, 13.12.2011

+

Merhabalar tekrardan,

Size çok teşekkür ederim tarif ettiğiniz yere gittim kutsal hazine gibi her istediğim kitaplar orada vardı...

Orada Kaynak yayınları Ankara Satış müdürü sizi sordu Hocamızın Sağlığı nasıl dedi... Mustafa bey kendisi tanırırsınız,

Bu arada Sayın hocam Gülen Hanım İsviçre'de yaşıyor ve hep sizinle mail olarak haberleştiğini belirtti. Kendisi çok aydın bir kadındır evet...

Ama size çok teşekkür ederim tekrardan sitenizdeki kitaplarınızdan haberim yoktu tam olarak internet

linkini yani köprüsünü buradan gönderebilir misiniz.
Kopyala yapıştır olarak yani... :))

Hocam sizinle iletişime geçtiğim için çok mutluyum
gerçekten...

Ali Sezenöz, 14.12.2011

+

Sayın Sezenöz,

Sayın Gülen hanımı tanıdım.
Ben Ankara'da sanıyordum.

Sağlık durumuma gelince,
İdare ediyoruz şöyle böyle.

İnternet lingi şöyle:

www.tabularatlanayalanabalta.com

Bu adresi bir arama motoruna yaz, tıkla,
Benim site çıkar karşına.

Sitemizin en alt sırasında ARŞİV bölümü vardır.
Oradan, istediğim dosyayı,
Kopyala yapıştır sistemi ile bilgisayarına alınır.

Şimdilik bu kadar,
Sana sevgiler...

Av. Hayri Balta, 14.12.2011

+

Hayri bey merhaba,

Sitede sadece sizin yazdıklarınız yok ama değil mi?

+

Sayın Ali Sezenöz,

Önce sevgi...

Benim yazılar da var başkalarının yazıları da var.
Bunu anlamak için Siteye girmek işe yarar...

Şimdi kal sağlıcakla,
Av. Hayri Balta, 15.12.2011

+

Yazılarınızı okudum çok güzel anlatmışsınız...

Bu arada nasılsınız... siz nerede oturuyorsunuz,
yaşıyorsunuz?

Buralara yolunuz düşerse mutlaka misafir etmek
isterim...

Esenlikler dilerim...
Ali Esenöz, 16.12.2011

+

Sayın Esenöz,
İletinde var yine eksik söz.

Yazdıklarını okumuyor musun?
Oturuyorsunuz, diyeceğine
Niçin otutuyorsunuz diyorsunuz?

Sizin oralar neresi?
Çankaya mı, Kızılay mı, Sıhhiye mi?..
İnsan bildirmez mi adresini?,

Seksen yaşındayım, ağır hastayım,
Tek başına yaşıyorum.
Batıkent'te oturuyorum...
Tek başıma sokağa çıkamıyorum.

Varsa başka diyeceğim,
Sor, söyleyeceğim...

Şimdi kal sağlıcakla,
Sevgiler sana...

Av. Hayri Balta, 16.12.2011

+

Hocam nasılsınız?

Ben eğer müsait olursanız kardeşimle beraber sizi ziyaret etmek istiyoruz...

İyi akşamlar.

Sevgiyle kalın,,,

Ali Sezenöz, 23.12.2011

+

Sayın Ali Sezenöz,

Şu an ağır bir grip geçiriyorum.

Önümüzdeki Cumartesi belki.

Saati ve adresimi bir gün önceden bildiririm.

Şimdi kalın sağlıklıcakla,

Av. Hayri Balta, 24.12.2011

+

Hayri Hocam size bir soru sormak istiyorum. Uzun dönem kafamı karıştırıyor.

Türk Ceza Kanunu'nun 175 / 3 maddesi (1980 anayasasından önce yada sonra) tam bilmiyorum. Bu kanun yani dinleri, ibadetleri, peygamberleri ve kutsal kitaplarla ilgili durumlar konusunda ne zaman ilk olarak konulmuştur. Hangi tarihlerde?..

Bir başka avukat arkadaşım Atatürk döneminde 1926-1927 yılları arasında girdiğini söyledi... Bu konuda beni bilgilendirir misiniz?

Teşekkürler,

İyi akşamlar...

Bu arada ziyaretinize gelmek için sizden müsait bir gün bekliyorum sevgili hocam...

+

Sayın Ali Sezenöz,

Önce sevgi...

Sözünü ettiğiniz Yasa, 765 sayılı olup 1 Mart 1926

tarihinde kabul edilmiştir...

Bu arada 7 Ocak Cumartesi günü saat 16 ile 18 arası beklerim.

Dikkat: Diyelim 18'e 10 kala geldiniz; bu takdirde 10 dakika kalabilirsiniz.

Adres: Mesa Çarşı, Batısitesi Mah. 2026 Sok. 2341. Sok. Horonkent Sitesi, 6/10, Batıkent/Ankara. (Batıkent CUMHURİYET FIRINI YANI)

Tarif:

Kızılay Metro'da Batıkent trenine biner, son durakta inersiniz.

Çıkışta önünüzde Modernkent otobüsüne biner Horonkent tepe durağında inersiniz. Tam karşınızdaki sitenin 6/10'nun zilini çalarsınız.

Yine Ulus'ta Mesa Çarşı dolmuşlarına binersiniz. "Bizi Horonkent durağında indir!" dersanız tam sitenin önünde sizi indirir...

Sevgilerimle,

Av. Hayri Balta, 26.12.2011

+

33 ALİ USTA'DAN,

Sayın Balta,

Ekte, her türlü dinsel gericiiliğe darbe vuracağıma inandığım "Medine Arap Devleti'nin Resmi Gazetesi: Kuran - Alternatif Bir Kuran Tefsiri" adlı dosyayı beğenimize sunuyor, basımı ve yayınlanmasında yardımınızı bekliyorum.

Şimdiden teşekkürler, selamlar.

Ali Usta-Almanya, 24.10.2003

+

Sayın Ali Usta,

Önce saygı sevgi sana. Hayran kaldım ekte gönderdiğin yazıya.

Sizi yürekten kutlarım, bu çalışmalarınızın sürüp

gitmesini beklerim.

Yapıtında eğer gözümünden kaçmamışsa kaynakça ve Dizin (Dizin) göremedim. Öncelikle bu eksiklikleri gidermeni dilerim.

“Basımı ve yayınlanması” konusunda yapabileceğim yardım; ancak, yapıtını yayınlatabilecek olan Yayınevlerinin adresini vermek olacaktır.

Konusu nedeniyle kitabınızı ancak **“Kaynak Yayınevi”** yapabilecektir. İşte adresi: **“Kaynak Yayınevi. İstiklal Cad. 184/4, 80070 Beyoğlu-İstanbul”** Telefon ve Faksı da şudur: **0 212 252 21 56 – 252 21 99”**

Öncelikle bu Yayınevine iki takım fotokopisi gönder. Yanıt gelinceye değin de dizin ekleyerek kaynakça göster.

Adın bana yabancı gelmiyor. Ama bir türlü bulamıyorum bu yakınlık nereden geliyor.

Aşağıda size son yazdığım bir yazıyı gönderiyorum. İşte ben böylesi meczuplarla uğraşıyorum. (Yazımda adı geçen mektubunu şimdi güncelde olan Sitemizin okur’dan bölümünde okuyabilirsiniz.)

Amacım elbette iflah olmaz birini aydınlatmak değildir. Amacım onun satışmasını vesile ederek toplumu aydınlatmaktır.

Kitabınızı baştan sona daha dikkatli olarak okuyacağım. Görüşlerimi de ayrıca bildirmeye çalışacağım. Bildirmeye çalışacağım, diyorum; nedeni şudur: Bir aydır ağır bir rahatsızlık geçiriyorum. Şimdi ise iyileşme dönemine giriyorum.

Şimdi kal sağlıcakla, yeniden saygı, sevgi sana...

Av. Hayri Balta, 30.10.2003

Not: Gönderilen yazı 29.10.2003 tarihli “Ebu Ubeyde Bin Nihat”ın 23.10.2003 tarihli mektubuna karşıdır.”

+

34 EBU UBEYDE BİN NİHAT

1. Mesaj:

Balta Hayri

Selam Kahhar ve Cebbar olan Allah'ındır

İşi ilerletmissin bakıyorum. Küfrün ve şirkin de artmış dar akılla ve at gözlüğüyle yaşamaya devam et. ömrünü boş sözlerle alevi bektaşî şeytani sözleriyle geçir senin de ömrün bir gün bitecek.

Selam ancak Kahhar ve Cebbar olan Allah'ındır

Ubeyde, 22.9.2003

NOT: (Mesaj düzeltilmeden olduğu gibi aktarılmıştır... Adı geçen bu mesaj Tanrı Nerededir ve Tanrı nedir başlıklı yazım için göndermiştir...)

+

1.Yanıt:

Sayın Ubeyde bin Nihat,

Ne kadar da “Kâfir ve Müşrik!” diyebiliyorsun bana rahat rahat!

Yedi ölümcül hastalıkla cebelleşmekteyim.

Hem de yaşlanmışım bu yıl 72'ye girmekteyim.

Yine de durmadan üretmekteyim.

Belki bu gün, belki yarın, belki yarından da yakın öleceğim.

Öleceğim diye bildiklerimi, inandıklarımı söylememeliyim?

Aval aval oturup ölümü mü beklemeliyim?

Benim de bir sözüm var sana.

“Haksızlık karşısında susup kalana dilsiz şeytan” derler ya!

Haksızlığı kim yaparsa yapsın Allah da olsa hesap sormayı alışkanlık edinmek düşer insana.

Şimdilik bu kadarı yeter derken sevgi saygı sana.

Şimdi kal sağlıcakla.

Av. Hayri Balta, 23.9.2003

+

2. Yanıt:

Saygı, sevgi sana...

Çünkü sen daha önce de böyle mesajlar göndermiştin bana.

Şimdi bir hatırlatma sana:

Bir başkasını **“Küfrün ve şirkin de artmış”** diye suçlamak yakışmaz bir insana.

Ama yakışır sizin gibi nefs-i emmaresine mahkûm olanlara...

Allah için (Sağduyu ve mantık gereği demek istiyorum...) söyle gerçeği:

Şemseddin-i Sivasî, İbrahim Hakkı Erzurumlu da mı **“alevi Bektaşî”**

(Düzeltmiyorum, yazdığın gibi aktarıyorum. İslam'ı militanlığına soyunanların bu yazma ve noktalama kurallarına uymamasına bir ad bulamıyorum.)

İslam'ın bir kuralı vardır. **“İnsanın iki günü bir olmamalıdır.”**

“İşi ilerletmişsin bakıyorum.” dediğine göre H.B. kutlanmalıdır.

Çünkü hiçbir zaman iki günü bir olmamıştır.

Bu arada bir dönüp İslam dünyasına bakılmalıdır.

İslam dünyası kuruluşundan bu yana bilimde, teknikte, sanatta, sporda bir adım atamamıştır.

Bu demektir ki **“İnsanın iki günü bir olmamalıdır.”** kuralına İslam dünyası asırlardır uymamıştır.

“Kahhar ve Cebbar olan Allah'ındır” dediğine göre.

Niçin dönüp bakmıyorsun çevrene...

Afganistan'daki, Irak'taki Müslümanların başına bombalar yağmaktadır.

“Kahhar ve Cebbar olan Allah'ın” Allah kâfirlerin bu zulmüne bakıp durmaktadır.

Şimdi Müslümanların zelil, perişan ve esir olmalarına bakıp duran bu Allah'tan hesap sorulmamalıdır.

Allah da olsa Allah'a yağcılık yapılmamalıdır?

Bil ki dostum Allah'tan hesap sorulmadıkça, Muhammet eleştirilmedikçe, Kuran bilimsel açıdan incelenmedikçe kurtuluş yoktur bizlere...

“senin de ömrün bir gün bitecek” demişsin bir de.

Ben ölürsem ne geçecek senin eline.

Kaldı ki ben her an ölüp ölüp dirilmekteyim işte.

H.B.

+

Ey Hayri Balta,

Nasihat: Selam ancak Kahhar ve Cebbar olan Allah'ındır İnsanın en iyi arkadaşı hatasını yüzüne söyleyendir. Ayıbını yüzüne söyleyen sana karanlıktan ışığı gösterir.

Biz sizin yüzünüze hatalarınızı söyledik. Elbetteki hak düşmanını dost tutmak gerekmez. Aziz ve Celil olan Allah'tan hesap sormaya nicelerinin gücü yetmedi. Nemrud “Yerin Allah'ı benim Göklerin Allah'ını öldüreceğim “dedi ve yükselip gök yüzüne ok attı.” Ama onun ölümüne de burnundan giren bir sivrisinek yetti. Acaba sizin mi gücünüz yeter ?

Adl ve Rezzak olan Allah, herkesin rızkını, kazancını tekeffül etmiştir. Örümcek bir evde gider en

gizli en karanlık en görünmez en ulaşılmaz yere ağını örer. Örer ve bilir ki ona rızık veren Allah-u Teala Azze ve Celle Hazretleri, onun rızıkını verecektir. Rızıkını vermediği zaman onun eceli,ölümü gelmiştir.

Pekiyl ve Berr olan Allah, ne dilerse onu yapar ki alemleri o yaratmıştır. Cumhurbaşkanı, başbakan, millet meclisi yönettiği memlekette istediği gibi tasarrufta bulunuyorda, Aziz olan Allah istediği tasarrufta bulunamayacak mı? Kalkın Hazreti Musa Aleyhisselam ile Hazreti Hızır Aleyhisselam'ın Kur'an-ı Kerim'deki hikayesini tekrar okuyun. Bakın ki bizlerin gözlerimizle görüp de kandiğimiz olayların arkasında çok farklı sebepler yatmaktadır. Müslümanların geri kalmış ülkelerde yaşaması Ahiret, Cennet, Cehennem vaadlerini bilen müslümanların ibadetlerini aksatmalarını gerektirmez.

Çok ileri teknoloji yada çok zengin olupta Mumin ve Muheymin olan Allah'tan uzak kalmak mı doğrudur? İkisi bir arada olsun diyeceksiniz, Müminin dünyada ne zengin olması ne de teknoloji içinde yaşaması önemli değildir, o buradaki güzellikleri terkeder esas olan Ahiret yurdundaki güzelliklerin peşinde olmak için dünyayı gözünde küçültür ve sadece ihtiyacı olanı alır. Sakın yanlış davranışları olan müslümanları söylemeyiniz. Onlar ne sizi ne de bizi bağlar ne de İslam'ı yansıtır. Onların sözü ağızlarındadır. Mercedes'e binenden şeyh olmaz. Varlık içinde yüzeninde rızıkının helal mi haram mı olduğu şüpheli olabilir. Müminin dünyadaki çabası yeterli rızıkını kazanıp gerisini terketmesidir.

Müslümanlar geri kalmış ya da zengin değiller diye yada bir takım insanlara haksız yere öldürülüyorlar ya da haksızlığa uğruyorlar diye Afüvv ve Gaffar olan Allah'tan hesap sormak için ancak Allah'tan büyük olmak gerekir. İnsan ancak kendinden alt rütbeye sahipten hesap sorabilir değil mi?

Siz kalkıp hangi rütbenizle Rahman ve Rahim olan Allah'tan hesap sormayı düşünebilirsiniz? Yoksa Hayri Balta artık ilahlık peşinde midir? İşte bir millet meclisinin (ki Allah'ın yarattığı insanlardan oluşan) tasarrufuna "Gık" dahi diyemeyen ve onun karşısında kudreti olmayan insan bir başbakanın veya cumhurbaşkanının (ki Allah'ın yarattığı) tasarruflarından hesap soramayan insan kendisini ve alemleri yaratan Aziz olan Allah'tan mı hesap sorma cüretine ve yetkisine sahip olabilir? Siz ki oğlunuzdan varsa torunlarınızdan, kızlarınızdan, hanımınızdan şu haliyle hesap soracak kudretiniz dahi yokken... İşte hesap sorma olayında düştüğünüz hata burda...

Şimdi siz bir çok dertten muzdarip halinizle hala ve kat'a Allah-u Teala'dan hesap sormaya mı yeltenirsiniz? Akıllı olan yada akıllı olduğuna inanan insan bir işin başlangıcı ve sonunu düşünmeden hareket etmez değil mi ?

Hadi şimdi siz inanmadınız? Peki ya eğer Allah-u Teala'nın vaad ettikleri cennetler ve tehdid ettiği azablar var ise ne olacak? O zaman cehennem gibi vasıfları anlatılan bir yerde ölümsüz olarak kalmak size ne gibi bir kazanç sağlar?

Dostların öğütlerini dinlemeyen kafasız, hakikatte bir talihsizdir. Dünyadan ve ölümden ibret almayan bahtsız cihanın nefretini kazanmış olur. Akıllı kimse bir sözden çok işaretten ders alır.

Kafir ve münafıkın alameti şudur Hayri Balta, Birincisi sözleri hep yalan, hep uydurma oradan buradan duyma eksik bilgiye Allame olma ve kuru laftan başka birşey değildir. "AKIL SADECE KULLUĞUN NASIL YAPILACAĞINI TEMİN EDEN BİR ALETTİR, ALLAH'A HAŞA YUKARIDAN BAKMAK İÇİN DEĞİL" İMAM-I AZAM

Selam ancak Kahhar ve Cebbar olan Allah'ındır.

Ebu Ubeyde Bin Nihat, 8.10.2003

+

Ebu Ubeyde Bin Nihat'a Yazılan Mektup

Önce sağdaki OKURDAN köşesindeki Ebu Ubeyde Bin Nihat'ın bana yaptığı nasihatı okunuz.

Burada şeriat anlayışının insanları ne duruma getirdiğini görüyoruz.

Okurumuz akılcı düşünceden öylesine yoksun ki beni kendisi gibi düşünüp inanmaya davet etme yetkisini kendisinde görebiliyor.

Bu yetkiyi Allah bile Peygamberine vermemişken; orada kendisine ne oluyor?..

İnsan'ın, Allah'tan hesap sorması demek "insanın kendi kendisi ile nefis muhasebesi yapması" demektir?

Bu nefis muhasebesine bir örnek olmak üzere Mehmet Akif'in hem Allah'a hem de Müslüman dünyasına sitemini aşağıya alıyorum.

İslam dünyası bu nefis muhasebesini yaparak kendi durum ve konumunu irdilemediği sürece kendisine kurtuluşa eremez diyorum...

Amacım mensubu olduğun toplumun geri kalmışlıktan kurtularak çağdaş uygarlığı yakalaması ve geçmesidir.

Av. Hayri Balta, 9.10.2003

+

MEHMET AKİF'TEN...

Ey bunca zamandır bize te'dip eden Allah

Ey alemleri İslamı ezen, inleteri Allah,

Bizler ki senin va'di ilahine inandık

Bizler ki binüç bu kadar yıl seni andık

Bizler ki beşer bir sürü ma'buda taparken
Yıktık o zaman şirki, devirdik ebediyen...

Bizler ki birer hamlede evhamı bitirdik
Mabedlere ma'budu hakikiye getirdik.

Bizler ki senin ismini dünyaya tanıttık
Gördükse mükafatını, Ya Rab, yeter artık.

Çektirmedişin hangi elem, hangi ezadır
Her anı hayatın bize bir ruz-u cezadır.

X

Bu şiir 1914 de yazılmıştır. Aradan bir asra yakın bir zaman geçti. İslam ülkeleri ile Hristiyan ülkeleri arasındaki fark biraz daha açıldı. Afganistan'daki gibi ne kadar daha fazla İslam şeriatı uygulanırsa , Müslüman halka o kadar eza ve cefa oldu. Hâlâ akledemeyecek misiniz, bu niçin böyle oldu?

Aşağıya bir şiir daha alıyorum Mehmet Akif. Düşünüp araştırmayı bırakıp yalnızca suçlayan nefs-i emmare mahkumları için yazmış:

+

YA TAASSUP

“Ya taassup! Ya taassup! O kadar yol almış maskaraca

Bir yol almış ki, bakarsın başı misvaklı hoca
Mütehassıskan edepsizliğin eşkâlinde
En ufak şeyden olur dini hemen rencide.”

+

“Müslümanlık denilen ruh-i ilahi arasak
Müslüman'ız diyen insan yığınından ne uzak!.”

+

Hamakatin aşılıyor hadd-ı itidalı yeter.
Ekilmeden biçilen tarla nerde var, göster.”

+

Bekayı hak tanıyan, sa'y-i bir vazife bilir.
Çalış, çalış ki, beka, sa'y olursa hak edilir.”

+

“Müslümanlık nerde, geçmiş bizden insanlık bile
Âdem aldatmaksa maksat, aldanan yok, nafile
Kaç hakiki Müslüman gördümse hep makberdedir
Müslümanlık, bilmem amma, galiba göklerde
Varsa şayet söyleyin, bir parçacık insafınız
Böyle kansız mıydı ”haşa” kahraman eslâfınız?”

+

“Demek, İslam’ın ancak namı kalmış Müslümanlarda”

+

“Gaza” namıyla dindaş öldüren biçare dindaşlar”

+

(Star. 6 Ocak 2001. Mehmet Akif. Safahat)
13.10.2003

+

Ebu Ubeyde Bin Nihat’ın 13.10.2003 tarihli
mektubuna karşılıktır:

Sayın Ebu Ubeyde Bin Nihat,

Beni **“Yavuz hırsız, kafasızın biri, o kıt aklınla,
utanmadan”** diyerek aşağılasan da yine saygı, sevgi
sana...

Sana kızamam çünkü sen masumsun.

Sen kendi inanişına göre kendini Allah’a hizmet arz
eden bir mümin sanmaktasın...

Aklını sadece kulluğa hasretmekle kalmamış aynı
zamanda imana da kurban etmişsin.

Bir şeriat anaforuna, girdabına kapılıp gitmişsin...

Bir gün oturup da: **“Neden 22 Arap ülkesinin, ki bunların hepsi de şeriatla yönetilmektedir, toplam ulusal geliri, sadece bir Avrupa ülkesinden, mesela İspanya’nın ulusal gelirinden daha az?**

Neden her yıl Arap ülkelerinden 15 bin doktor, Batı’ya göç ediyor?

Neden bütün Arapların yazdığı kitapların sayısı Yunanca’dan tercüme edilenden az!” (Mehmet Barlas, Sabah. 26.10.2003) dememişsin.

Ne yarar gelir bu soruyu sormayanlardan memlekete.

Düşmüşsün bir Arap hayranlığına.
Arap adı bile yakıştırmış sen sana...
“Ebu Ubeyde Bin Nihat” diyorsun.

Arap hayranı yurttaşım boşa kapılıyorsun benim için hiddete.

“Allah dilemezse nasıl ersin Hayri Balta hidayete?” (K. 16/9)

İşte bir âyet daha sana:

“Allah’ın izni olmadıkça hiç kimse inanamaz.” (K. 10/100).

Bu âyete göre boşuna kızılıyorsun sen Hayri Balta’ya.
Çünkü Allah izin vermezse ne yapsın Hayri Balta?

Bu ayetin devamında de şöyle yazıyor.
Bu âyetle Allah sizleri uyarıyor.

Benim iznimle imana gelmeyen kimseleri aşağılamaya kalkarsanız kötü bir azab’la cezalandırırım sizleri diyor:

“Allah’ın izni olmadıkça hiç kimse inanamaz. O, aklını kullanmayanlara kötü bir azab verir.” (K. 10/-100)

Bu duruma göre benim sana kızmadığım gibi senin de bana kızmaman gerekir...

Ne var ki İslam Peygamberi de dahil hiç kimse uymamış bu âyete.

“İmana gel ya kâfir!” diye yapıştırmış kılıcı gayr-i Müslim’in ensesine...

İşte bu zihniyetle, İslam tarihi boyunca dünya dönmüş kan gölüne...

Bak dostum **“yavuz hırsız, kafasızın biri, o kıt aklınla, utanmadan”** demenle bana bir şey olmaz.

Ama benim için ağzından çıkardığın şu **“yavuz hırsız, kafasızın biri, o kıt aklınla, utanmadan”** sözleri kirletir seni.

Şimdi dikkatle oku İncil’deki şu âyeti:

“Ve dedi: İnsandan çıkan şeydir ki insanı kirletir.

Çünkü içten, insanların yüreğinden, kötü düşünceler, fuhuşlar, hırsızlıklar, katiller, zinalar, tamalar, kötülükler, hile, şehvet, kem gözlük, küfür, gurur ve akılsızlık çıkar.

Bütün bu şeyler insanın içinden çıkar ve insanı kirletir.” (İncil. Markos. 7/20-23).

İncil tahrif edilmiş öyle mi? Kim tahrif etmişse çok güzel tahrif etmiş bu âyetleri.

50 yıldır Hıristiyan olmadığım halde İncil’den âyetleri örnek gösteririm.

Yine Yahudi olmadım halde Tevrat’tan da âyetler gösteririm.

Hıristiyan ya da Yahudi olmadığın halde niçin okuyorsun Tevrat’ı İncil’i?.. bana.

Şimdi soruyorum sana bu Kuran yalnız Müslüman'a mı indi?

Kuran okumayı yasaklarsan nasıl imana getireceksin kâfiri?

Dikkat et dostum beni aşağılamakla kendini aşağılıyorsun.

Nefs-i emmare'ne (şeytana) hizmet ediyorsun.

Tanrı'yı değil; şeytanı sevindiriyorsun...

Şimdi şeytan senin bu haline arkandan bakıp lıkır lıkır gülüyordur;

Bekli de parmaklarına zil takmış şıkır şıkır oynuyordur...

Bak dostum bazı görüşlerini kabul edemediğim Yaşar Nuri Öztürk'ün güzel bir saptaması var.

Diyor ki: **“Eğer çökersek dinsizlikten değil, ahlaksızlık, irfansızlık ve riyakârlıktan çökeceğiz. Çünkü dinsizlikten çöken toplum yok” (Star, 24.10.2003)**

Evet kendisine Arapça ismi lâayık görmüş Türk çocuğu Ebu Ubeyde bin Nihat,

Benim dinsizliğim akli başında kimseyi etmez behbat.

Ama birbirimizi din düşmanı, kâfir, müşrik, zındık, mürted görüp imana davet edersek;

Bu toplumu iç savaşa sürükler öbek öbek...

Yahu ne kafa sendeki bu kafa... Dünyada 7 milyar insan var.

Bunun 2 milyarını oluşturur Müslümanlar.

Geriye kalanların kimi insanın üretim organına, kimi maymuna, kimi öküze tapar.

Kimi de ben Allah'ım diye etrafına 10 milyona yakın insan toplar (Hindistan'da yaşayan Satya Sai Baba)

Bütün bunlar duruyorken neden çatıyorsun bana...

Bunlar seni rahatsız etmez de kendine göre bir Tanrı ve Din anlayışı olan solda sıfır bir Hayri Balta gözüne batar...

Sen beni yukarda İncil'de gösterdiğim kötü davranışlarımdan ötürü aşağılamıyorsun.

Seni beni düşünce ve inanışından ötürü aşağılıyorsun.

Hadi diyelim, senin dediğin gibi ben kâfirin biriyim.

Ama ben de bir insan değil miyim?

Ben de bu Devletin yurttaşı değil miyim.

Sen var kulluk ve köleliğine devam et istediğin sürece...

Ama ben kâfirsem sana ne?

Karışma Atatürk ve kurduğu Cumhuriyet ilkeleri gereğince kulluktan-kölelikten kurtulmuş,

Düşünce ve inancını ifade özgürlüğüne kavuşmuş Hayri Balta gibi birine.

Yaptığın yürürlükteki hukukumuzla göre suçtur.

Çünkü Anayasa'mız ve hukukumuz ne olursam olayım kendi düşünce ve inanışımı açıklama hakkıma yol açmıştır.

Kimse düşünce ve inancından dolayı kınanamaz demiştir.

Artık ortaçağdaki şeriat hükümlerine göre yaşamıyoruz.

Artık Türkiye Cumhuriyeti yasalarına göre yaşıyoruz.

Bir de şöyle suçlamışsın beni: **“Bir de utanmadan bize dahi danışmadan yazdıklarımızı yayınlamışsın.”** diye.

Niçin utanacakmışım söylesene?

Sen bana **“Yavuz hırsız, kafasızın biri, o kıt aklınla utanmadan”** demeye utanmıyorsun da,

Ben niçin utanayım: **“Bakın güzel ahlak sahibi olması gereken bir Müslüman’ın ağzından çıkan sözlerle!”** demeye...

Hem gönderdiğin mektup aşk mektubu değil, iş mektubu değil, siyasî ya da ticarî bir sır değil.

Sitemi okumuşsun beni aşağılayarak düşünce inanışımı ilgili görüşlerini bildirmişsin.

Ben de bu görüşlerine karşı karşı görüşlerimi bildirmişim.

Bunda ne var utanacak? Bunları okuyan elbette kendine göre bir şeyler alacak.

Okuyucularımız okusun senin de benim de söylediklerini.

Varsa kendileri de söylesin söyleyeceklerini.

Böylece düşünce ortamı gelişir;

Belki senin sayesinde belki benim sayemde birkaç kişi hidayete erişir.

Bir de şu sözün rahatsız etti beni.

Hazmedemedim **“Kendi bilgi eksikliğini yazdığımız bölümleri neden çıkarıyorsun.”** demeni.

Bu sözlerinde bir eksiklik var.

Bu eksikliği irfanı olan anlar.

Öyle mi, sözde keyfime göre kullanmışım söylediklerini.

Haydi sözünün eri isen göster bana, sözlerinde yaptığım değişiklikleri...

Ben nefs-i emmare mahkumu olarak şeytana hizmet eden biri değilim.

Ben doğruyu, güzeli, gerçeği görür görmez saygı ile eğilen biriyim.

İster aleyhime olsun, ister lehime.

Bulduğum mertebe nefs-i levvame.. (Kendi eksiklerini görüp kendi kendini kınama mertebesi...)

Bak dostum seninle yazışmalarım bununla birlikte 12 sayfayı bulmuş.

Öyle anlaşılıyor ki Ebu Ubeyde bin Nihat adlı yurттаşımız anlamadan okumuş.

Öyle hikmetli sözler söylemişim ki sana.

Öyle anlaşılıyor ki kültürün elverişle değil söylediklerimi anlamaya...

İnsan düşünce ve inanışından dolayı bir başkasını aşağılar mı?

Böyle bir yaklaşım bir insana yakışır mı?

Unutma yüceltirsen yücelirsin;

Başkalarını aşağıladığın sürece aşağıda kalırsın...

Nefs-i emarene uymadan, küfür etmeden, yoldan çıkmış demeden yazacaksan yaz bana.

Eğer yine nefs-i emarene uyarak mektup gönderirsen, bir daha yanıt vermem sana.

Yani şimdi seni muhatap aldık diye layık mıyım
senin bana layık gördüğün bu muameleye?

Şimdi kal sevgi ile...

Av. Hayri Balta, 29.10.2003

+

35 K. ALKANT'TAN,

Sevgili ÖGRETİCİM,

Size ÖGRETİCİM diyorum çünkü öyle kabulümsünüz.

Ben sizin oğlunuz yasındayım, ama SEVGİLİ
demem, beynime yerleşen saygıyı sollamış durumda
(tek şeritli yollar hariç, kaza riski yüksek).

Sizi çok seviyorum, fikirlerinizi çok seviyorum,
yürekliliğinizi, anlatım dilinizi, geri kalmış bir ülkede
modern olmanızı, direncinizi ve hatta öyle hale geldim
ki; yazılarınızı okudukça sizdeki hastalıkları dahi
sevmeye başladım. Çünkü İMANLA ulaşılan gerçek
yoktur. Akılla ulaşılan var oluş vardır.

Saygı ve sevgilerimle

Almanya'dan bir okurunuz...

alkant@aol.com, 14.1.2004

+

Sayın Okurum,

İletini aldım, memnun oldum.

Hep bize kafa tutulacak değil ya...

Demek ki yazılanlar gitmiyor boşa.

Sağlıklı bir dünya görüşüne sahip olmanız ne desen
değer.

Her şeyin başı insandır, ne ederse insan eder...

Dediğiniz gibi imanla, inançla insan ancak kendini
aldatır..

İman insanda korku ve umut yaratır,

Sağduyuyu, vicdanı körletir, akli dumura uğratır,

Asıl tehlikelisi insanı ikilem içinde yaşatır.

Akli fikri: Allah ya varsa, ya yoksadadır.

Bu ikilemi yıllarca yaşadığını söylemişti Turan Dursun Bana.

“Hayri Bey, “Hem var dedim, hem yok dedim, yıllarca...”

Ne mutlu size ki bu ikilemi aşmışsınız.

Hepsinden önemlisi sevgiyi tatmışsınız.

Sevdiğini söylemek bir insanın ruh güzelliğini gösterir.

Temiz ruhu güzel insan hem sever, hem sevilir.

Açık sözlülüğünü beğendim.

Ben de seni sevdim.

Bana umut verdin, yaşama bağladın.

Çünkü öylesine çorak bir toprakta yaşıyoruz ki bunaldım...

Saygı sevgi sana.

Sizi tanımak istiyorum...

Biraz da kendin hakkında bilgi ver bana...

Şimdi kal sağlıklıkla...

Av. Hayri Balta, 14.1.2004

+

Merhabalar saygı değer ÖGRETİCİM.

Benim e mailime verdiğiniz sıcak cevap için teşekkür eder, sizi sevgi ve saygıyla yanaklarınızdan öperim.

Cahil ve dogmalarla yaşayan kişiliksiz yaratıklar

elbette saldırı, hakaret, linç etme, öldürme yolunu seçerler bunda şaşılacak bir şey olamaz zaten.

Ben Almanya'dan, yazılarınızı her gün okumadan rahat edemeyen ki aynı yazıları defalarca okuduğum zamanlarda olmuyor desem yalan olur.

Ama sizden gurur duyarak, mücadelenize, tanrı (AKIL) temizliğinize ,bir yenisini eklediğiniz için benim ÖGRETICİM oldunuz.

Aslında İslam üzerine sevgili İlhan ARSEL", Turan TURSUN" ve internetten Ömer MALIK sitesinden oldukça faydalandım.

Kendimden kısaca bahsedersem; Kayseri Sarıoğlan KARAÖZÜ kasabasındayım. Antep'te (bir ara Türkiye'de Limme kursları vardı) bir sene kadar kaldım.Ticaret Lisesinde (abimin görev yeri Antep idi) KURSLARA katıldım. Kavaklık mahalesinde oturduk..

Daha sonra ben askeriye girdim 6 sene Uzman çavuş olarak görev yaptım (İskenderun da).Ve 1997 de evlenerek Almanya'ya geldim.

Sevgili ve Saygıdeğer ÖGRETICİM, sizin hasta olduğunuzu yazılarınızı takiben biliyorum ve sizden çok rica ediyorum lütfen ilaç gerekli olursa Türkiye'de bulunması zor olanı bana mail atarak istemezseniz üzülürüm.

Son olarak sizden, Ali ve 12 İmam'ın yaşam sekilerli üzerine, bilgi sahibi olacağım adres yazarsanız sevinirim. Ben Alevi'yim ama sanırım Ali Zulfikarı sadece kinin tutsağı etmedi, yada Arap insanının yaşam sekli olan (günümüzde de farklı sayılmaz) carie ve kadınlar, Ali ve imamlar tarafından red edilmedi

Ata'mın dediği gibi "Arapoğullarının yave" lerini (saçmalıklarını)..... şırınga ile damarlarına enjekte edemezsek de BALTA ile kökünden kazırız.

Saygı ve sevgilerimle yanaktarınızdan öperim hoşça kalın.

Sizi seviyorum kendinize iyi bakınız...

K. A. 15.1.2004

+

Sayın Alkan,

Önce saygı, sevgi...

Verdiğin bilgilerle sevindirdin beni...

Aradığın kitapları şu iki adresten isteyebilirsin.

İsterken benim de selamımı söyleyebilirsin.

Ayyıldız Yayınları, Karanfil Sok. 5/11, KIZILAY/
ANKARA. Tlf. 0 312 419 41 42. Faks. 0312 425 99 63

Can Yayınları, Bankalar Cad. Yanıkkapı Sok. No.
38, Nadir Han. Kat. 3. No. 7-8, KARAKÖY/İSTANBUL.
Tel. 0212 237 62 54- 235 25 86. Faks. 0 212 235 83 48

Hastalığım konusunda gösterdiğin yakınlık ve ilgiye
teşekkür ediyorum.

Sigortalıyım. Raporlu ilaçlarımı sigortadan parasız
alıyorum.

Unutma, Ali'nin Zülfikar'ı çift çatallıdır.

Her çatalından kan damlamaktadır...

Şimdi kal sağlıcakla,

Saygı, sevgi ve de eşinle birlikte mutluluklar sana.

HB 16.1.2004

+

36 TANRI NASIL OLMALI?

Yukarıda tanıttığım kitabın yazarı muhakkak ya
Yahudi ya da Hıristiyan kökenli bir ailedendir. Belli ki
kitabını yazmadan önce Tevrat'ı ve İncil'i incelemiştir.
İncelediği içindir ki çekinmeden Eski Ahit'te tanımlanan
Tanrı sıfatlarını eleştiriye tabi tutmuştur.

Tanrı nasıl olmalıdır? Öncelikle “Esirgeyen ve bağışlayan” olmalıdır. Zorluklar arasında sıkışıp kalan insanın destekçisi olmalı, ona umut vermeli ve yol göstermelidir.

Hepsinden önemlisi Tanrı dediğin zaman insanın aklına; şefkat ve sevgi gösteren, yanlış yapan insanı uyaran, insanın can ve mal güvenliği sağlayan bir koruyucu gelmelidir.

Yazar da böyle bir Tanrı tasavvur ettiği için olacaktır ki; Eski Ahit’in (Tevrat’ın) Tanrısının niteliklerini gördüğü zaman şaşırmıştır.

Eğer sizler de Eski Ahit’i (Tevrat’ı) incelerseniz yazara hak vereceksiniz. Bakınız yazar Eski Ahit’te (Tevrat’ta) tasviri yapılan tanrının sıfatlarını nasıl sıralıyor? Okuyalım:

“Eski Ahit’in Tanrısı, tartışmaya açık olarak, tüm edebiyatın en tatsız karakteridir.

Kıskanç ve bundan gurur duyan, dar kafalı, adaletsiz, bağışlamak bilmez bir hâkimiyet bağımlısı...

Kindar, kana susamış bir etnik temizlikçi.

Homofobik (insandan korkan), ırkçı, bebek katili, soykırımcı, evlat katili...

Bir salgın hastalık gibi tehlike saçan, megalomanyak, sado mazoşist, kötücül, döneke bir zorba ve bir kadının düşmanı...

Aramızda çocukluk çağından itibaren onun yöntemleriyle yetiştirilmiş olanlar bu korkunçluklara karşı duyarsızlaşmış olabilir.

Masum bir görüş açısına sahip toy birisi daha net algılamaya sahiptir.” (Tanrı Yanılgısı. S. 36)

Elbette benim sağ duyu sahibi halkım Tevrat’taki bu niteliklere sahip bir Tanrı’nın varlığını kabul edemez. “Böyle Tanrı mı olur?” demekten kendini alamaz... Ne var ki bizim adı kulağına değmiş İlahiyatçılarımız bu konuda tek satırla olsun açıklama yapmaz.

Tarih boyunca insanlara tanıtılan Tanrı, korkulması gereken bir varlık olarak gösterilmiştir. Oysa bir Tanrı. zor durumunda kalan insanın yardımına koşmazsa neye yarar. Tanrı niçin vardır? Tanrı varsa; bizi koruyup gözetlemek ve yardımımıza koşmak için vardır.

Bu nedenledir ki insanlar zor duruma düştüğü zaman ellerini Tanrı'ya açarak yalvarırlar. Tanrı'dan korunma isterler, yardım beklerler... İnsanlıktaki genel kanı budur. Ne var ki insanlar dualarına karşılık bulamaz. Dahası yardım beklerken belaya uğrayanlar da olur ve bunu da Tanrı'dan bilir... Oysa bu konuda Kuran'da şöyle denir:

“Sana bir iyilik gelirse Allah’tan; bir kötülük dokunursa, bizzat kendinden...” (K. 4/79. Ayrıca bakınız: K. 42/30)

Kitapları böyle dediği halde başlarına gelen kötülük için **“Allah beni deniyor, sınava tabi tutuyor!”** derler. Böylece başlarına gelen kötü olayı Allah’tan bilerek katlanmaya çalışırlar.

Tanrı, niçin bizi sınava tutsun. Bizi yaratan, yazgımızı (kaderimizi) belirleyen kendisi değil mi?

Bütün bunlar Tanrı yanılgısıdır... Bize düşen yanılgıdan kurtulmaktır. Tanrı'yı bizimle uğraşmayan, darda kaldığımızda yardımımıza koşan bir varlık olarak algılamalıyız.

Bunun da yolu olaylar karşısında soğukkanlılığımızı yitirmeyerek; aklımızın, vicdanımızın, sağduyumuzun verilerine göre içinde bulunduğumuz zor durumdan kurtulma yolunu aramaktır.

Ancak bu takdirde Tanrı bize yardımcı olur; aksi takdirde; hüsrana uğrarız...

Yazarın, Tevrat'ta bulduğu **“Kıskanç ve bundan gurur duyan, dar kafalı, adaletsiz, başışlamak bilmez bir hâkimiyet bağımlısı... Kindar, kana susamış bir etnik temizlikçi. Homofobik (insandan**

**korkan), ırkçı, bebek katili, soykırımcı, evlat katili...
ve de kadın düşmanı”**

Böyle bir Tanrı; insanlığın korkulu rüyası olmaktan
öteye gidemez ki, insanlar bu yanılgıdan kurtulmalıdır...

Şimdi ben bu düşüncelerimi açıkladığım için dinsiz
mi oluyorum... Git be Allah'ını seversen!...

Eren Bilge, 18.1.2004

+

37 ALATURKA GAZETESİ

Alaturka Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne,

Önce saygı, sevgi...

Beğendim çıkardığınız gazeteyi...

Bilmiyorum, yalnız internet gazeteciliği mi?

Çıkıyor mu aynı zamanda günlük gazeteler gibi...

Eğer isterseniz sizlere yazı da gönderebilirim.

Yazılarıma örnek için www.bilgebalta.com
adresindeki Site'ye girmenizi öneririm..

Şimdi kalınız sağlıcakla,

Saygı, sevgi yeniden alaturkacılara...

Av. Hayri Balta, 20.6.2008

+

Sayın Hayri Balta,

Su anda sadece internette yayın hayatımızı
sürdürmekteyiz. Fotoğrafınızı ilk yazınızla birlikte
gönderirseniz köşenizi aktif hale getirilmesini
sağlayacağım.

Gazel dileklerin ve sözlerinizin için teşekkür
eder, Alaturka yazar ailesine katılmanızdan mutluluk
duyduğumu belirtmek isterim.

İyi çalışmalar,
Evren Uğurbaş
Alaturka E-Newspaper
www.alaturkaonline.com

+

Hayri Bey,
Yazınızı aldım, Eğer siz de uygun goruseniz en
erken 2-3 günde bir yenilemek isteriz yazılarınızı.
Daha fazla kitleye ulaşsın okunsun diye...
Bilginize sunmak istedim.

Saygılarımla,
Evren Ugurbas
Alaturka E-Newspaper
www.alaturkaonline.com

+

Laiklik Bir Yaşam Biçimidir

Son günlerin tartışma konusu: “Laiklik bir yaşam biçimi değildir.” Kim söylüyor bunu: Başbakanımız...

Oysa laiklik şimdiye değin insanlığın bulduğu en gelişmiş, en güzel ve en iyi bir yaşam biçimidir.

Laik yaşam biçiminde kimse kimsenin inancına karışamaz. Kimse de kendi inancını bir bayrak gibi çeşitli simgelerle dalgalandıramaz.

Eğer bir toplumda her insan; kendi dinini, ırkını, milliyetini, soyunu, sopunu inancını, ideolojisini simgeleyecek şekilde gezerse o toplumda huzur adına bir şey kalmaz.

Oysa Başbakanımızın gönlünde yaşattığı ılımlı İslam yaşam biçiminde bile bir Müslüman'ın; Müslümanlığın koşullarını yerine getirmeyene karışma hakkı vardır ve bu hak şu şekilde dile getirilir: “Dinimiz, her Müslüman'ı “Emr-i bi'l-ma'ruf, nehy-i ani'l-münker” (iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak) la görevlendirmiştir.

Bu konuda onlarca ayet vardır. İsteyen İmam Nevevi

tarafından yazılan RİYAZ'ÜS SALİHÎN TERCÜMESİ İstanbul 2003 tarihli baskısının 174, 181, 186 sayfasına bakabilir.

Laik yaşam biçiminde ise kimsenin kimseye karışma hakkı yoktur. İsteyen camisine gider ibadetini yapar; isteyen ise, meyhaneye gider cümbüş çalar... Hem de bu özgürlüğü laiklik ilkesi ile yönetilen ülkede hükümet sağlar.

Ama şeriatla yönetilen ülkelerde; örneğin Afganistan'da, İran'da, Suudi Arabistan'da, Malezya'da şeriat polisi sokaklarda gezerek kadınların saçının görünmesini önler, topuklu ayakkabı ile gezmesine karışır.

Namaza gitmeyip dükkanında oturanları sopa ile namaza gönderir. Oruç tutmayanlara bir güzel dayak atabilir. Elbette akıllı başında bir Türk insanı böyle bir yaşam biçimine evet demez ve laik yaşam biçimini yeğler.

Laik bir yaşam biçiminde toplumun ihtiyaçlarına göre yasa yapılır. Bu yasalar vahye dayanan kitaplardan değil de insan aklına ve bilimin verilerine göre yapılır. Bütün bu yasalar insanlar tarafından toplumun ihtiyaçlarına göre oluşturulan Meclis tarafından düzenlenir.

Şimdi yalnız bir örnek verelim. Kutsal kitapların hangisinde bir trafik yasası vardır. Eğer bu kutsal kitaplar dedikleri gibi Allah tarafından gönderilmiş olsa idi; geleceği gören ve bilen Allah, kitaplarına bir de trafik yasası koymayı ihmal etmezdi. Oysa kutsal kitaplarda ne Köy Kanunu, ne Sendikalar Kanunu, ne Kooperatifler Kanunu, ne Kat Mülkiyeti kanunu vardır.

Bu kadarcığını olsun akıl edemeyen bir insandan veya insanlardan topluma ne hayır gelebilir. Bu kadarcığını bile akıl edemeyecek mantığını ve sağduyusunu yitirmiş insanların laik yaşam biçimini ortadan kaldırmaya yönelik davranışlarına toplumun

zinde güçleri izin verir mi sanıyorsunuz?..

Tarihin tekerini geriye döndürmek isteyenlerin Osmanlı tarihini dikkatle okumaları gerekir. Çünkü III. Selim'den bu yana her geriye dönüşü asker önlemiştir.

Günümüzde ise asker artık bu geriye dönüşü siz engelleyin diyerek toplumumuzu görevlendiriyor. Ama toplumumuz, üzerine atılan bu ölü toprağını silkip atmazsa mecburen asker araya girer.

Askeri bir müdahaleye meydan vermemek için yaşam biçimimiz olan laikliği zedelememek gerekir.

İşin özeti budur...

Hayri Balta, 27.6.2008

+

HEYKELLER OLDUĞU SÜRECE...

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, Balıkesir'in Edremit İlçesine bağlı Altınoluk Beldesi'nde, Atatürk ile İsmet İnönü'nün birlikte yer aldığı heykelin açılışında partililere seslendi. Atatürk'ü sevmediğini söyleyen birinin, **“Ben Humeyni'yi seviyorum”** demesinin altında bir ideoloji yattığını kaydeden Baykal, şunları söyledi:

“Bu bir zihniyettir. Türban takıyor, Atatürk'ü sevmiyor,

Humeyni'yi seviyor, İngiliz işgalinde dini hak ve özgürlüklerinin daha güvencede olabileceğini düşünüyor. Bu kızımızın ortaya koyduğu fikri yadırgamamak lazım aslında. Çünkü milli mücadele başlarken, o tablo aynen ortadaydı. Şeriatçıların ortaya koyduğu düşünce işte budur. O kızımızın kafasındaki düşüncedir. Acaba bu düşünce sadece kendine özgü, bireysel bir tercih içinde o konuşmayı yapan o kızımızla sınırlı mıdır? Ama ben artık anladım ki bu, türban işi değildir. Ben, **‘türban söz konusu değil, laiklik söz konusu’** diyordum. Artık anlaşıldı ki son

gelişmelerin ışığında, türban da laiklik de değil, Türkiye’de cumhuriyettir, rejimdir, devletin ulusal bütünlüğüdür, bağımsızlığıdır.

Söz konusu olan artık türban, laiklik falan değil. Dillerinin altındaki baklalar, yavaş yavaş çıkıyor. Büyük bir tezgahla, tehditle, aldatmacayla karşı karşıyayız.” (Hürriyet, 20.6.2008)

+

Geç de olsa sayın Deniz Baykal’ın gerçeği görmüş olması takdire değer.

Olay o televizyonda o konuşmayı yapan kızımızın bireysel tercihi değildir. O kızımız kendisini o şekilde yetiştirerek görev yükleyen bir kesimin temsilcisi olarak konuşmaktadır.

Cumhuriyet ilkelerinden rahatsızlık geneldir. Dışişleri Bakanımız Ali Babacan da Birleşmiş Milletler toplantısında bu rahatsızlığı dile getirmiştir. Başbakanımız Ali Babacan’a “Öyle sözler bir dış ülkede söylenir mi?” diyerek Dışişleri Bakanına çıkışacağına Bakanını sahiplenmiştir.

Daha geçtiğimiz bir iki gün içinde de AK Parti Genel Başkan yardımcısı da Atatürk devrimlerinden ”Travma” (yaranalma) olarak söz etmiştir.

Türkiye’de 1.156 hastane, 6.300 sağlık ocağı ve 67.000 okula (ilköğretim, lise, üniversite) karşılık 76 bin cami yok mu? Camiler elektrik ve su faturalarından muaf değiller mi? İsteyen istediği zaman gidip namazını kılmıyor mu? Kurbanını kesmiyor mu? Hacca gitmiyor mu?

Türkiye genelinde 7 bin 36 Kuran kursu faaliyet göstermiyor mu? Bu Kuran kurslarında 11 bin 682 sözleşmeli Kuran Kursu Hocası ders vermiyor mu?

Eksik olan nedir söyleseler de bilsek. Yok efendim, ben türbanımla yüksek okula gidemiyorum.

Bir devletin; vatandaşlarına, **“Okula türbanla**

gelemezsin deme hakkı” olamaz mı? Ne yarar türbanla gezerek dinli dinsiz ayrımı yapmak?..

Ne demiş bundan iki bin yıl önce İsa Peygamber: **“Sezar’ın hakkını Sezar’a; Allah’ın hakkını Allah’a verin!”** Bu sözleri de söyleyen de bir Peygamber. Bu sözlere uyarsanız kıyamet mi kopar?

“İngiliz mandası altında inançlarımı daha rahat yaşırdım!” rahatsızlığı nereden kaynaklanmaktadır? Bunları rahatsız eden Deniz Baykal’ın da açıkça belirttiği gibi; Cumhuriyet’tir, laikliktir ve asıl önemlisi, her ilin hükümet meydanında, kimi parklarda bulunan Atatürk heykelleridir. Devlet dairelerinde ve kimi işyerlerinde asılı bulunan Atatürk resimleridir. Eğer **“İngiliz mandası altında olsaydık ne bu meydanlardaki heykel ne de resmî dairelerde ve bazı işyerlerinde asılı bulunan Atatürk fotoğrafları bulunurdu.**

Bunlara göre heykel ve resim putperestliğin belirtisidir. Putperestlik de İslam inancına göre en büyük günahtandır.

Bunların derdi davası Atatürk’tür... Şurası bilinmelidir ki bunların kavgası bu heykeller ve resimler olduğu sürece sürecektir.

Hayri Balta, 29.6.2008

+

Madımak Yangını / Sönmeyen Ateş

“Madımak Yangını”nda, aynı aileden birkaç üyesini yitirenler bile vardı. Aradan on beş yıl geçmiş olsa da, belleklere kazınan bu büyük acıyı unutmak olanaklı mı?

Gözü dönmüş köktendinciler, Sivas’ta henüz “Madımak Yangını”nın dumanı tüterken yayımladıkları bildirilerle halka şöyle sesleniyorlardı:

“Kendinden zuhur şeklinde ortaya çıkan şanlı Sivas kıyamından alınacak ne çok ders var

herkes için! Sivas'taki 'cumada ani zuhur'dan, son olarak altını çizmek istediğimiz husus şu: Halk, hakkına sahip çıkıyor ve 70 yıldır kendisine hayatı zindan eden işgalci laiklere karşı 'kisas'ın hayat veren soluğuna sığmıyor! Artık TC'de hayat, yalnız Müslümanlar için zor olmayacak, işgalci laikler için de zor olacak! Sivas, sadece küçük bir haber! Herkes safını seçmekle mükellef! Bizden söylemesi!" (1)

Evet, onlar daha o gün, "Sivas katliamının sadece küçük bir haber" olduğunu, arkasının geleceğini söyleyerek "safımızı doğru seçmemizi" öğütüyorlardı bize!

Öğütlemekle de kalmıyor, açıkça gözdağı veriyorlardı:

"Bitaraf olan, bertaraf olur!" (Bizden yana olmayan yok edilir!)

Köktendinciliğin yasası bu denli açık ve kesindi!

Ama şeriatçılarla laikler arasında "denge hesapları" yapan bizim naif solcularla saftirik "üçüncü yolcular, dinci örgütlenme karşısında "taraf" olmamak için hâlâ bin dereden su getirmeye çalışıyorlar! Bunlardan bazıları, on beş yıl önceki kanlı kalkışmanın ardından, "Tövbe! Bir daha İslamcılarla işbirliği yapmayız!" diyerek günah çıkarmışlardı!

Ama huylu huyundan vazgeçer mi! Küresel rüzgârlar, akıllarını yine başından almış bu tatlısı solcularının! Türbanı "özgürlük" simgesi gibi göstermeye çalışan kimi liberallerimiz de, çeşitli platformlarda, İslamcı yazarlarla kol kola, "demokrasi" çığırtkanlığını sürdürüyorlar.

Ne yapmak istiyorlar?

Sivas kıyımcılarıyla "diyalog" ve "konsensüs" mü sağlayacaklar?

Oysa bugün bile 2 Temmuz'dan "bayram" diye söz

edebilen kara vicdanlı yaratıklar var bu ülkede!

Sivas kıyımını “Şanlı Sivas kıyımı!” diye alkışlayanlar, bu topluöldürümün hesabını bir gün mutlaka vereceklerdir, çünkü insanlığa karşı işlenen suçlarda zamanaşımı yoktur...

Atilla AŞUT, CUMHURİYET, 1 Temmuz 2008

(1) Taraf dergisi, 1 Ağustos 1993. (O gün Sivas’ı yangın yerine çeviren şeriatçıların yayın organı olan “Taraf”, 15 yıl sonra Ahmet Altan ve Yasemin Çongar gibi AKP işbirlikçisi dönek solcuların çıkardığı günlük gazetenin adı oldu!)

+

Cumhuriyet gazetesinden aktardığım Atilla Aşut’un yazısında “travmaya” uğrayanlar; Cumhuriyetin kurucularını, Atatürkçüleri ve laikleri açıkça hâla ve hâla “işgalci laikler” olarak görüyorlar. Dahası Cumhuriyetin kurucularını, Atatürkçüleri ve laikleri “yaşamı kendilerine zindan eden laik işgalci” olarak görüyorlar ve halkı “kısasa kısas” hükmünü uygulamaya çağırıyorlar.

Bu kısasa kısas zihniyeti önceki Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karate tarafından şu şekilde dile getiriliyordu: “...**Bu düzen değişmeli. Bekledik, biraz daha bekleyeceğiz. Gün ola, harman ola. Müslümanlar içlerindeki hırsı, kini, nefreti eksik etmesin...**”

Bu kin ve nefretin eksilmediği AK Parti Genel Başkan yardımcısı Dengir Mir Mehmet Fırat ağzından şu şekilde yansıyor: “**M. Kemal, 24 saatte memleketteki hukuk, inanç, giyim ve yönetimle ilgili bütün alışlagelmiş yaşantıyı ortadan kaldırarak toplumda travma yarattı.**”

Biz Atatürk ve Cumhuriyet savunucuları laiklerin oranı yüzde elliye geçtiği halde demokrasi ve inançlara saygı gerekçesi ile sustuğumuzdan ortalıkta suçlu gibi

gezer olduk...

Ne acı bir sonuç...

Hayri Balta, 1.2.2006

+

En İyisi Susma Hakkımızı Kullanmak

Bana bir şey olmaz demeyin. Her an her şey olabilir.

Bir de bakmışsınız ki siz de ben de gözaltına alınmışız.

Amaçları biz Atatürkçülere korku ve gözdağı vermek... Sindirmek...

+

Dünya Basanı: **“İslamcı hükümet ile laiklerin güç savaşı tırmanıyor”** diye manşet atıyor.

Kara Kuvvetleri Komutanı: **“Ülkemiz zor günler geçiriyor!”** demekten kendini alamıyor.

CHP lideri: **“Ergenekon operasyonu ile Atatürkçüler ve Laik Cumhuriyet’e inananların hedef alındığını belirtiyor.”**

ATO Başkanı Sinan Aygün’e soruyorlar:

“Neyle suçlanıyorsunuz?”

“Atatürk’ün sevmekle suçlanıyorum!” diye yanıtlıyor.

Aynı gün anayasa Mahkemesinde Cumhuriyet Baş Savcısı Anayasa Mahkemesinde yaptığı sözlü savunmada: **“Şeriat düzeni istiyorlar. Kapatın gitsin!”** diyor...

+

Aşağıya Mustafa Balbay’ın Savcılığa verdiği dilekçeyi alıyorum. Hepimize yol gösteriyor. Ne olur ne olmaz. Aklınızda bulunsun. Bu hukuka aykırı işlemler karşısında en iyi savunma; susma hakkımızı kullanmak...

+

Balbay'ın Savcıya Dilekçesi

Sayın Zekeriya Öz

(İstanbul Cumhuriyet Savcısı)

Ben Mustafa Balbay,

Sizin yazılı emriniz gereğince, Ankara 'da dün sabah evimden gözaltına alındım. Talebinize uygun olarak yedek hâkimliğinizce verilen karar nedeniyle gözaltında tutulduğum ilk 24 saat avukatımla görüşemedim. Bugün saat 11.00'de avukatımla görüşebildim. Bana gözaltı sürecine ilişkin yasal prosedür, kurallar ve haklarım konusunda bilgi verdi.

Herhangi bir zorunluluk ve ihtiyaç olmasa bile uygulamada gözaltı süresinin savcılığın yetkisi dahilinde 4 güne kadar sürebildiğini ve bunun sık gerçekleşen bir uygulama olduğunu öğrendim. Yine ne benim ne de avukatımın, alınan gizlilik ve kısıtlama kararları nedeniyle, hakkımdaki suçlamaya temel teşkil eden hiçbir bilgi belge ve bulgu konusunda bilgilendirilmeyeceğimizi, dosyayı inceleyip göremeyeceğimizi de öğrendim.

Bu durumda bana yöneltilen soyut suçlama dışında, somut bir suçlama ve bu suçlamaya temel oluşturacak bilgi ve belgeler gizlenecektir. Böyle bir durumda savunma hakkımı layıkıyla kullanamayacağım ve adil bir yargılamanın söz konusu olamayacağı baştan bellidir.

Bütün bu olguları dikkate alarak şu kararımı ve talebimi iletmem kaçınılmaz olmuştur.

Ben Mustafa Balbay, emniyette bulunduğum sürece kimliğim dışındaki hiçbir soruya yanıt vermeyeceğimi, emniyette susma hakkımı kullanacağımı, açık ve kesin olarak ifade ediyorum. Bu nedenle şu andan itibaren bir cumhuriyet savcısının ya da yargıcın huzuruna çıkarılmadan emniyet müdürlüğünde gözaltında tutulmaya devam ettirilmemin geçerli, mantıki ve hukuki

açıklaması olamayacaktır. Açıkça belirtmek isterim ki, susma hakkımı yalnızca emniyet müdürlüğünde ve polise ifade vermemek suretiyle kullanacağım.

Savcılığınız ya da yargıç önünde ise tarafıma yöneltilecek tüm sorulara gerekli cevapları vereceğimi beyan ederim. İşbu beyanımın tarafınızca öğrenildiği andan itibaren emniyette geçireceğim her dakikanın gereksiz yere özgürlüğümün kısıtlanması anlamını taşıyacağı, yasanın verdiği yetkinin amacına aykırı olarak kullanılması suretiyle mağdur edilmemden ibaret bir uygulama olacağını belirtmek isterim.

Bu hususun kamuoyunda izahı gerekeceği kuşkusuzdur.

Yine emniyette susma hakkımı kullanıp ifade vermememin önemli bir gerekçesi de, bu soruşturma kapsamında daha önceki tarihlerde gözaltına alınan ve emniyette ifade veren bazı kişilerle ilgili yaşanmış olumsuz örneklerin varlığıdır. Emniyette verilen ifadelerin bazı bölümlerinin çarpıtılarak, bazı bölümlerinin de bağlamından kopararak kişilerin toplum nezdinde karalanması, şaibe altında bırakılması, suçlu gösterilmeye çalışılması girişimleri bilinen olgulardır.

Belirli medya organları ve gazeteciler aracılığıyla kişilerin masumiyet karinesi hiçe sayıldığı gerçeği karşısında, bile bile bu mağduriyete düşmek istemem.

Tekrar ve altını çizerek vurgulamak isterim ki, amacım yargıdan imtiyaz talep etmek ya da yargıya hesap vermekten kaçmak değildir. Tersine, hukuksuz olduğuna inandığım gözaltı sürecinin keyfi ve gereksiz yere uzatılmasına seyirci kalmamak, bunun için kanunun bana tanıtıldığı hakları kullanmak istiyorum.

Bir an önce huzuruza ya da yargıç önüne davet edilmemi bekliyorum.

Saygılarımla,

Mustafa Balbay, 02.07.2008 – Saat: 11.30

+

Sayın Uğurbaş,
Önce saygı.

Bu gün size 7 yazı gönderdim.
Gönderdiğim yazıları aşağıda listeledim:
Kuran Kursu Açılımı
L. Tolstoy'a Göre İnsan
Kız Sünneti (İki bölümde verilebilir...)
Gençlerimiz
Miden Alırsa
Allah Bilmek
Sırat Köprüsü

Yani böyle sekiz günlük yazı var elinizde...
Sıralayarak girebilirsiniz gönlünüzce...

Şimdi kalınız sağlıklıkla,
Başarı dileklerimi sunarım size...
Hayri Balta, 9.2.2009
+

38 ANGORA YAYINEVİ

Angora Yayınevi Müdürlüğüne,
Ankara

Önce saygı, sevgi sunuyorum.
Sizden bir ricada bulunuyorum.

Yayınlarınız arasında "ŞEYTAN'IN
FISILDADIKLARI" adlı bir kitabınız var. Bu kitabın iç
kapağında şöyle yazar:

**"Yayıncının yazılı izni olmadan, hiçbir biçimde
ve hiçbir yolla, bu kitabın içeriğinin bir kısmı ya
da tümü yeniden üretilemez, çoğaltılamaz ve
dağıtılamaz." diye yazar."**

Ben, yaşı, (78) emekli bir avukatım.
www.bilgebalta.com adresli Sitemde
Aydınlatıcı yazılar yazmaktayım.

Bu Sitemde yayınlamak üzere kitap ve yayınevi adı
belirtilerek adı geçen kitaptan alıntı yapmak istiyorum.
Bu amaçla sizlerden yazılı izin istiyorum.

Yazılı izin verirsiniz mutlu olurum.
Böylece, yayınevinizi de okuyucularıma duyururum.

Şimdi kalınız sağlıcakla,
Saygılar, sevgiler size kucakla...

Em. Av. Hayri Balta, 26.2.2010

+

Hayri Bey Merhabalar,

Öncelikle geç dönüşümüz için kusurumuza
bakmayın, yoğun bir dönemden geçmekteyiz.

Yayınımız “**Şeytanın Fısıldadıkları**” içeriğinden
yapmak istediğiniz alıntı miktarı nedir?

Genel uygulama olarak Yayınevi ve Kitap ismi
belirtildiği, alıntı miktarının Kitabın %10 unu geçmediği
durumlarda izin verebiliyoruz.

Sizin, alıntı yapmak istediğiniz miktar ne kadar bilgi
veri iseniz konuyu sonuçlandırmış olacağız.

En derin sevgi ve saygılarımızla ,

Serkan SARIBACAK

İşletme Müdürü, 11.3.2010

+

SERKAN SARIBACAK

Angora Yayınevi

İşletme Müdürü

Ankara

Geç de olsa yanıt verdiğiniz için teşekkür ederim.
Alıntı konusunda şöyle diyebilirim.

Alıntı yaparken;

Yazarının, Yayınevinin, Kitap isminin yanında sayfa numarasını da bildireceğim.

Doğrusunu söylemek gerekirse;

% 10 sınırını aşar mıyım, aşmaz mıyız şimdiden bilemeyeceğim.

Hurafelere, masallara, aldatmalara karşı çıkan aydınlatmacı bölümleri

Kısa kısa olmak üzere;

Sitemin DÜŞÜNDÜKÇE ve ERENLERDEN bölümüne gireceğim...

Böylece az da olsa Yayınevinizi ve Kitabınızı tanıtmış olacağım...

Takdir sizindir.

Başka ne diyebilirim.

Em. Av. Hayri Balta, 11.3.2010

+

39 AHMET TÜZEL'DEN,

Bir Yaşındaki Kız Nasıl Evlendirilir?

İnternette (www.bilgebalta.com) tesadüfen bir iki yazınıza rastladım. Anladığım kadarı ile İslam dini baya canınızı sıkıyo. Öyle tabi, Fravunlar, Ebu Cehiller, Ebu Lehebler kıyamete kadar birileri kılığında yaşayacak değil mi?.. Gocunanlar gocunsun, kuduranlar kudursun... Elhamdulillah biz müslümanız, seni de beni de yoktan var edenin sevdiği insan olmaya adayız. Mahşerde özellikle senin yüzünü görmek için Rabbinden izin istiycem. O kadar merak ediyorum ki o halini....

A. T. 5.7.2008

+

Sayın Ahmet Tüzel
İslam konusundaki hassasiyetin güzel.

Bir ricam olacak senden,
Bunu esirgemezsen sevinirim, benden...

Tesadüfen hangi yazıma rastladın acaba?
Öncelikle rahatsız olduğun yazıları bildirmen gerekir bana...

Bildir ki niçin yazdığımı açıklayabileyim sana...
Sen de rahatsızlığını bildirirsin ondan sonra.

Sana göre biz kâfirler,
Cehennemde cayır cayır yanarken inim inim iniler...
Siz Cennettekiler de bizim feryad-ı fiğanımızı
dinler...

Bir şeyi çok merak ediyorum: Biz Cehennemde
böyle inim inim inilerken, Bu Cennet, sizlerin içine nasıl
siner?

Eğer Cehennemde bir kişi bile bulunsa,
Kaynar kazanlarda cayır cayır yansa
Hayri Balta da, farz-ı muhal Cennet'te olsa

O Cennet bana Cehennem'den beter olur...
Bir insan acı çekerken Cennet'te nasıl rahat oturulur.
+

Senin bana gönderdiğin iletiden bir gün önceki
Cumhuriyet'te aşağıdaki satırlar yazılıyordu.

Suudi bir din adamı gazetelerde ve Lübnan
televizyonunda fetva veriyordu.

Ve de: **“kızların, bir yaşında evlenebileceğini”**
söylüyordu.

Dayanak olarak da Peygamberin altı yaşında Ayşe'yi

nikahladığını dokuz yaşında da gerdeğe girdiğini söylüyordu.

Bir yaşında ki kız nasıl evlenebilir?

53 yaşındaki bir kişi 9 yaşındaki bir kızla nasıl gerdeğe girebilir?

Seni bilmem ama bu durum beni düşündürür?
İslam açısından bu durumlar iyi değil kötüdür...
Eren Bilge, 6.7.2008

+

Şimdi Cumhuriyet'teki yazıyı okuyabilirsin:

“Suudi bir din adamı **“kızların, bir yaşında evlenebileceğini”** açıkça söyledi. (Hürriyet, 27.6.2008).

Bu, nasıl olacaktı? İslam'ın ikinci kaynağı olan “sünnef’e başvurarak; yani Peygamber’i örnek alarak, yolunda yürüyerek...

Suudi din adamı bunu şöyle anlatmış Lübnan TV’sine: **“Biz, Peygamberin modeline göre hareket ediyoruz. Ayşe, Peygamberin eşi olduğunda altı yaşındaydı, ilk kez seks yaptıklarında ise Ayşe dokuz yaşındaydı...”**

1400 yıl öncesinin, dünyasal yaşama özgü bu tür yapılanmalarının hâlâ gündemde olmasının, dahası 85 yıldır laik bir yaşamı benimsemiş Türkiye’de bile bunları ve başkalarını yeniden “canlandırma” girişimlerinin önünü kesecek bir yol var mı?

(Meriç Velidedeoğlu, Cumhuriyet Gazetesi. 4.7.2008)

+

40 ARİF KEMAL,

Sayın Arif Kemal,

Aşağıdaki mektupları yeniden okuyunca bazı

eksiklikler olduğunu gördüm. Düzelterek gönderiyorum.

Bil ki ben bana gönderilen mektupları ve verdiğim yanıtları sitemde yayınlıyorum. Böylece okuyucularımızın bizlerin nasıl düşündüğünü görerek düşünmelerini sağlıyorum.

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 20.,7.2003

+

Bay Avukat,

Uğraşmışsın ama beyhude geçmiş hayatın.

Avukatsın ama bu seni öbür tarafta kurtarır mı bilmem.

Bu kadar insana ifşaatını kusunca sadece şahitlerin artıyor.

Tenkit yerine yani karanlığa sövüp sayma yerine keşke bir mum yakma girişimin olsa idi diyorum. Bir de kendin araştırırsa idin diyorum.

Başkalarının hezeyanlarını yazacağına belki kendi ruh dünyanın inceliklerine gerebilirdin. Şiirlerinde hep hezeyan dolu. Şahısların yaptığına kumlara veya dinlere yapıştırmın da pek hoş değil.

Eğer İslamiyet'le ilgili soru veya sorunların varsa onları karşıtlardan değil bilakis gerçek İslam âlimlerinden öğrenebilirsin. Tabii lafı ve yazıları tersten okuma kabiliyetin olduğu için zor olur kanaatindeyim.

Ama çıkmamış candan ümit kesilmez, diyorum ve hidayet nurunun da senin gözlerini açmasını dilerim.

A. K. 17.7.2003

+

Sayın A. K.

Önce saygı, sevgi sundum.

Gönderdiğin a-mili okudum, memnun oldum.

A-mailimdeki harflerin kimileri çıkmadığı için

düzeltilmiş şeklini yukarıda gönderiyorum.

Doğru düzeltip düzeltmediğimi bildirmeni istiyorum.

Kimseye sövüp saymıyorum;

Kime sövmüşsem göstermeni istiyorum.

Böylesine bir iyiliği de benden esirgemezsın sanıyorum.

Gösterirsem sövdüğüm kişilerden özür dilemeye de söz veriyorum.

Söylediklerimin hepsi benim düşüncemdir.

Aksi iddiada olanlar bunu da tek tek göstermelidir...

Bir mum yak demişsin bana.

Yaktığım ışık ulaşmış sana.

Eğer ışığım ulaşmamış olsa idi sana,

Nasıl öğüt verirdin bana?..

Sözünü ettiğin o İslâm âlimleri, Tanrı bilgisinden ve de din ilminden yoksun oldukları için İslam dünyasını karanlığa boğdu..

Eğer zerrece Tanrı ve Din bilgisinden haberleri olmuş olsaydı,

İslam dünyası kâfirlerden daha refah içinde ve de ileri olurdu.

Sahi sen hiç İslam dünyasında demokrasi ile yönetilen bir ülke gördün mü?

Sözünü ettiğin İslam alimlerinde Tanrı bilgisi ve din ilmi olsaydı,

Demokrasiyi kafirlerden önce görürdü...

Hiç mi televizyon izlemiyorsun.

İslam dünyasındaki bilgisizliği, yoksulluğu, perişanlığı niçin görmezsin.

Eğer izlemiş olsaydın İslam aleminin yoksulluğunu görür üzülürdün,

Sen de benim gibi bir ışık yakarak insanlığı aydınlatmaya koyulurdun.

Kendini kurtaracağına beni kurtarmaya kalkmışsın.
Kendi kusurlarına bakacağına benim kusurlarıma kafayı takmışsın...

Sahi sen neden benim derdime düşüyorsun?
Öbür tarafta, Cehennem ateşinde yanacağıma niçin üzülüyorsun.

Sen nerden biliyorsun Cennete gideceğini.
Din ile imanın kimde olduğu bilinemez ki...

Cennet de Cehennem de bu dünyadadır dostum!
Ben hesabımı yaşarken verdim öbür dünya korkusundan kurtuldum.

Sana gelince nasıl inanıyorsan öyle yap, öyle yaşa.
Kimseyi imana getirmeye çalışma boşuna,
Ve de kimsenin inancına karışma...

Saygı, sevgi yeniden sana.
Şimdi kal sağlıcakla,
Av. Hayri Balta, 18.7.2003
+

K.'den
Sitenizin genellikle din karşıtı insanların ekmeğine yağ süren anlatımı ve şiirlerinizin Allah'a hakaret temaları olanlarını da okuma şansızlığım oldu.

Böyle bir şekilde yazılar yazmanızdan Müslüman olup olmamanızdan şüphelendim.

Size Cehennemliksiniz demedim ama işinizin zor

olduğunu söylerken kendimi de Cennetliğim demek gibi gaflette olmadığımı da bildiririm.

Gerçek inananların hiçbirisi ameli ile Cennet'e gidilemeyeceğini bilir. Ama benim sözlerimi bile çarpıtıp bana gönderme yapmanız normal. Çünkü Kuran ayetlerine yapmış olduğunuz hakaretleri Kuran'ın ve onu bizlere ulaştıran yüce Allah'a gösterdiğiniz saygısızlıktan dolayı size darıldım.

Sizinki güneşe karşı gelip, arkasından ateş böcekleri ile uğraşan insana benziyor. Rabbim kuyunun dibinde gördüğü ayın gerçek olduğuna inanıp aşağıya düşerken gökyüzüne uçtuğunu zanneden gafil insanlardan olmayı kimseye nasip etmesin.

Türkçesi gayıya yuvarlanırken çıkarttığı tarrakaları orkestra zannederler bu gafiller.

K. 18.8.2003

x

Sayın A.K.

Her zaman olduğu gibi saygı, sevgi...
Bana öfkelenmiş olduğun belli.

Yazını sırasıyla yanıtlıyorum.
Kısa kısa yanıt veriyorum.

Laik bir ülkede, dinli-dinsiz bir arada yaşıyoruz.
Allah'ın, dinin, kutsal kitapların tartışılmasına alışmalıyız.

Kaldı ki artık rahatça tartışıyoruz.

Allah anlayışın bu kadar basit mi?
Hiç Allah kendisine hakaret edene kayıtsız kalır mı?

Sözünü ettiğin o yazıları halk ozanları yazmıştır.
O yazıları aldığım kitapların hepsi yayınlanmıştır.

Çok mu önemli benim Müslüman olup olmamam.

Ama şunu bil ki ben Allahsız ve dinsiz olamam.
Ne var ki **“Allah’ın içimizde olduğunu!” (K.51/21)**
unutamam

Ama kimseye de gel benim gibi inan diyemem...

İnsanlar kutsal kitaplardaki Batınî (Gizli, Ezoterik...) anlamda tanımı yapılan Allah’ı anlamaya yanaşmıyor.

İnsanların büyük çoğunluğu kendi yarattığı Allah’ın peşine düşüyor.

Allah’ı tanımadıkları için de bütün dinciler birbirlerini öldürüp duruyor,

Karısına kızına tecavüz ediyor...

Cennet-Cehennem burada olup bu dünyada yaşanır.

İnsan doğru, dürüst iyi iş yapmaktan vicdan huzuru duyarsa cennette sayılır.

Kötü bir iş yaptığında ise duyduğu vicdan azabı nedeniyle cehennemde sayılır...

Elbette yeniden doğmuşsa, ölmeden önce ölmüşse, insan-ı kâmil olmuşsa...

Eğer hâla hayvansa,

Vicdan azabı duymaz asla...

İşte dostum, Ezoterik (Batını, tasavvufi, ilm-i ledün...) ilminde bunlar anlatılır.

Din ilminde Batınî sırta erenler “Diri”, yani sorumlu sayılır;

Ermeyenler ise “Ölü” yani sorumsuz sayılır...

Delilerin, çocukların, hayvanların sorumluluğu yoktur; bunlar suç işlediklerinde Allah tarafından değil toplum tarafından cezalandırılır.

Allah'a ve Kuran'a hakaret etmekten Allah'a (Akıl, sağduyu, toplum anlayışına saygı...) sığınırım.
Bana bu sıfatla saldırılmasından rahatsız olurum.

Sitemdeki yazıları okursanız görürsürsünüz ki ben Allah'ın, dinin, Kuran'ın ne anlama geldiğini anlatmaya çalışıyorum.

İnsanlar tarafından yaratılmış olan sanal olan Allah'a değil de, insanın tekâmülü ile oluşan anlayış, genel doğrular, yüce kavramlar, üstün değerler, akıl, bilim, mantık, sağduyu, vicdana (Allah -Tanrı) inanıyorum.

Kurandaki 230 ayet bu gün Türkiye Cumhuriyeti devletinde uygulanmıyor.

Hani **"Allah hükmünü yerine getirendi"** (K. 13/41) bu nasıl oluyor.(Süleyman Demirel söylüyor. Hürriyet, 1.11.1999).

Gafil olan ben miyim, aklını imana kurban edenler mi?

Bir de kâfirlerden kredi alarak borcunun faizini ödeyenler mi?

Bir de Allah'tan, dinden söz ederek cebini dolduranlar mı?

Yoksa oğlunun düğün takılarından servet edinenler mi?

Yoksa 150 kilo altın biriktirerek her yıl hacca gidenler mi?

İşte ben bunları anlatıyorum....

+

18.7.2003 tarihli mektubumda sana soru sormuştum.

Bu sorularımdan bir tanesine yanıt vermemişsin, oysa yanıt vereceğini ummuştum.

Sahi nedir o son gönderdiğin mektup? "Bay Avukat" demeyi bile unutup, Allah'tan-dinden söz edip, selam demeyi bile unutmuşsun...

Eğer ilk mektubumda konu bölümüne “Sevgiler” yazmasaydım, yukarıdaki mektubun senden geldiğini anlayamazdım.

Fikir alışverişinde bulunacaksan,
Beni suçlamadan soru soracaksan,
Allah’ın emrettiği gibi tekâmül etmeye, insan-ı kâmil olmaya çalışacaksan,
Yazış benimle...
Hiç merak etme yanlış yaparsak Allah hesabımızı görür; senin de, benim de...

Bil ki arkadaş hır-gür ahmağa mahsustur.
Bizim o tarakta bezimiz yoktur.

Anladın mı benim güzel arkadaşım.
Eğer beni aşağılayıp suçlarsan seninle nasıl yazışırım...

Şimdi kal sağlıcakla, saygılar, sevgiler sana...
Av. Hayri Balta, 19.7.2003

+

41 ATA KEMAL’DAN,

Ey kendini bilmez sikine hakım olamaz, açık giyinmeyi medeniyet sanan ve bu işe Atatürk’ü de alet edip Atatürk’ü sevenleri de Atatürk lafından tiksinecek hale getiren modern yobaz ve küçük beyinliler.

Siz kendinizi ne zannedip de Kuran’ı eleştirebiliyorsun. Sizin gibilere söylenecek tek şey ölünce hanyayı konyayı anlayacaksınız. Kuran’da “eğer kininizi giderecekse ölümü isteyin bakalım kininiz gidecek mi” deniyor.

Bilakis daha da artacak. Bakın sizin böyle olmanızın tek sebebi şu: Kuran tüm âleme gönderildiği için onun

bir ayetini inkâr eden dinden çıkar ve dengesiz bir insan olur. Neden bir Hristiyan başörtülüye saygı gösterebiliyor da siz gösteremiyorsunuz? Çünkü sebebi aşağıda. Hristiyan bizim peygamberimizi reddetse Hz İsa'yı kabul ediyor....

Bu da insanlık vasıflarını korumasına vesile oluyor. Yani Müslüman'ım deyip başörtüsü takana kin tutan ya da içki içmeyi aşağılayan biri kendini Müslüman zannedebilir ama o gerçekte kendine göre bir din uydurmuştur ve mürtettir, yani dinden çıkmıştır.

Bir kere Atatürk çok büyük bir insan değildir, nedeni ise akıllı bir insan içip içip de bu aşırı içme sonucu 57 yaşında kendini erken yaşta öldürmeye zemin hazırlamaz. Keşke 80-90 yasına kadar yarasaydı da sizin gibi kuş beyinlilere laikliği öğretseydi.

Ayrıca sizin gibi kuş beyinlilerin başörtüsü ve başka şeylere kafa yormasının tek sebebi de nefsinizin onu kabul edemeyişidir.

Karı çıplak olsun siz de bakın de mi Orosu çocukları... Soysuz piçler. Atatürk deyip deyip durmayın daha fazla yoksa milleti ona düşman edeceksiniz.

Geri zekalı Atatürkçü olmayan Atatürkçü Düşünce Derneği kurucuları.

Siz aslında Darwinizm düşünce kurumunu kursanız daha doğru olur. Atatürk'ü kendinize alet etmeyin... koduğumun soysuzları.

Kim bilir baban da senin gibi piçin tekiydi de o yüzden böyle oldun. Öyle değilse ölmüş babana Allah rahmet etsin.

AKP topunuzu sikecek... Senin orospu karın bu Müslüman ülkede rahat gezebiliyorsa başı kapalı çok daha rahat gezebilmeli.

Sevgiler hürmetler... Ölmemem dileklerimle... Çünkü sizin gibilerin yaşaması ahretteki azabını artırıyor.

Bunu da iyi bil, yani yasadığın günleri kar sayma.

Bye bye ... suratını...

Ata Kemal, 5.12.2002/23.24

+

42 FAHRİ ÜNLÜ'den

Ananı Selanikli mi sikti pezevenğin çocuğu. Selanik piçleri sizi artık sonunuz geldi Türkiye değişiyor Sülalenizin kökünü kurutmanın zamanı geldi. Siktiğimin yunan soylu piçleri,

Fahri Ünlü, 6.12.2002/12.47

+

43 ATA KEMAL ve FAHRİ ÜNLÜ ADLI İKİ KÜFÜRBAZA...

Din ahlak ve edeptir...

Bilen varsa söylesin hangi din, böylesin ahlaksız ve edepsiz yetiştirir.

Böylesine ahlaksız ve edepsizleri yetiştirse yetiştirse şeriat zihniyeti yetiştirir...

Böylesine ahlaksız ve edepsizlere, adam yerine koyup da nasıl yanıt verilir?..

Bir de küfür aczin kanıtıdır,

Söyleyecek sözü olmayan muhatabına saldırır...

Fikre küfürle yanıt verenler;

Ya ahlaksızdır, ya delidir ya da meczuptur,...

Adını sakla, adresini sakla, küfür et muhatabına,

Küfür kişilik bozukluğundadır, böyle yazar psikoloji kitaplarında...

Ey Tanrım (Aklım, sağduyum, sorumluluk duygum, vicdanım...)

Bu "kişiliği bozuk olanlardan" sana sığınırım.

Ey yüce Tanrı'm

Soruyorum sana bu ahlaksız ve edepsizleri sen mi yarattın?

Dinini, ahlak ve edep yoksunu bu kişilerle mi koruyacaksın?

Bunları sen yaratmış olamazsın,

Sen "**Biz insanı en güzel şekilde yarattık dersin (K. 95/4)**

Sen bu kadar ahlaksız ve edepsiz mahluk yaratamazsın...

Ey bize kendini büyük tanıtan,

Şu zavallılara bak da yarattıklarından utan...

Av. Hayri Balta , 6.12.2002

+

İki dost, küfürbazlara tepki göstererek görüşlerini bildirdi.

Birinci tepki **Ömer Malik**'ten...

+

Hayri Bey,

Bu maillerin birer kopyası da bana geldi. Zaman zaman bana da gönderirler. Her yeni gelenin adresini bloke ederim.

Atatürk İstiklal Mahkemelerini boş yere kurmamış. Hayvanlar dahi evcilleştirilirlerken bunlar yabani kalmışlar. Yabani kalmaya da mahkumlar. Yabani kalmalarının da nedeni belli...

Siz, bunları afişe ederek en güzelini yapıyorsunuz. "İşte şeriatın insanları getirdiği nokta..." demenin en güzel yolu..

Ama bunu kaç kişi anlıyor, önemli olan bu..

Ömer Malik, 6.12.2002/12.29

+

44 BUNLAR ANLAMAZ...

(İkinci Tepki Aşık Kul Hasan'dan...)

Hayri Balta dostum bunlar anlamaz
Şeriatçı yobazı baş kesiyor
Ayran aktır desen bile inanmaz
Her gün din afyonun hapın içiyor

Aydın, ozan, yazar, abası yanık
Bunlar uykuda olamaz uyanık
Var mı içlerinde Ata'ya aşık
Doğruyu söylersen hemen kaçıyor

Yalancı yobaza veli diyorlar
Gerçek konuşana deli diyorlar
Tek yol şeriatın yolu diyorlar
Atatürkçülere savaş açıyor

Sam amcadan İcazetli her zaman
Siyasete koz yapılan din-iman
Riyakardır gerçeklere kanmayan
Kerahaten yemin edip kaçıyor

Amerika işgal etmiş yurdumu
Anlayan yok üzüntümü derdimi
Yere batsın IMF'nin yardımı
Her gün gelen zamlar yara açıyor

Gelmiş halk düşmanı bize dost diyor
Irak için bizden asker istiyor
Karşı çıksak azarlıyor, sus diyor
Atatürk'üm halimize acıyor

Atatürk'üm olsa asker vermezdi
Sam amcanın emir kulu olmazdı
Nato'ya bağımlı asla kalmazdı
Düşündükçe aklım baştan uçuyor

Çıkarıcıdır Sam Amca'ya dost diyen
Sam Amca'ydı Denizleri astıran
Acıların asla bitmez Kul Hasan
Balta'ya bağnazlar çirkef saçıyor

Aşık Kul Hasan, Halk ozanı Hasan Gören, 6.12.2002

+

Her iki dostuma teşekkürler...

Av. Hayri Balta, 6.12.2002

+

45 ATTILA AŞUT

Sayın Attila Aşut,

Önce saygı, sevgi..

İsterim saygımız ve sevgimiz özden olduğunu
bilmeni...

Ozanımız Hüseyin Çırakman'nın mektuplarını ve
bu konuda yazdığım yazıyı <http://www.Hayribalta.cjb.net>.
net. adresindeki sitemiz için hazırladığımı.

Veriyorum adresini Halk Ozanı Hüseyin Çırakman'ın
Oturuyor "Şirintepe Mah. 2. Cad. No. 47/Mamak"ta
Ankara'nın...

Telefon numarası gelince:

Karşınıza çıkar "368 76 58"i çevirince...

Şu izlenimimi de belirtmek istiyorum.

Çok temiz kalpli ve de güzel ruhlu olmanı beneğiyorum.

Şimdi kal sağlıcakla,

Saygılar, sevgiler yeniden sana...

Av. Hayri Balta, 22.9.2002

+

Değerli Tunçsiperimiz,

Aşağıdaki şiirimsiyi "Giriş Sayfamıza" yettiği kadar ve devamını tıklayınız diyerek; ikinci bölümdeki mektuplarla yazıyı "HALKÇI OZANLAR" bölümüne yerleştirmeni rica eder saygılar sunarım. Av. Hayri Balta, 22.9.2002

+

46 YASAKÇILARA...

"... Giderek değişmiş yasaklar,

Sanık sandalyesinde kitaplar,

Ozanlar, yazarlar, ve de gizlice okuyanlar,

Gün olmuş, asalım demişler bunları ve aykırı düşünenleri,

Sonunda müebbet almış en ehveni

Bir gün demokrasi gelecek demişler,

Umut bu ya oturup beklemiş bizimkiler,

Bir ara gelir gibi olmuş demokrasi,

Bir de bakmışlar ki gitmiş ellerindeki...

Bir de bakmışlar ki haykırıyor yasakçıbaşılar

Yaşasın yasaklar! Yaşasın yasaklar!...

Diye haykırıyor yasakçıbaşılar...

Naci Ünver,

Yargıtay 8. Hukuk Dairesi Başkanı.

+

Sayın Başbakan,

Cennet ülkemizin siyasi kirlilikler ve rant çıkarı çekişmeleri yüzünden, bazı çirkin politikacılarca karanlıklara doğru çekilmekte olduğunu biliyorsunuz.

Toplumsal barışı sağlamak ve halkımızı aydınlatmak için bin yıldır Halk Ozanı geleneğini sürdüren ve günümüzde de var olan “Halkın görür gözü, işitir kulağı ve söyler dili” olan aşıklardan ve ozanlardan Kültür Bakanlığı Halk Kültürünü araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü’nde kayıtlı 300 civarında sanatçı vardır. Bunlar her zaman halkın içinde çalıp okumaktadırlar. Bunların içinde aç susuz perişan durumda olanları da vardır. Buna en iyi örnek de bizzat benim yaşantımdır. 72 yıldır bu geleneğin içindeyim ve hiçbir sosyal güvencem de yoktur.

Atatürk: “Sanata ve sanatçıya hor bakan bir milletin, hayat damarlarından birisi kopmuş demektir.” demiştir. Kültürümüzü yozlaştırmakla ne yazık ki, hayat damarlarımızı kuruttular.

Sizden ilgi bekliyoruz. Bu 300 halk ozanından etkinliklerimize katılmak isteyenlerle Cumhuriyet’in temel ilkelerine ve Atatürk devrimlerine bağlı, yurttan sulh cihanda sulh prensiplerine sadık kalarak; bütün siyasi partilerin üstünde, her türlü fikri düşünceye saygılı olarak ülkenin bütünlüğünü, sevgiyi, hoşgörüyü, emeğe, alın terine, inanca, insan haklarına saygı ile birlikte, insan haysiyetine uymayan her türlü kötülükleri de eleştirme ve kınamayı, sazımız ve sözümüz ile taşlamayı, çalıp okumayı istiyorum.

Yurt genelinde bazı il ve ilçelerde halka açık olarak konserler vermeyi ve ayrıca yüz bin adet kitapçık veya broşür bastırmak ve etkinliklere katılan ozanların masraflarının karşılanmasını yanında maddi yardım yapılarak desteklenmesini istiyorum. Ozanlar; halkı, halkımız da ozanlarını çok severler. Her

yerde ozanlar halkın haklarını savundular ve bundan böyle de savunacaklardır. Her insan insanca yaşasın diye 60 yıldır bu geleneği sürdürüyorum.

Ozanların ne durumda olduklarını çok iyi bilenlerden birisiyim. Köy imamlarına uzanan devlet eli Aşık Şenlik gibi “Can sağ iken yurt verilmez düşmana” diyen ozanlardan hiç birisi devletten yardım alamamışlardır. Bu gün de böyle. Onun için demokratik kuruluşlardan, sendikalardan ve derneklerden yardım alamamışlardır. Bu gün de böyle. Onun için demokratik kuruluşlardan, sendikalardan ve derneklerden yardım ve destek bekliyoruz.

Sayın başbakan, biz halkız. Dürüstlüğünüze saygımız sonsuzdur; ancak, siyasetçilerin içinde “Demokrasi bizim için bir araçtır, amaç değildir” diyenleri de, Kayseri’ye gidip orada boyandıktan sonra “Biz yeniyiz!” diyenleri de biliyoruz.

Biz halkız. 3 Kasım’da yapılacak seçim için hazineden siyasi partilere 79 trilyon lira ayrıldığını da biliyoruz. Sadece sizin partinize propaganda, afiş ve tanıtım için 19 trilyon ayrılmıştır. Yukarıda sözünü ettiğim etkinliklerimizin masraflarını karşılayabilmemiz için bu 19 trilyon liranın sadece 1 trilyonunu bizlere verirsiniz; biz de sadece halkımızın öz kültürünü, yine halka götürelim istiyoruz. Halka hizmetin Hak’ka hizmet olduğuna inanıyoruz.

Sayın Başbakan, halkın parasından bir kısmını halk kültürünü halka yansıtacak olan biz ozanlardan esirgemeyeceğinize inanıyor ve saygılar sunuyorum.

1 Eylül 2002-09-22

Hüseyin Çırakman, Halk Ozanı.

+

Sayın Hayri Balta,

Yukarıdaki yazıyı 1 Eylül 2002 tarihinde iadeli taahhütlü olarak Başbakan Bülent Ecevit’e gönderdim.

Almışlar ama bu güne kadar hiçbir yanıt gelmedi.

Bu arada yukarıdaki yazıyı beş-altı gazeteye de faksladım. Üzülerek belirteyim ki hiç biri yayınlamadı.

Biz geçim derdindeyiz, onlar seçim derdinde...

Saygılar, selamlar...

Hüseyin Çırakman, Halk ozanı. 22.9.2002

NOT: Gönderdiğiniz kitabınız için ve de kitabınızın arka kapağında yaptığınız açıklamada biz Halk ozanlarını düşünme inceliği gösterdiğiniz için teşekkürler.

+

47 BU ÇIĞLIĞI DUYUNUZ ARTIK!

Yukarıda Halk Ozanı Hüseyin Çırakman'ın Başbakan Bülent Ecevit'e ve bana gönderdiği mektupları okudunuz. Bu mektuplar toplumsal gerçeğimizi bütün gerçekliği ile yansıttığı için yorum yapmaya gerek duymuyorum.

Sayın Hüseyin Çırakman, Başbakana yazdığı mektubun son satırında "Biz geçim derdindeyiz, onlar seçim derdinde..." diyor. Doğru, görünüşte seçim, vatan millet Sakarya ama aslında seçime katılanların pek çoğu halkın yaşam durumunu düzeltme yerine kendi yaşam durumlarını düzeltme kaygısındalar. Bunların kimisi mahkemelerdeki suçlama dosyalarından yakayı sıyırmak için dokunulmak zırhın kavuşmak istiyor. Bunlar yanında kimileri de servetlerine servet katmak derdinde. Bu halktan kopuk ve de haramzadeleri temsil eden politikacıların halkın durumunu düşünme gibi bir derdleri yoktur.

Bir örnek vermek istiyorum. En sosyal demokrat partilerden birinin Gaziantep İl Başkanlığında çalışan Abdurrahman Öngel adında bir sekreter var. Bu sekreter 50 yıldır bu partinin ayak işlerine, temizlik işlerine bakar ve aday adaylarının delegelerle tanışmasını sağlar...

Şimdi bile 50 yıldır yapmakta olduğu işi yapar ve ne yazık ki 50 yıldır da açlık sınırı içinde yaşar.

Bu 50 yıllık hizmet süresi içinde elinin altından en az elli milletvekili çıkmıştır. Ne var ki bu sosyal demokrat halkçı parti milletvekillerinden birinin bile Abdurrahman Öngel'e yararı olmadığı gibi memlekete de yararı olmamıştır. Bilindiği halkımızın yüzde altmışı yoksulluk sınırı içinde, yüzde otuzu da açlık sınırı içinde yaşamaktadır. Bu gün yurdumuzda bir milyardan aşağı geliri olanlar yoksulluğa, 350 milyondan aşağı geliri olanlar da açlığa mahkumdur.

Bunlar meclise giderek birbirlerinin yolsuzluklarını aklayıp paklamışlardır. En dürüst saydığımız kişi bile aklama-paklama işlerinde önemli görevler üstlenmiştir. Hiç kimse işlenen siyasal cinayetlerini aydınlatmaya yanaşmamıştır. Bu sosyal demokratlardan en güvendiğimiz ve İçişleri Bakanlığı yapmış biri bile, Susurluk Konusunda tanıklık yapmak için çağrıldığı mahkemede "Bildiklerimi açıklayamam, çünkü devlet sırrıdır..." diyerek gerçeği açıklamaktan kaçınmıştır.

Bu nedenle benim elim bu birbirlerinin yolsuzluklarını ve soygunlarını Mecliste aklayıp-paklayan partilere oy vermeye bir türlü yanaşmıyor ve bunların bu aklama-paklama işlerinde bir oyluk bile payım olsun istemiyorum.

Yine dönelim Hüseyin Çırakman'ın çılığına: Bütün sağcı partiler seçimlerde aşiret reislerinin, köy ağalarının, tarikat şeyhlerinin, cemaat başkanlarının, tanınmış imamların ayağına gider. Onların halini hatırlar. Onların ve çevresindekilerin oylarını almak için milyarlarca yardım yapmaktan kaçınmaz.

Bizim halkçı partilerimiz, Atatürkçülerimiz, ilericilerimiz, solcularımız, sosyalistlerimiz ve komünistlerimiz ise: Kurtuluş savaşında ve Cumhuriyetimizin kuruluşunda Atatürk'e arka çıkanların

yanına gidip onların hal ve hatırlarını sormayı akıl edemezler. Bu nedenle de barajın altında kalmaktan kurtulamazlar.

Oysa soldaki partilerimizin yapacağı iş Cumhuriyetimizin kuruluşunda ve kuruluşundan sonra cumhuriyeti ilkelerinin savunmasında canla başla çalışan halk ozanlarımızla ilgilenme gereği duymazlar. Halk ozanlarımızın pek çoğu açlık sınırında sanat yapar. Halkımıza gerçekleri açıklamak için çırpınırlar. Halkın hakkına savunurlar. Halk ozanı Hüseyin Çırakman, bu durumda olan halk ozanlarının sesini bir çığlık halinde dile getirmek istiyor ama duyuramıyor. Hüseyin Çırakman'ın bu çığlını halktan yana olan sol partiler, sosyalist ve komünist partiler duysun hiç olmazsa...

Bu çığlık benim Sitemde mi yankı bulmalıydı?....
22.9.2002

X

Sayın Hayri Balta,

Seçim çalışmalarına katılmak üzere yarın sabah Trabzon'a gidiyorum. Kitabınız ve internet siteniz konusundaki ayrıntılı düşüncelerimi ancak dönüşte yazabileceğim. Şimdilik söylemek istediğim şudur: Yazılarınızda komünistlere haksızlık ettiğinizi düşünüyorum. Şeriatçılarla flört edenler sosyalist ya da komünist değil, liberalleşmiş eski solcular, yani döneeklerdir! Özellikle TKP'nin dinci gericilik ve türban konusundaki tutumu hiçbir duraksamaya yer vermeyecek ölçüde açık ve kesindir. Bizim özgürlük anlayışımız, şeriatçıları hoş görmeye engeldir.

Son gönderdiğiniz iletiden anladığıma göre, daha önce oy vermeyeceğinizi açıkladığınız CHP'ye yeniden dönüş yapmışsınız! Çok kısa süre içinde hızlı gelgitlerle siyasal konumunuzu değiştirmenizi yadırgadığımı belirtmeliyim. Üstelik bu keskin dönüşün gerekçesi de

son derece öznel nedenlere dayandırılmış. Sizin gibi ilke savaşımlı verdiğini söyleyen bir ağabeyimizden daha tutarlı ve karalı bir tutum beklemek hakkımızdır. Şimdi oy vereceğinizi sitenizde ilan ettiğiniz partinin devrimcilikle, halkçılıkla ve emek savunuculuğuyla bir ilgisi kalmış mıdır? Kararınızı, duygusallıktan uzak bir nesnellikle bir kez daha gözden geçirmenizi diliyorum.

Sayın Balta,

Sizinle görüştüğten sonra Hüseyin Çırakman'a mektup yazdım. Partiden arkadaşlar da kendisini bugünlerde evinde ziyaret edecekler. Görüyorsunuz ki, bize iletilen hiçbir şeye ilgisiz ve duyarsız kalmıyoruz. Umarım, hakkımızdaki önyargınız bu bilgilerin ışığında biraz değişmiştir.

Görüşmek dileğiyle şimdilik hoşça kalın.

Saygıyla,

Attila Aşut, 16.10.2002

+

Sayın Hayri Balta,

Uzunca bir süredir sesinizi duyamıyordum. Rahatsızlığınızı, bu gece bir yazışma öbeğinden gelen şiirli anlatınızdan öğrendim. Çok geçmiş olsun. Sizi hep savaştan ve direngen bir insan olarak tanıdım. Her koşulda yaşama bağlılığınızı ve pes etmeyen tavrınızı ayakta alkışlıyorum.

Sağlık ve esenlik dileklerimi yineliyor, en derin saygılarımı sunuyorum.

Attila Aşut, 9.11.2008

+

Saygıdeğer Dostum,

Önce sevgi sundum.

İletini alınca;

Çok sevindim, mutlu oldum...

Cumhuriyet'te çıkan yazın üzerine,

Aradım seni telefonla
Üç gün üst üste birkaç kere...

Bilgisayarım çöktüğünden ileti adresin de silinmişti.
Bu nedenle Hayri Balta size erişememişti....

Ne güzel bir yazı idi o Cumhuriyet'te Madımak
üzerine çıkan yazınız.

Artık kitap halinde bastırırsanız bir örneğini, bedeli
karşılığında, bana yollarsınız...

Bilmem parti çalışmalarınız nasıl gidiyor.
Ergenekon olayında suçlu suçsuz AKP karşıtlarının
içeri alınması hepimizi üzüyor.

Ben, dışarı çıkamaz duruma geldim.
Son olarak birkaç ay önce zatürre'den tedavi
gördüm.

Bundan böyle yazdıklarımın size göndereceğim.
Her zamanki gibi beni yönlendirmeni ve de
eleştirmeni isteyeceğim...

Şimdi kal sağlıklıla,
Sevgiler güzel dost sana,
Av. Hayri Balta, 8.11.2008

+

48 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken
annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak
yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane
semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli
köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce “Tanrım! Ölen annemi geri gönder!” diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah’ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: “Gömleğin kirli, git değiştir gel!” deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapınca futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep’li tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale’den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta “fırınlara girip çıktı”, “ölmeden önce öldü”, “yeniden doğdu”. Bu topluluğa “ölü” olarak girdi “diri” olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimsel!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece

Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep’ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hismından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974’te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977’de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep’te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin

üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra “hayatî tehlikeyi” atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına

yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 49 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı laikliği, vahye karşı aklı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Eren Bilge, 19.11.2014

+

49 TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:

(Alfabetik olarak)

1. Anılar 1: Bir Aydın Adayı
2. Anılar 2: Muhbir ve Tertipçilerim
3. Anılar 3: Röportaj ve ...
4. Anılar 4: Son Nokta
5. Anılar 5: Alleben (Kaybolan Cennet)
6. Anılar 6: Emanet (Şafık Günenç Emaneti)
7. Anılar 7: Cahilin Dünyası
8. Anılar 8: Cehaleti Yeniden Doğanlar Bilir
9. Anılar 9: Zilli Kurt'un Çırpınışı
10. Anılar 10: Dindar Filozof
11. Anılar 11: İtilmiş Bir Adam
12. Anılar 12: Ölümsüz Yazman

13. Anılar 13: Gaziantep'ten Ankara'ya
14. Atatürk 1: Atatürk Budur
15. Atatürk 2: Atatürk'ün Son Mesajı
16. Atatürk 3: Türk Ulusuna Temyiz Dilekçesi
17. Köşe Yazıları 1: Kızmak Yok 1/60
18. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
19. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
20. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
21. Oyun 1: Halkevi Çalışmaları ve İki Oyun
22. Öykü 1: Yitmiş Bir Adam
23. Öykü 2: Muzır'dan Kes!..
24. Öykü 3: Cambazlar
25. SSS 1: Sevenler-Soranlar-Sövenler
26. SSS 2: Aşağılık Maymun
27. SSS 3: Yerenleri Yermek
28. SSS 4: Şak Şak Şak!..
29. SSS 5: Ateist misiniz?
30. SSS 6: Senin
31. Şiir 1: Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim
32. Tasavvuf 1: Allah Denince 1/6
33. Tasavvuf 2: Allah Denince 2/6
34. Tasavvuf 3: Allah Denince 3/6
35. Tasavvuf 4: Allah Denince 4/6
36. Tasavvuf 5: Allah Denince 5/6
37. Tasavvuf 6: Allah Denince 6/6
38. Tasavvuf 7: Aydınlanma
39. Tasavvuf 8: Sırların Sırrı
40. Tasavvuf 9: Tanrı'ya Yakınlık
41. Tasavvuf 10: Erenlerin Dünyası
42. Tasavvuf 11: Aydınlara Mektup
43. Tasavvuf 12: Kaygılarım
44. Tasavvuf 13: Kuran'a Akılcı Bir Bakış
45. Tasavvuf 14: İncil'den
46. Tasavvuf 15: Tevrat'tan
47. Tasavvuf 16: Takvimlerden
48. Tasavvuf 17: Misyoner'e Yanıt
49. Tasavvuf 18: Sanal Katılım-Taç'a Atılanlar

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırken futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Devamı en son sayfada